

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา สาขาวิชาช่างก่อสร้าง
วิทยาลัยเทคนิค ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

UNDESTRABLE BEHAVIORS OF BUILDING CONSTRUCTION STUDENTS
IN TECHNICAL COLLEGES THE NORTHEASTERN REGION

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2544

ISBN 974-648-289-4

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา สาขาวิชาช่างก่อสร้าง
วิทยาลัยเทคนิค ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

UNDESIRABLE BEHAVIORS OF BUILDING CONSTRUCTION STUDENTS
IN TECHNICAL COLLEGES THE NORTHEASTERN REGION

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการใช้งานภายในไปรษณีย์เท่านั้น
หากมีการนำเอกสารนี้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
พ.ศ. 2544

ISBN 974-648-239-4

**UNDESIRABLE BEHAVIORS OF BUILDING CONSTRUCTION STUDENTS
IN TECHNICAL COLLEGES THE NORTHEASTERN REGION**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES**

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2001

ISBN 974-648-239-4

COPYRIGHT 2001

เอกสารนี้เป็นเอกสารทสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

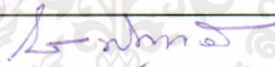

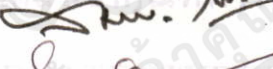

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา สาขาวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิค
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

UNDESIRABLE BEHAVIORS OF BUILDING CONSTRUCTION
STUDENTS IN TECHNICAL COLLEGES NORTHEASTERN REGION

ชื่อนักศึกษา นายศักดิ์ชัย สิงห์ศรี
รหัสประจำตัว 37063145
ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา การบริหารอาชีวศึกษา
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์ไพรัตน์ ฝักน้อย
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม คร.มาลัย จีร์วัฒนเกษตร
คร.ญาณภัทร สีหะมงคล

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
อาจารย์ไพรัตน์	ฝักน้อย	
คร.มาลัย	จีร์วัฒนเกษตร	
รศ.ดร.ปรียาพร	วงศ์อนุตรโรจน์	
รศ.ดร.สมพร	ไชยะ	
ดร.ณรงค์	พิมสาร	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 20 เมษายน 2544 เวลา 13.00 เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถเผยแพร่หรือใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วันที่.....๒๐.....เดือน.....มิถุนายน.....พ.ศ. ๒๕๔๔.....

หัวข้อวิทยานิพนธ์	พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา สาขาวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิค ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
นักศึกษา	นายศักดิ์ชัย สิงห์ศรี
รหัสประจำตัว	37063145
ปริญญา	ครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา	การบริหารอาชีวศึกษา
พ.ศ.	2544
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	อาจารย์ไพรัตน์ พิคน้อย
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.ญาณภัทร์ สีหะมงคล ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้างวิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เกี่ยวกับด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติ ตามความคิดเห็นของอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษา โดยศึกษากลุ่มประชากร จำนวน 703 คน จากวิทยาลัยเทคนิค จำนวน 16 แห่ง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์โดยรวมปรากฏให้เห็นในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ด้านการแต่งกาย นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่กำหนด สวมเสื้อผ้าและรองเท้าตามความนิยม เป็นพฤติกรรมที่ปรากฏให้เห็นปานกลาง ด้านความประพฤติ นักศึกษาเข้าไปในสถานศึกษาที่ไม่เหมาะสมในสภาพนักศึกษา เช่น ไนต์คลับ บาร์ เพราะอยากรู้อยากเห็น หลีกเลียงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนด เพราะเห็นว่าไม่มีการลงโทษ หรือไม่มีผลต่อคะแนน และติดยาเสพติดร้ายแรง เพราะเพื่อนชวน ตามเพื่อน ต้องการเข้ากลุ่มเพื่อน มีพฤติกรรมที่ปรากฏให้เห็นปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ด้านการแต่งกาย ปรากฏให้เห็น

ในระดับน้อย ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
 เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ การนำเอกสารไปเผยแพร่โดยไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะฉ้อโกงทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ด้านความประพฤติ อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรมพบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมที่ปรากฏให้เห็นในระดับปานกลาง แต่อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและอาจารย์ที่ปรึกษาพบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมที่ปรากฏให้เห็นในระดับน้อยแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Undesirable Behaviors of Building Construction Students In Technical Colleges the Northeastern Region
Student	Mr.Sakchai Singsri
Student ID.	37063145
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Administration
Year	2001
Thesis Advisor	Mrs.Pairat Phaknoi
Thesis Co-advisor	Dr.Yanabhat Seehamongkon Dr. Malai Gerawatanakaset

ABSTRACT

This research study aims to investigate inappropriate behaviors of building construction students of northeastern technical colleges it investigates dressing behaviors and other inappropriate behaviors through the opinions of 703 subjects who were instructors teaching fundamental subjects, instructor in charge of student discipline, instructors in charge of student affairs and extracurricular activities and student advisors in 16 technical colleges in the northeastern region.

The findings show that in general the occurrence of inappropriate behaviors was at a low level. However, when considering specific behaviors, the occurrence of inappropriate behavior of wearing longer hair than the regulations allow and wearing fashionable clothes and shoes were found at moderate level. Three other inappropriate behaviors which were : going to inappropriate places such as night clubs and bars in uniform out of curiosity, avoiding to participate in prescribes college activities because of no punishment or affecting their grades and using drugs because of peer persuasion or socialization were found at a moderate level.

According to instructors and advisors' opinions the occurrence of inappropriate dressing Behaviors was at a low level which is not significantly different and not in accordance with the hypothesis.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

In the opinions of instructors in charge of student affairs and extra curricular activities and instructors in charge of student discipline, student seemed to have inappropriate behaviors at a moderate level. In contrast, fundamental subject instructors and advisors found that the occurrence of inappropriate behaviors was at a low level, which is in accordance with the hypothesis.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือ ให้การแนะนำ และให้คำปรึกษาจากอาจารย์ไพรัตน์ พิภน้อย อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.ญาณภัทร สีหะมงคล ดร.มาลัย จีรวฒนเกษตร์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ รศ.ดร.สมพร ไชยะ และ ดร.ณรงค์ พิมสาร ที่ได้กรุณาแนะนำแนวทาง ให้คำแนะนำ ตลอดจนการตรวจสอบแก้ไข และติดตามความก้าวหน้าในการจัดทำวิทยานิพนธ์อย่างต่อเนื่อง จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จตามเป้าหมายทุกประการ

ขอขอบพระคุณ นายถาวร ชูปวา ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม นายชาญยุทธ โคตะนนท์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์ นายประสาธ รั้งสิกรรมพุม ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคศรีสะเกษ นายสมพร ถาวรไพศาลชีวะ ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพบ้านฝือ นายวโรภาส ศรีพันธ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพสังขะ และนางบังอรรัตน์ มูลมาตย์ อาจารย์ 3 ระดับ 8 โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ ที่ได้กรุณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และความถูกต้องของภาษา

ขอขอบคุณ อาจารย์บุญเจือ ช่างต่อ วิทยาลัยอาชีวศึกษาละเซิงเทรา ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จ

คุณประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

ศักดิ์ชัย สิงห์ศรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	4
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในงานวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	6
1.6 ขอบเขตพื้นที่หรือสาขาภูมิศาสตร์.....	6
1.7 คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
บทที่ 2 ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 ระเบียบว่าด้วยการแต่งกายและความประพฤติของนักศึกษา.....	9
2.2 หลักการเกี่ยวกับระเบียบวินัย.....	14
2.3 สถานศึกษากับการปลูกฝังระเบียบวินัยของนักศึกษา รวมถึงการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม.....	20
2.4 พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และทฤษฎีการควบคุม.....	26
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	36
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	36
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	37
3.3 การรวบรวมข้อมูล.....	39
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามแก้ไขหรือดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	60
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	60
5.2 สมมติฐานการวิจัย.....	60
5.3 สรุปผลการวิจัย.....	60
5.4 อภิปรายผลการวิจัย.....	61
5.5 ข้อเสนอแนะ.....	74
บรรณานุกรม	75
ภาคผนวก.....	80
ภาคผนวก ก.....	81
ภาคผนวก ข.....	92
ประวัติผู้เขียน	108

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงจำนวนประชากรจำแนกตามสถานศึกษา.....	36
3.2 แสดงจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครอง ฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษา จำแนกตามสถานศึกษา.....	40
4.1 แสดงข้อมูลทั่วไปและคำร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	43
4.2 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่ปรากฏให้เห็น ด้านการแต่งกาย.....	44
4.3 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่ปรากฏให้เห็น ด้านความประพฤติ.....	46
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานลำดับที่และระดับความคิดเห็นของอาจารย์ทั้งสามกลุ่ม เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นรายด้าน.....	49
4.5 ตารางแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครอง ฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ด้านการแต่งกาย.....	50
4.6 ตารางแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครอง ฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ด้านความประพฤติ.....	52
4.7 ตารางแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครอง ฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย และด้านความประพฤติ.....	56
4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของคำตอบแบบสอบถาม วิธีการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ด้านการแต่งกาย.....	57
4.9 แสดงจำนวนและร้อยละของคำตอบแบบสอบถาม วิธีการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ด้านความประพฤติ.....	58

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การที่จะพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายได้ มากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญยิ่ง ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและสามารถทำให้นโยบาย การศึกษาสอดคล้องกับนโยบายของประเทศ อันจะนำมาซึ่งความเจริญของประเทศในด้านต่าง ๆ

กรมอาชีวศึกษาได้ดำเนินการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพ โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการ ให้การศึกษาและฝึกอบรม ควบคู่กันไป เพื่อผลิตกำลังคนในระดับกลางและระดับสูง โดยมีอำนาจ และหน้าที่ตาม พระราชกฤษฎีกาการแบ่งส่วนราชการกรมอาชีวศึกษา พ.ศ.2535 คือ การจัดและ ส่งเสริมการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ในระดับหลักสูตรประกาศนียบัตรช่างฝีมือ (ปวม.) หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) หลักสูตรในระบบทวิภาคี หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น หลักสูตรพิเศษอื่น ๆ ฯลฯ ดังนั้นจึงมี สถานศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา ดำเนินการทำหน้าที่ในการจัดการศึกษา ตามอำนาจหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมาย อันได้แก่ ประเภทวิชา สาขาวิชา ระดับการศึกษาและระบบการจัดการศึกษา ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยการอาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่าง และ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี โดยกรมอาชีวศึกษาได้เล็งเห็นความสำคัญในการจัดการศึกษาจึงได้ พัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน เพื่อให้สถานศึกษาในสังกัด ผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพและ ประสิทธิภาพ ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงพัฒนาด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และ มีคุณลักษณะตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน นอกจากการผลิตกำลังคนให้มีคุณลักษณะตรง ตามความต้องการของตลาดแรงงานแล้ว จะต้องยึดหลักให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ควบคู่การมี คุณธรรมและจริยธรรมไปพร้อม ๆ กัน โดยสามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และสามารถ ปรับตัวให้เข้ากับการทำงานในสังคม สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข ไม่สร้างปัญหาแก่ สังคมและประเทศชาติ ดังนั้นกรมอาชีวศึกษาจึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ ในการจัดการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (2535-2539) ไว้ เพื่อพัฒนา การอาชีวศึกษาทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ให้สามารถผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการพัฒนา ประเทศทั้งด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรมและการผลิต โดยเน้นความรู้ ทักษะ คุณธรรมและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้เพื่อประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม ถือกันว่าเป็นการดัดแปลงเนื้อหา และข้อมูลอ้างอิงที่เจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จริยธรรม การปลูกฝังนิสัยในการทำงาน เพื่อการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตได้อย่าง เป็นสุข (กรมอาชีวศึกษา. 2535 : 4-5)

ขณะที่กรมอาชีวศึกษา ต้องรับผิดชอบในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพให้กับเยาวชน ของชาติ ทั้งหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นและหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ จนถึงหลักสูตรเทียบเท่า ปริญญาตรีมากกว่า 500,000 คน ซึ่งเยาวชนเหล่านี้จะต้องออกไปสู่ตลาดแรงงาน เพื่อพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศชาติ ให้เจริญก้าวหน้าตามเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้นการจัดการศึกษาต้อง คำนึงถึงการผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพ เป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะทางวิชาชีพอย่างแท้จริง และจะต้อง เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม ตามที่ตลาดแรงงานต้องการ โดยในปัจจุบันตลาดแรงงานมีความ ต้องการกำลังคนที่มีคุณธรรมจริยธรรมมากยิ่งขึ้น ดังที่ อร่าม โกฏิกุล (2529 : 37) กล่าวว่า “สถานประกอบการ ต้องการผู้สำเร็จการศึกษาเข้าทำงาน หรือสิ่งที่นายจ้างเน้นมากเป็นพิเศษคือ เรื่องคุณธรรม จริยธรรม ในด้านความอดทน มีวินัย ซื่อสัตย์ มีน้ำใจ รับผิดชอบ ยอมรับสภาพงาน รอบคอบ ใฝ่รู้ มีเจตคติที่ดีต่องาน และตลาดแรงงานยังมีความต้องการให้สถานศึกษาเน้น การสอนเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้กับนักศึกษาเป็นอย่างมากด้วย”

จากสภาพปัญหาที่นักศึกษาประเภทอาชีวศึกษาประพฤติตนไม่เหมาะสมหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นการหนีเรียน ทะเลาะวิวาท มั่วสุม เสพสารเสพติด ดำรงตนไม่เหมาะสมกับสภาพ นักศึกษา เป็นต้น ดังได้ยืมข่าวจากวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ สื่อมวลชนต่าง ๆ เป็นประจำ จนบางครั้งถึงกับเสียชีวิต จึงนับได้ว่าเป็นการทำลายวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม อันดีงามของ สังคมหมู่คณะและประเทศชาติ แม้วานักศึกษาที่ก่อปัญหาดังกล่าวจะมีทั้งจากสถานศึกษาของรัฐ และเอกชนก็ตาม แต่ก็ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่านักศึกษา ที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา เป็นผู้ก่อปัญหา ในเรื่องนี้เช่นเดียวกัน นอกจากนั้นการออกไปติดตามนิเทศ และประเมินผล การฝึกงานของ นักศึกษาในสถานประกอบการ หรือการออกไปสำรวจความต้องการสถานประกอบการ ของหน่วย ศึกษาในนิเทศ ก็พบปัญหาในเรื่องของการขาด คุณธรรม จริยธรรม ที่เจ้าของสถานประกอบการ ได้กล่าวถึงเสมอ และในเรื่องดังกล่าว บุญเทียม เจริญยิ่ง (2537 : 1) อธิบดีกรมอาชีวศึกษาได้กล่าว ไว้ว่า “ขอให้ผู้บริหารสถานศึกษาช่วยกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยขอให้ทุกสถานศึกษาเน้น คุณภาพ ของนักศึกษาเป็นพิเศษในเรื่องของจริยธรรม คุณธรรม ปัญหาวัยรุ่นที่เกิดจากนักเรียนตีกัน ในส่วนของการทะเลาะวิวาทของนักศึกษานั้นขอให้สถานศึกษาช่วยกันติดตามอย่างใกล้ชิด”

แผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8 (2540-2544) เป็นแผนการพัฒนาที่ยึดเอาคนเป็น ศูนย์กลางของการพัฒนา ซึ่งหมายถึงการให้ทุกคนได้มีโอกาสพัฒนาตนเอง จนเต็มศักยภาพ มิใช่ พัฒนาคน เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจเช่นที่ผ่านมา ในการจัดทำแผนพัฒนาอาชีวศึกษา ระยะที่ 8 มีจุดมุ่งหมายสูงสุด เพื่อให้คนไทยมีศักยภาพในการพัฒนาตนเอง ให้สามารถอยู่ในสังคม ไทย และสังคมโลกได้อย่างมีความสุข และสามารถพัฒนาครอบครัว ชุมชน รวมทั้งประเทศชาติ ให้อยู่ในสังคมโลกได้อย่างดีด้วยในขณะเดียวกัน (กรมอาชีวศึกษา. 2540 : 21)

เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายสูงสุดดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบาย จำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการปฏิรูปทางการศึกษา 4 ด้าน กล่าวคือ ปฏิรูปสถานศึกษา ปฏิรูปครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน และปฏิรูประบบบริหารการศึกษา เพื่อให้เกิดเครือข่ายของการเรียนรู้ เพื่อสร้างสังคมของการเรียนรู้ ให้มีการขยายและกระจายโอกาสทางการศึกษาให้กว้างขวางทั่วถึงมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชนบทและเขตชุมชนห่างไกลความเจริญ ทั้งในด้านระดับการศึกษา ปริมาณและคุณภาพ รวมไปถึงการเพิ่มโอกาสพิเศษให้แก่ผู้ด้อยโอกาส อาทิ ผู้พิการและสตรี

การอาชีวศึกษาในปัจจุบัน จำเป็นต้องเน้นการดำเนินการและการจัดการบริหาร การศึกษา ให้เกิดความยืดหยุ่นหลากหลาย เพื่อให้สามารถสนองความต้องการกำลังคนของประเทศ ของสังคม และผู้เรียน ซึ่งมีความแตกต่างกัน และเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถที่จะปรับเปลี่ยนไปตาม การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีได้อย่างรวดเร็ว กรมอาชีวศึกษาจึงได้กำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินการ ตามแผนพัฒนาอาชีวศึกษา ระยะที่ 8

วิทยาลัยเทคนิค เป็นสถานบันการศึกษามีหน้าที่หลัก ในการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ได้ตระหนักถึงความสำคัญที่จะผลิตกำลังคน ทางด้านช่าง อุตสาหกรรม ให้เป็นผู้ที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้งทางบุคลิกภาพ ร่างกาย และจิตใจ เพื่อ ตอบสนองความต้องการทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ที่มีความ ต้องการด้านแรงงานมากยิ่งขึ้น แต่การดำเนินงานในการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมายังพบว่า มีอุปสรรคในหลายประการและเรื่องปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ จำนวนนักศึกษาในแต่ละ สถานศึกษาที่เพิ่มมากขึ้นทุก ๆ ปี จากสาเหตุดังกล่าวจึงก่อให้เกิดปัญหาที่ตามมา ทั้งในด้าน การเรียนการสอน และการกำกับดูแล ควบคุมความประพฤติของนักศึกษา ให้อยู่ในระเบียบวินัย และกฎข้อบังคับของสถานศึกษา

สาขาวิชาช่างก่อสร้างเป็นสาขาวิชาหนึ่ง ที่มีการเพิ่มปริมาณ การรับนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น จึงพบปัญหาเกี่ยวกับระเบียบวินัย ทั้งในเรื่องการแต่งกาย และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์อย่าง ชัดเจนและมากยิ่งขึ้น การฝ่าฝืนกฎระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา ตลอดจน ความประพฤติของ นักศึกษา ในสาขานี้ร่วมอยู่ด้วยเสมอ ๆ ถึงแม้ว่าสถานศึกษาได้มีการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน และมีการอบรม ความรู้ ทักษะ ตลอดจนการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และกำหนดกิจกรรม ต่าง ๆ ที่ช่วยเสริมสร้างให้นักศึกษามีคุณลักษณะทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม แล้วก็ตาม

จากมูลเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะที่มีส่วนรับผิดชอบในการจัดการศึกษาระดับ ปวช., ปวส. ในสถานศึกษา และทำหน้าที่ครูผู้สอนในสาขาวิชาช่างก่อสร้างมานาน จึงมีความต้องการที่จะ ศึกษาถึงคุณลักษณะของนักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้าง ในกลุ่มวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากทัศนะของอาจารย์ผู้ทำหน้าที่สอนในคณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่าย กิจกรรมและอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในด้านการแต่งกาย และความ

ประพจน์ของนักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้าง ในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อเป็นประโยชน์และแนวทางให้บุคลากรและหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องใน ประเภทวิชา สาขาวิชา และสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษา ได้กำหนดวิธีการ กลยุทธ์ที่สอดคล้องและเหมาะสม ในการป้องกันแก้ไข และสนับสนุนส่งเสริมคุณลักษณะของนักศึกษาวิชาช่างก่อสร้างให้เกิดคุณภาพในการจัดการศึกษามากยิ่งขึ้นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ของนักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิค ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เปรียบเทียบพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้างวิทยาลัยเทคนิค ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ คณาวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครอง ฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษา
3. เพื่อศึกษาวิธีการ แก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ของนักศึกษาวิชาช่างก่อสร้างวิทยาลัยเทคนิค ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความคิดเห็นของอาจารย์คณาวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษา

1.3 สมมติฐานการวิจัย

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้สร้างสมมติฐานไว้ดังนี้
 อาจารย์ผู้ปฏิบัติหน้าที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาแตกต่างกัน

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในงานวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ของนักศึกษา สาขาวิชาช่างก่อสร้าง ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนคณาวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยาลัยเทคนิค ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดมาจากระเบียบของกรมอาชีวศึกษา (กรมอาชีวศึกษา. 2534 : 1-2) ดังนี้

1. ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยเรื่องการแต่งกายของนักศึกษา พุทธศักราช 2534

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 กรมอาชีวศึกษาได้ออกระเบียบ ว่าด้วย การแต่งกายของนักศึกษา พุทธศักราช 2534 โดยอาศัย
 ไม่ว่าการณ์ ได้จากทั้งต้น อีกทั้งยังมีให้ดูแปลงเนื้อหา และอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน นักศึกษา พุทธศักราช 2537 โดยทั่วไป
 มีดังนี้

เครื่องแบบนักศึกษาปกติ นักศึกษาหญิงกำหนดให้แต่งกายด้วย เสื้อเชิ้ตขาว กระโปรง สีกรมท่ายาวคลุมเข่าจากกึ่งกลางสะบ้าหัวเข่า ประมาณ 15 เซนติเมตร ใช้ผ้าพื้นเกลี้ยง ไม่มีลวดลาย ไม่ใช่ผ้ายีนส์ ไม่สวมถุงเท้าทุกชนิด และเสื้อให้ใช้กระดุมโลหะสีขาวพร้อมติดเครื่องหมายของ วิทยาลัยฯ ส่วนเข็มขัดให้ใช้เข็มขัดหนังสีดำ หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะตราเครื่องหมายวิทยาลัยฯ เช่นกัน

สำหรับนักศึกษาชาย กำหนดให้ใช้เสื้อเชิ้ตขาว กางเกงสีกรมท่าใช้ผ้าพื้นเกลี้ยง ไม่ใช่ ผ้ายีนส์ ผ้าลูกฟูกหรือสักหลาด รองเท้าผ้าใบ หรือรองเท้านักศึกษาหัวมึนสั้น ถุงเท้าดำ เข็มขัดหนังสีดำ หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะตราเครื่องหมายวิทยาลัยฯ ชุดฝึกงานกำหนดให้ใช้เสื้อซาฟารี สีกรมท่า ใช้ผ้า พื้นเกลี้ยง ซึ่งเป็นชนิดเดียวกันกับกางเกง และให้ใช้ในการฝึกงานเท่านั้น เครื่องแบบทุกส่วน ต้องเป็นทรงสุภาพ ไม่มีลวดลาย ไม่รัดรูป หรือหลวมเกินไป ส่วนทรงผมของนักศึกษาหญิง ให้ตัดผมสั้นระดับต้นคอ นักศึกษาชายให้ตัดทรงตรง ไม่ไว้หนวดเครา

2. ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยความประพฤติของนักศึกษา พุทธศักราช 2534

ตามสภาพความเหมาะสม ดังนี้ ความผิดร้ายแรง หรือศาลสั่งลงโทษทางอาญา เช่น กล่าวโจทติ วิทยาลัย หรือให้ร้ายวิทยาลัยฯ ด้วยเจตนาไม่บริสุทธิ์ ทำร้ายร่างกายครู-อาจารย์ หรือข่มขู่ครู-อาจารย์ เจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยฯ พกพาอาวุธเข้ามาในวิทยาลัยฯ ค้ายาเสพติดหรือมียาเสพติดไว้ใน ครอบครอง ค้าประเวณี ปลอมแปลงเอกสารทางราชการ ทำลายทรัพย์สินของวิทยาลัยฯ ความผิด ที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อการเป็นนักศึกษา เช่น การเข้าประกวดนางงาม เสพยาเสพติดให้โทษ ดื่มสุราของมีนเมา เล่นการพนัน ประพฤติทางชู้สาว ก่อการทะเลาะวิวาท มีพฤติกรรมส่อไปในทาง เสื่อมเสีย เข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม พฤติกรรมผิดระเบียบว่าด้วยการแต่งกายของนักศึกษา และความผิดทั่วไป เช่น แสดงอาการไม่สุภาพ ส่งเสียงดัง ไม่เคารพครู อาจารย์ สูบบุหรี่ในที่ชุมชน หรือที่เปิดเผย จัดทำกิจกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย เขียนหรือพิมพ์ข้อความที่ล่วงละเมิด ผู้อื่น ไม่ประพฤติในทางสุจริต เป็นต้น

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาและวิธีการแก้ไข ภายใต้อกรอบแนวคิด 2 ด้าน คือ

1. ด้านการแต่งกาย
2. ด้านความประพฤติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งหวัง ศึกษาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ของนักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้าง ตามความคิดเห็นของอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรมและอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยาลัยเทคนิค ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเท่านั้น โดยมีขอบเขตการศึกษาวิจัย ดังนี้

1.5.1 กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ครั้งนี้ ประกอบด้วยอาจารย์ ผู้สอนในคณะวิชาพื้นฐานอาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษา ดังนี้

1.5.1.1 อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน	331	คน
1.5.1.2 อาจารย์ฝ่ายปกครอง ฝ่ายกิจกรรม	189	คน
1.5.1.3 อาจารย์ที่ปรึกษา	183	คน
รวมทั้งหมด จำนวน	703	คน

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.2.1 ตัวแปรต้น คือ หน้าที่ของอาจารย์ จำแนกได้ดังนี้

- 1) อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน
- 2) อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม
- 3) อาจารย์ที่ปรึกษา

1.5.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ของนักศึกษาด้านการแต่งกายและความประพฤติ
- 2) วิธีการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาด้านการแต่งกายและความประพฤติ

1.6 ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพภูมิศาสตร์

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะวิทยาลัยเทคนิค ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่เปิดสอนวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างก่อสร้าง ในระดับ ปวช. และ ปวส.

เอกสารประกอบด้วย 16 สถานศึกษา ดังนี้ ซึ่งงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

1. วิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์
2. วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น

3. วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิ
4. วิทยาลัยเทคนิคเลย
5. วิทยาลัยเทคนิคนครพนม
6. วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด
7. วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม
8. วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร
9. วิทยาลัยเทคนิคยโสธร
10. วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา
11. วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย
12. วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์
13. วิทยาลัยเทคนิคศรีสะเกษ
14. วิทยาลัยเทคนิคสุรินทร์
15. วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี
16. วิทยาลัยเทคนิคอุบลราชธานี

1.7 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักศึกษา หมายถึง ทั้งนักเรียนและนักศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างก่อสร้าง ในปีการศึกษา 2542 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
2. อาจารย์ หมายถึง อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรมและอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในวิทยาลัยเทคนิค
3. อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน หมายถึง อาจารย์ที่สอนรายวิชาพื้นฐานสามัญ สัมพันธ์รายวิชาพื้นฐานสำหรับนักศึกษาวิชาช่างก่อสร้าง
4. อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม หมายถึง อาจารย์ที่สถานศึกษาแต่งตั้งและมอบหมายให้ทำหน้าที่งานปกครองและงานกิจกรรมในวิทยาลัยเทคนิค
5. อาจารย์ที่ปรึกษา หมายถึง อาจารย์ประจำแผนกวิชาช่างก่อสร้างทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาประจำกลุ่ม
6. วิทยาลัยเทคนิค หมายถึง สถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เอกสารนี้เขียนขึ้นเพื่อเปิดสอนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างก่อสร้าง ในระดับ ปวช. และ ปวส. จำนวน 16 แห่ง

7. พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกทั้งทางร่างกาย วาจาและจิตใจ เป็นพฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศ หรือแนวปฏิบัติของกรมอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2534 ว่าด้วย ความประพฤติของนักศึกษาใน 2 ด้าน คือ

7.1 การแต่งกาย หมายถึง การปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2534 ว่าด้วยการแต่งกายของนักเรียนนักศึกษา

7.2 ความประพฤติ หมายถึง การปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2534 ว่าด้วยความประพฤติ ของนักเรียนนักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาวิชาช่างก่อสร้างวิทยาลัยเทคนิคในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ทำการศึกษาค้นคว้า จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องระเบียบวินัยส่วนใหญ่จะเป็นระเบียบข้อบังคับประกาศต่าง ๆ ที่ทำให้บุคคลในสังคมปฏิบัติตาม ผู้วิจัยจึงได้ทำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของวินัยและระเบียบวินัยของนักศึกษาในวิทยาลัย ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้นักเรียนนักศึกษาได้ปฏิบัติตามแนวทาง รวมไปถึงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น

- 2.1 ระเบียบว่าด้วยการแต่งกายและความประพฤติของนักศึกษา
- 2.2 หลักการเกี่ยวกับระเบียบวินัย
- 2.3 สถานศึกษากับการปลูกฝังระเบียบวินัยของนักศึกษา รวมถึงการปลูกฝังคุณธรรม

จริยธรรม

- 2.3.1 สถานศึกษากับการปลูกฝังระเบียบวินัยของนักศึกษา
- 2.3.2 การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม
- 2.4 พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และทฤษฎีการควบคุม
- 2.4.1 พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
- 2.4.2 ทฤษฎีการควบคุม

2.1 ระเบียบว่าด้วยการแต่งกายและความประพฤติของนักศึกษา

กรมอาชีวศึกษา ได้ออกระเบียบ ว่าด้วย การแต่งกายของนักเรียน นักศึกษา พุทธศักราช 2534 โดยอาศัยระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน นักศึกษา พุทธศักราช 2527 ดังนี้

เครื่องแบบนักศึกษาปกติ นักศึกษาหญิงกำหนดให้แต่งกายด้วยเสื้อเชิ้ตขาว กระโปรงสีกรมท่า ขาวคลุมเข่าจากกึ่งกลางสะบ้าหัวเข่า ประมาณ 15 เซนติเมตร ใช้ผ้าพื้นเกลี้ยง ไม่มีลวดลาย ไม่ใช่ผ้ายีนส์ลูกฟูกหรือผ้าสักหลาด รองเท้าสีดำแบบหุ้มส้น ปลายเท้าหุ้มมนสูงไม่เกิน 3 เซนติเมตร ไม่สวมถุงเท้าทุกชนิด และเสื้อให้ใช้กระดุม โลหะสีขาวพร้อมติดเครื่องหมายของวิทยาลัย

เอกสารที่แนบมาเพิ่มเติมให้เพิ่มเติมหนังสือดำ หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะตราเครื่องหมายวิทยาลัยเช่นกัน ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับนักศึกษาชาย กำหนดให้ใช้เสื้อเชิ้ตขาว กางเกงสีกรมท่า ใช้ผ้าพื้นเกลี้ยงไม่ใช่ผ้ายีนส์ ผ้าลูกฟูก หรือสักหลาด รองเท้าผ้าใบหรือหนังสีดำหุ้มส้น ถุงเท้าดำ เข็มขัดหนังสีดำ หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะตราเครื่องหมายวิทยาลัย

ชุดฝึกงาน กำหนดให้ใช้เสื้อซาฟารี สีกรมท่า ใช้ผ้าพื้นเกลี้ยง ซึ่งเป็นชนิดเดียวกับกางเกงและให้ใช้ในการฝึกงานเท่านั้น

เครื่องแบบทุกส่วนต้องเป็นทรงสุภาพ ไม่มีลวดลาย ไม่มีริ้วรูป หรือหลวมเกินไป ส่วนทรงผมของนักศึกษาหญิง ให้ตัดสั้นระดับต้นคอ นักศึกษาชายให้ตัดทรงทรงไม่ไว้หนวดเครา

นอกจากนั้น ระเบียบข้อบังคับหรือประกาศ ว่าด้วย การแต่งกายนักศึกษาในแต่ละสถานศึกษามีความคล้ายคลึงกัน เนื่องจากอาศัยระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ระเบียบกรมอาชีวศึกษา เช่นเดียวกัน แต่อาจจะมีส่วนที่ต่างกันทางปฏิบัติเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ตามแต่วัฒนธรรมของแต่ละแห่ง

การศึกษาเรื่องวินัยของนักศึกษา มีบุคคล และหน่วยงานหลายฝ่ายเริ่มให้ความสนใจมากขึ้น โดยเฉพาะกรมอาชีวศึกษาได้ให้ความสนใจและหามาตรการป้องกันอย่างจริงจัง มีผู้บริหารหลายท่านได้พยายามมุ่งเน้นคุณธรรมจริยธรรมแล้วก็ตาม แต่ก็ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ตรงจุด ฉะนั้นงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ค้นคว้าสำหรับใช้อ้างอิงส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องระเบียบวินัยจากเอกสารของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ดังนี้

ศุภวดี ชูวงศ์ (2519 : 33-36) ได้ศึกษาทัศนคติของครูเกี่ยวกับปัญหาทางวินัยของนักเรียนระดับมัธยมตอนต้นในจังหวัดนครศรีธรรมราช 4 ด้านดังนี้ คือ

1. บทบาทของครูที่มีต่อระเบียบของโรงเรียน
2. ระเบียบของโรงเรียนที่ใช้อยู่ซึ่งประกอบไปด้วยระเบียบการแต่งกายและระเบียบ

ความประพฤติของนักเรียน

3. การลงโทษนักเรียนที่กระทำผิดระเบียบโรงเรียน
4. ความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน

ผลการศึกษาปรากฏว่า ครูที่มีวุฒิและวัยวุฒิต่างกันมีทัศนคติต่างกันในด้านระเบียบ

การแต่งกายของนักเรียน ระเบียบความประพฤติของนักเรียน และการลงโทษนักเรียนผู้ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน ส่วนครูสังกัดโรงเรียนราษฎร์และครูสังกัดโรงเรียนรัฐบาลมีความเห็นต่างกันในด้านระเบียบการแต่งกายและความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน นอกจากนี้ยังได้พบว่าครูที่มีเพศต่างกัน มีความเห็นต่างกันในด้านบทบาทของครูที่มีต่อระเบียบโรงเรียน ระเบียบการแต่งกาย และระเบียบความประพฤติของนักเรียน

ในขณะที่ กอบทอง กลิ่นสุคติ (2530 : 84-96) ได้ทำการสำรวจทัศนคติเกี่ยวกับการปฏิบัติเรื่องวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคใน 14 จังหวัดภาคใต้ ตามทัศนคติของนักศึกษา อาจารย์และ

ผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติเรื่องวินัยของนักศึกษา รวม 4 ด้าน คือ ด้านการแต่งกาย ด้านความประพฤติ ด้านความบกพร่องทางวินัย และด้านการลงโทษ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร โดยส่วนรวม เห็นด้วยน้อยที่นักศึกษาแต่งกายและประพฤติผิดระเบียบของวิทยาลัย เห็นด้วยน้อยที่สุด ในกรณีผิดระเบียบวินัยอย่างมาก
2. นักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร เห็นว่าความบกพร่องทางวินัยของนักศึกษามีน้อย
3. นักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร มีทัศนคติในลักษณะการลงโทษที่เห็นตรงกันมากที่สุด คือ ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษร สำหรับนักศึกษา รองลงมาคือ สั่งพักการเรียน ให้ออกจากสถานศึกษาและว่ากล่าวตักเตือน ตามลำดับ สำหรับอาจารย์และผู้บริหาร รองลงมาคือ ให้ออกจากสถานศึกษา สั่งพักการเรียน และว่ากล่าวตักเตือน ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร ที่มีต่อการปฏิบัติเรื่องวินัยของนักศึกษา พบว่า

1. อาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีทัศนคติต่อการปฏิบัติเรื่องวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ความบกพร่องทางวินัย ไม่แตกต่างกัน
2. ผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีทัศนคติต่อการปฏิบัติเรื่องวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ไม่แตกต่างกัน ส่วนทัศนคติด้านความบกพร่องทางวินัยแตกต่างกัน
3. ทัศนคติของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร ที่มีต่อการปฏิบัติเรื่องวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ และความบกพร่องทางวินัย แตกต่างกัน

และสุวรรณ อร่ามเมฆาพงศา (2519 : 69-71) ได้ศึกษาปัญหาทางวินัย ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครศรีธรรมราช

นักเรียนชายและหญิงในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 3 ในโรงเรียนหญิง โรงเรียนชาย และโรงเรียนสหศึกษา ทั้งโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของนักเรียนในเรื่องระเบียบที่มีต่อระเบียบโรงเรียนแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของนักเรียนในเรื่องระเบียบการแต่งกายและระเบียบความประพฤติของนักเรียนปรากฏว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3 ในโรงเรียนหญิง โรงเรียนชายและโรงเรียนสหศึกษา ทั้งโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล มีความเห็นแตกต่างกัน สำหรับในด้านการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียนนั้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 2 โรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล มีความเห็นแตกต่างกันและนักเรียนโรงเรียนหญิงมีความเห็นแตกต่างกันจากนักเรียนในโรงเรียนชายและสหศึกษา ในด้านความบกพร่องทางวินัยของนักเรียนทั้งนักเรียนชายและหญิง และทุกระดับชั้นเรียนในโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล มีความเห็นแตกต่างกันและนักเรียนในโรงเรียนสหศึกษามีความเห็นแตกต่างจากนักเรียนโรงเรียนหญิงและชาย

แพรว เกาทัณฑ์ทอง (2534 : 76-77) ได้ศึกษาพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมผิควินัยอยู่ในระดับต่ำ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะเห็นได้ว่า นักเรียนประพฤติกผิดวินัยในด้านการเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความประพฤติและด้านการแต่งกายตามลำดับ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีพฤติกรรมผิควินัยแตกต่างกัน โดยนักเรียนชายมีพฤติกรรมในการกระทำผิควินัยมากกว่านักเรียนหญิง

ระเบียบว่าด้วยความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา

1. ระเบียบว่าด้วยความประพฤติของนักศึกษา (กรมอาชีวศึกษา. 2534 : 1)

กรมอาชีวศึกษา ได้กำหนดระเบียบว่าด้วยความประพฤติของนักศึกษา พุทธศักราช 2534 เพื่อให้สถานศึกษาถือปฏิบัติ ดังนี้

ความผิดร้ายแรงหรือศาลลงโทษทางอาญา เช่น กล่าวโจทวิทาลัย หรือให้ร้ายวิทาลัย ด้วยเจตนาที่ไม่บริสุทธิ์ ทำร้ายร่างกายครูอาจารย์ หรือข่มขู่ครูอาจารย์ เจ้าหน้าที่ของวิทาลัย พกพาอาวุธเข้ามาวิทาลัย ค้ายาเสพติด หรือสิ่งเสพติดเข้ามาครอบครอง ค้าประเวณี ปลอมแปลงเอกสารทางราชการ ทำลายทรัพย์สินของวิทาลัย ความผิดที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อการเป็นนักศึกษา เช่น การเข้าประกวดนางงาม เสพยาเสพติดให้โทษ ดื่มสุราของมีนเมา เล่นการพนัน ประพฤติทางชู้สาว ก่อการทะเลาะวิวาท มีพฤติกรรมส่อไปในทางเสื่อมเสียเข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม พฤติกรรมผิดระเบียบว่าด้วย การแต่งกายของนักศึกษาและความผิดทั่วไป เช่น แสดงอาการไม่สุภาพส่งเสียงดัง ไม่เคารพครู อาจารย์ สูบบุหรี่ในที่ชุมชนหรือที่เปิดเผย จัดทำกิจกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทาลัย เขียนหรือพิมพ์ข้อความที่ล่วงละเมิดผู้อื่น ไม่ประพฤติในทางสุจริต เป็นต้น

ระเบียบต่าง ๆ ส่วนมากจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอบายมุข เช่น การเสพสุราของมีนเมา ประพฤติทางชู้สาว เล่นการพนัน พกพาอาวุธ การทะเลาะวิวาท การเสพสิ่งเสพติดให้โทษ การค้าประเวณีหรือก่อความไม่สงบในวิทาลัย หรือชุมชน

ที่เป็นเช่นนี้ เพื่อให้ให้นักศึกษามีความประพฤติดีงามเป็นแบบอย่างที่ดีในวันหน้า แนวคิดนี้ต้องการให้ปฏิบัติได้ผลอย่างจริงจังเหมือนกันหมดทุกวิทาลัย

ระเบียบข้อบังคับและคำสั่ง เป็นการให้นักเรียนรู้จักควบคุมตนเอง รู้จักปกครองตนเอง ระเบียบกฎเกณฑ์หรือข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นโดยความสมัครใจของผู้ปฏิบัติคือ นักเรียนได้มองเห็นคุณค่าว่า การปฏิบัติตนตามกฎข้อบังคับที่โรงเรียนสร้างขึ้นไว้และตัวเองก็เห็นพ้องด้วย

เป็นที่สิ่งที่จะดำรงความสงบเรียบร้อย นำมาซึ่งความสงบสุขและความเสมอภาคแก่สมาชิกทุกคน การค้าไม่ว่ากร ในสังคมนั้น นักเรียนจะเห็นชัดว่าการทำอะไรตามใจชอบจะก่อให้เกิดความไม่สงบสุข มีการนำไปใช้

กาญจนา หาสิตะพันธ์ (2510 : 193-201) กล่าวไว้ว่า ระเบียบ ซึ่งเหมาะสมที่สุดนั้น จะต้องให้นักเรียนมีโอกาสเสนอ อภิปราย และเห็นชอบ จึงจะเป็นสิ่งที่นักเรียนพร้อมที่จะปฏิบัติตาม เพราะการฝ่าฝืนหมายถึง การไม่เคารพของเพื่อน ๆ และไม่เคารพตนเองอีกด้วย เกี่ยวกับลักษณะของระเบียบที่คตินั้น

พนัส หันนาคินทร์ (2523 : 217) ได้เสนอความคิดเห็น เกี่ยวกับระเบียบวินัยของโรงเรียนไว้ว่า จะต้องเหมาะสมกับวัย และวุฒิภาวะของนักเรียน สังคมที่มีวัฒนธรรมต่างกัน ย่อมมีระเบียบที่แตกต่างกันไปด้วย

ดังนั้นระเบียบของแต่ละ โรงเรียนจึงมีความแตกต่างกัน ไปบ้าง เพื่อให้สอดคล้องกันกับปรัชญา และวัฒนธรรมในโรงเรียนนั้น ๆ ประเภทของวินัยที่ควรปลูกฝังให้กับเด็ก

Shaviakov and Fritz (1956 : 20-21) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการรักษาวินัย พบว่าควรจะเน้นในเรื่องวินัยในตนเอง ซึ่งตั้งอยู่บนรากฐานแห่งความชื่นชอบ และความรักในอุดมคติหรือการยึดมั่นใจจุดมุ่งหมายที่เด็กมีส่วนได้สร้างขึ้น จะเห็นได้ว่าครูมีบทบาทสำคัญในการควบคุมปัญหาทางวินัยของเด็กนักเรียน และระเบียบที่เหมาะสมนั้นควรจะให้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างและสอดคล้องกับวัยวุฒิภาวะของนักเรียน ตลอดจนสภาพสังคมปัจจุบัน

นอกจากการรณรงค์เรื่องการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ในสถานศึกษา กรมอาชีวศึกษา ยังมีระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ว่าด้วย การแต่งกาย ความประพฤติ การลงโทษนักเรียน นักศึกษา เพื่อควบคุมคุณธรรม และส่งเสริมให้นักศึกษาในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษามีระเบียบวินัย มีคุณธรรม มีคุณภาพ และมีความประพฤติที่เหมาะสม มิใช่มีความรู้เพียงอย่างเดียวอย่างแต่ก่อน ปัญหานี้แม้จะเป็นปัญหาใหญ่ เพราะต้องแก้ไขที่ครูก่อน แล้วจึงส่งผลถึงเด็ก แต่การสร้างสรรค์ วัฒนธรรมอันดีงามอย่างต่อเนื่อง อันจะก่อให้เกิดสันติสุข โดยส่วนตนและเกิดสันติภาพ โดยส่วนรวมแล้ว จะต้องร่วมมือกันทุกฝ่ายทั้งนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร เพื่อจะได้ก้าวสู่จุดมุ่งหมายของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษา ทางวิชาชีพหลักของประเทศต่อไป

ในขณะที่ วรรณสาร วรกิจ (2523 : 45-99) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน ในทัศนะของนักเรียน ครู และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยได้วิเคราะห์พฤติกรรมเป็นรายชื่อ ผลของการศึกษาในส่วนที่เป็นทัศนะของครูปรากฏดังนี้

1. ครูชายและครูหญิงมีทัศนะต่อพฤติกรรมส่วนใหญ่ตรงกัน ยกเว้นพฤติกรรมบางอย่าง

ได้แก่ การมาโรงเรียนไม่ทันเวลาเข้าเรียน การโต้เถียงกับครูในห้องเรียน การนั่งหลับในห้องเรียน ขณะเรียนการสะสมรูปและหนังสือโป๊ การเขียนจดหมายรักการแสดงความรู้สึกรักกับคนรัก การเอามือล้วงกระเป๋าพูดคุยกับครู การส่งเสียงให้ฮาขณะดูกีฬา การสูบบุหรี่ การทะเลาะวิวาทกับเพื่อนร่วมโรงเรียน การไว้ผมยาวเกินระเบียบโรงเรียน การแต่งหน้ามาโรงเรียน การแต่งตัว

ผิกระเบียบบมาโรงเรียน ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ครูชายและครูหญิงมีทัศนะว่า นักเรียนควรประพฤติในระดับน้อยเช่นกัน แต่มีความแตกต่างกันในความน้อยนั้น

2. ครูที่มีวิสัยทัศน์ต่างกันมีทัศนะต่อพฤติกรรมของนักเรียนส่วนใหญ่ตรงกัน ยกเว้นพฤติกรรมบางประการ ได้แก่ การทิ้งขยะลงในที่ต่าง ๆ ของโรงเรียน การหนีชั่วโมงเรียน การตัดแปลงเสื้อผ้าให้ดูสะดุดตา การร่วมกับเพื่อนชุมนุมประท้วง การนั่งไขว่ห้างต่อหน้าครู การไม่สวดมนต์ก่อนเข้าเรียน การเล่นการพนัน การพกอาวุธ การเสพยาเสพติด ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวเหล่านี้ ครูที่มีวิสัยทัศน์ต่างกัน มีทัศนะว่านักเรียนควรประพฤติได้ในระดับน้อยเช่นกัน แต่มีความแตกต่างในระดับความน้อยนั้น

3. ครูที่มีคุณวุฒิต่างกันมีทัศนะพฤติกรรมของนักเรียนส่วนใหญ่ตรงกัน ยกเว้นพฤติกรรมบางประการ ได้แก่ การนั่งหลับในห้องเรียนขณะเรียน การหยิบของเพื่อนโดยไม่บอก การเที่ยวกลางคืนแล้วกลับบ้านดึกการนั่งเหม่อลอย และการไว้ผมยาวเกินระเบียบโรงเรียน ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ ครูที่มีวุฒิต่างกันมีทัศนะว่า เป็นพฤติกรรมที่นักเรียนควรประพฤติได้ในระดับน้อยเช่นกัน แต่มีความแตกต่างกันในระดับความน้อยนั้น

วินัย พันธุวิชัย (2530 : 46-48) ได้ศึกษาปัญหาการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักศึกษาในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยนักศึกษาตามทัศนะของอาจารย์ตามกระบวนการบริหาร 7 ด้าน ด้านการวางแผน มีปัญหาอยู่ในลำดับสูงสุดรองลงมาตามลำดับคือ ด้านการประสานงาน ด้านการจัดหน่วยงาน ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการจัดงบประมาณ ด้านการจัดบุคลากร และด้านการประเมินผลและรายงาน

2. ปัญหาการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการวางแผนตามทัศนะของอาจารย์ที่มีเพศต่างกัน แตกต่างกัน ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ตามทัศนะของอาจารย์ที่มีวิสัยทัศน์ต่างกันด้านการประสานงานแตกต่างกัน ด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ตามทัศนะของอาจารย์ที่มีคุณวุฒิทางวิชาชีพครูแตกต่างกัน ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ตามทัศนะของอาจารย์ที่มีประสบการณ์การเป็นครูแตกต่างกัน ทุกด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 หลักการเกี่ยวกับระเบียบวินัย

ความหมายของวินัย ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายของ “วินัย” ว่า หมายถึง การอยู่ในระเบียบแบบแผนและข้อบังคับ นอกจากนี้ ยังมีความหมายที่ผู้อื่น ๆ ให้ความ

เอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น นวลศิริ เป่าโรหิตย์ (2520 : 155) ได้กล่าวถึง วินัยไว้ว่า เป็นเครื่องช่วยแนะแนวทางการ

ความประพฤติของเด็ก

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2526 : 180) ได้ให้ความหมายของวินัยว่า หมายถึง ความสามารถในการบังคับหรือควบคุมตนเองให้ประพฤติ ตามระเบียบกฎเกณฑ์ หรือ ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม เพื่อความสงบสุขในชีวิตของตนเอง และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม

วินัย หมายถึง ระเบียบแบบแผน ข้อบังคับหรือข้อปฏิบัติ (ราชบัณฑิตยสถาน 2525 : 744) หรืออาจจะหมายถึง การอบรมเพื่อพัฒนาการควบคุมตนเอง ความประพฤติหรือความเป็นระเบียบ และประสิทธิภาพ (Allec. 1983 : 446 p) และเพื่อควบคุมคนในสังคม เป็นคำสั่งของสังคมที่ทำให้ทำ หรือไม่ให้ทำบางสิ่งบางอย่าง เช่น พระราชบัญญัติ พระราชฎีกา กฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบแบบแผน ธรรมเนียม คำสั่ง ประกาศ

วินัยแห่งตน (Good. 1959 : 676 p) หมายถึง การควบคุมบังคับพฤติกรรมของบุคคล อันหมายถึง การบังคับ โดยอำนาจภายในบุคคลนั่นเอง เป็นอำนาจอันเกิดจากการเรียนรู้หรือยอมรับ ในคุณค่าอันใดอันหนึ่ง ซึ่งสามารถทำให้บุคคลสามารถบังคับพฤติกรรมตนเองได้ ไม่ใช่บังคับจาก อำนาจภายนอก เป็นการที่บุคคลไม่ทำการอันเป็นผลให้เกิดความยุ่งยากแก่ตนเอง หรือการไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวเรื่องส่วนตัวและสิทธิของผู้อื่น รวมทั้งการที่บุคคลนั้นกระทำในสิ่งที่บุคคลอื่นไม่อยาก กระทำแต่เป็นการกระทำ ช่วยให้ความต้องการและสิทธิของผู้อื่นได้รับการตอบสนอง หรือบุคคลอื่นกระทำสิ่งอันเป็นผล ให้ผู้นั้นประสบความสำเร็จในอนาคต ก็จะเป็นลักษณะของวินัยแห่งตน

พนัส หันนาคินท์ (2524 : 248) ได้กล่าวไว้ว่า วินัยนักเรียน หมายถึง การรู้จักปกครองตนเอง การกระทำตามระเบียบหรือข้อบังคับต่าง ๆ เกิดขึ้นโดยความสมัครใจ ของผู้ปฏิบัติ คือ นักเรียนที่ได้มองเห็นคุณค่าแล้วว่า การปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ ที่โรงเรียนสร้างขึ้นไว้ และตนเองเห็นพ้องด้วยนั้น เป็นสิ่งที่จะสร้างไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย อันจะนำมาซึ่งความสุขและความเสมอภาคแก่สมาชิกทุกคนในสังคมนั้น นักเรียนเห็นชัดว่าการที่แต่ละคนทำอะไรได้ตามใจชอบนั้น ในที่สุดจะก่อให้เกิดความไม่สงบขึ้น สังคมนั้นจะกลายเป็นสังคมป่าเถื่อน ไร้ระเบียบไร้ศีลธรรม คนอ่อนแอจะถูกรังแกตลอดเวลา วินัยโรงเรียนจึงเป็นอำนาจที่จะรักษาความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นแก่ทุกคน

ผู้มีวินัยจะเป็นบุคคลที่รู้จักกาลเทศะ สนใจเอาใจใส่สังคม เป็นผู้มีระเบียบ และปฏิบัติตามกฎระเบียบสังคม ทั้งมีศีลธรรม คุณธรรม หมายถึงบุคคลที่สามารถในการควบคุมอารมณ์ตนเองได้ตามที่ตนเองมุ่งหวัง แม้จะมีสิ่งเร้าภายใน เช่น มีอุปสรรคหรือมีความปรารถนาตนเองก็ตาม ก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มุ่งหวังเอาไว้ก็ได้ชื่อว่าผู้มีวินัยแห่งตน การมีวินัยยังครอบคลุม ถึงความสามารถที่บุคคลรู้ตัวอยู่ตลอดเวลา ในการแสดงพฤติกรรมทางด้านความเป็นผู้นำความรู้สึก รับผิดชอบ ไม่กั๊กวล มีความเชื่อมั่นในตนเองและเชื่ออำนาจภายในตนเอง ซึ่งเห็นพฤติกรรมที่ตนเองต้องการ แต่ไม่ขัดกับกฎเกณฑ์ข้อบังคับของสังคมทั่วไปและปฏิบัติตามระเบียบที่สังคมวางไว้

รวมทั้งความสามารถของบุคคลในการควบคุมความประพฤติ และความรับผิดชอบ โดยเกิดขึ้นที่ตัวเองแม้จะไม่เฉพาะอยู่ภายใต้เงื่อนไขภายนอกเท่านั้น บุคคลนั้นจะต้องยอมรับการกระทำของตนเอง แม้จะมีอุปสรรคที่ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้น

ความมุ่งหมายของวินัยในโรงเรียน

สถานศึกษาในทุกระดับจำเป็นต้องมีกฎระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อกำหนดขอบเขตความประพฤติและพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษา เพื่อสร้างให้เขาทั้งหลายรู้จักรับผิดชอบตนเอง สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้แบ่งสาระความมีวินัยเป็น 3 ประเภท คือ

1. ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง ข้อกำหนดหรือข้อตกลงที่แต่ละบุคคลเป็นผู้กำหนด และวางแนวทางให้ตนประพฤติปฏิบัติ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานนำไปสู่ความมีวินัยในสังคมและประเทศชาติต่อไป วินัยในด้านตนเองนี้มีความสำคัญมาก เพราะผู้ใดก็ตามสามารถบังคับจิตใจตนเองได้ทำในสิ่งที่ตนเองกำหนดในทางที่ถูกที่ควรแล้ว ผู้นั้นก็จะเป็นสมาชิกที่ดีคนหนึ่งของสังคม และประเทศชาติ ถ้าพลเมืองไม่มีวินัยในตนเองแล้ว ก็ยากที่จะทำให้มีวินัยในสังคมขึ้นมาได้ วินัยในตนเองที่พลเมืองไทยพึงมีได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความขยันหมั่นเพียร การประหยัด การตรงต่อเวลาการรู้จักสิทธิหน้าที่ของตนเอง การยึดมั่นในวัฒนธรรมไทย

2. ความมีวินัยต่อสังคมหมายถึง กฎเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่สมาชิกในสังคมร่วมกันกำหนดขึ้นเพื่อยึดเป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติทั้งนี้เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างผาสุก เกิดความสงบเรียบร้อยปลอดภัยมีความเป็นธรรมและความเสมอภาค ในสังคมใดก็ตามหากสมาชิกในสังคมเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามหรือล่วงละเมิด ก็จะก่อให้เกิดความระส่ำระสายในสังคมส่วนรวม ดังนั้นสังคมที่เจริญรุ่งเรืองมักจะเป็นสังคมที่อยู่ในระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด วินัยในสังคมที่พลเมืองไทยพึงมีได้แก่ การเคารพกฎหมาย การรักษาสาธารณสมบัติ ความสามัคคี เป็นต้น

3. ความมีวินัยต่อประเทศชาติ หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของชาติอย่างสม่ำเสมอ การสร้างวินัยให้เกิดขึ้นในตนเองและสังคมจะยังผลให้ประเทศชาติอยู่รอด ประเทศไทยนั้นนอกจากการรวมอยู่เป็นกลุ่มเป็นชาติแล้ว ประเทศไทยยังมีเอกราชตลอดมาสามารถอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีอันเป็นวินัยประจำชาติสืบทอดกันมามิได้ขาด วิถีชีวิตของชาวไทยได้เจริญรุ่งเรือง และรักษาความเป็นไทยได้ตลอดมาเพราะไทยมีสถาบันสูงสุด คือ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ สิ่งทีวิวัฒนาการ และการดำเนินการควบคู่ไปกับวิถีการดำเนินชีวิตอย่างเป็นปกติสุข และมีการสร้างบ้านเมืองให้เป็นปึกแผ่นมั่นคงทุกยุคทุกสมัย เพราะเรามีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และการที่ประชาชนมีระเบียบวินัยตลอดมา เราคนไทยทุกคนปรารถนาที่จะเห็นประเทศไทย อยู่รอดปลอดภัยจำเป็นอย่างยิ่งที่คนไทยทั้งชาติจะต้องเป็นผู้เคร่งครัดตามวินัยประจำชาติอย่างสม่ำเสมอ (สำนักงานคณะกรรมการ

วัฒนธรรมแห่งชาติ. 2526 : 72-73)

กล้า ทองขาว (2525 : 138) ได้กล่าวถึง ความมุ่งหมายของวินัยในโรงเรียนเอาไว้ 2 ประการ ดังนี้ คือ

1. เพื่อให้เกิดความสงบสุขขึ้นในสังคม โรงเรียนเพราะทุกคนจะต้องปฏิบัติตามระเบียบ และข้อบังคับของโรงเรียน ยอมรับที่จะปฏิบัติตามสิ่งควบคุมทางสังคมที่สมาชิกร่วมกันกำหนดขึ้น เช่นเดียวกับบุคคลในสังคมทั่วไปจะต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของพลเมืองดีเพื่อความสงบสุขของสังคม
2. เพื่อเป็นการปลูกฝังเจตคติ พฤติกรรม และฝึกฝนจิตใจกับเด็กผู้ยังอ่อนวัยให้เป็นผู้มีจิตสำนึกในการมีวินัยในตนเอง สะสมเอาพฤติกรรม เช่น อารยชนผู้รักความมีวินัยไว้แต่ยังเป็นเด็กเพื่อเขาจะได้เติบโตเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ

การรักษาระเบียบวินัยที่มีค่าสูงสุดอยู่ที่การควบคุมตนเองของนักเรียน วันนอร์ มะทา (2523 : 22) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่นักเรียนขาดระเบียบวินัยที่สำคัญ ๆ ได้แก่

1. ตัวนักเรียนเอง เช่น ความผิดปกติทางร่างกาย จิตใจ การสังคม ลักษณะความเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ ตลอดจนการสอบตก และความรู้สึกลึกซึ้งความมั่นคงในโรงเรียน
2. กลุ่มเพื่อนนักเรียน เช่น เพื่อนฝูงชักชวนกันก่อนการวิวาท หรือสร้างบรรยากาศดึงเครียด ให้เกิดขึ้นภายในโรงเรียน
3. ครู ก็อาจเป็นสาเหตุสำคัญได้ เช่น ทักษะคติของครูที่มีต่อนักเรียน อาจเป็นไปในทางไม่ดี ตลอดเวลา จนเป็นเหตุให้นักเรียน ไม่มีความสุขในโรงเรียน สภาพทั่ว ๆ ไปภายในโรงเรียน ห้องเรียน ซึ่งมีครูบางคนทำให้ดึงเครียดตลอดเวลา วิธีสอนของครูไม่ดี และไม่ทำให้นักเรียน มีความรู้ความเข้าใจในวิชาที่ครูสอน นอกจากนี้การแตกแยกในหมู่ครู ซึ่งนักเรียนสังเกตเห็น ก็มีส่วนทำให้นักเรียนไม่เคารพระเบียบวินัยของ โรงเรียน ได้เหมือนกัน
4. ทางบ้านหรือสังคมแวดล้อมที่เด็กอาศัยอยู่ เช่น ทางบ้านมีภูมิหลังไม่ดี นักเรียนเอาอย่าง สังคมรอบ ๆ บ้านไม่ดี นักเรียนก็พลอยไม่ดีไปด้วย
5. สภาพสังคมโดยส่วนรวมของบ้านเมือง อยู่ในสภาพที่ไม่ดี ส่วนมากก็มีส่วนทำให้นักเรียนพลอยไม่ดี ขาดระเบียบวินัยไปด้วย ความจริง โรงเรียนจะคาดหวังให้เด็กมีระเบียบ ได้อย่างไร ในเมื่อผู้ใหญ่ทั่ว ๆ ไปก็ขาดระเบียบวินัย

Hoffman อังใน อัมพร ทองนุช (2541 : 24) ได้เสนอแนะวิธีพัฒนาวินัยในตนเอง 3 วิธี แก่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง เพื่อฝึกวินัยแก่เด็ก คือ การให้เหตุผล การยับยั้งความรักและการวางอำนาจ ผลการศึกษาพบว่า

บิดามารดาที่ฝึกวินัยเด็กโดยวิธีการให้เหตุผลจะทำให้เด็กมีวินัยในตนเองมากกว่าเด็กที่ได้รับบริการฝึกวินัยจากบิดามารดา โดยวิธีการยับยั้งความรัก และการวางอำนาจ การฝึกวินัยโดยวิธีการให้เหตุผลทำให้เด็กมีเหตุผล ทั้งยังเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางสมองของเด็กด้วย เพราะเป็นการอธิบายถึงผลดีผลเสียที่จะเกิดแก่ตัวเด็กและบุคคลอื่น ตลอดจนความต้องการของผู้อื่นด้วย เมื่อเด็ก

เข้าใจ และยอมรับเหตุผลดังกล่าว ถ้าเมื่อใดเด็กประพฤติผิดกับที่บิดามารดาหรือคนอื่นที่คิดหวังไว้ เด็กจะรู้สึกผิดเองและไม่ปฏิบัติตนเช่นนั้น

Synder (1986 : 124) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “Three Differing Systems of Discipline and Their Impact on Conscience and Culture” และเสนอวิธีการพัฒนาวินัยให้แก่เด็ก 3 วิธี คือ

1. ใช้วิธีการให้เด็กเชื่อฟัง โดยยกย่อง ชมเชย และให้รางวัลแต่ถ้าเด็กไม่ทำตามก็ใช้วิธีลงโทษ
 2. ใช้วิธีการผ่อนผันกรุณาหรือปกป้องบุคคลนั้น ทั้งนี้ผู้ที่ได้รับความเอาใจใส่หรือได้รับการยอมรับจะทำให้เป็นผู้ที่มีวินัยมากกว่าผู้ที่ขาดความเอาใจใส่หรือการยอมรับ
 3. การให้ความยุติธรรมเที่ยงตรง โดยการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมให้มั่นคงปลอดภัย
- ซิดคมล สังข์ทอง (2535 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อวินัยของวัยรุ่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นและบิดามารดาจำนวนกลุ่มละ 120 คน ผลการวิจัยพบว่าตัวทำนองที่มีอิทธิพล 4 ตัวแปร คือวินัยในตนเองของบิดา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การอบรมเลี้ยงดูและระดับการศึกษาของบิดา โดยตัวแปรทั้ง 4 ตัวเป็นสิ่งอธิบายความมีวินัยในตนเองของวัยรุ่นได้ร้อยละ 49

Keyes (1978 : 4483-A) ได้ศึกษาทัศนะของผู้บริหาร โรงเรียน ครู และนักเรียน เกี่ยวกับปัญหาทางพฤติกรรมของนักเรียน 6 ด้าน ได้แก่

1. ปัญหาการปฏิบัติตนในชั้นเรียน
2. ปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าว
3. ปัญหาการลักขโมย
4. ปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด
5. ปัญหาเกี่ยวกับการพกพาและใช้อาวุธ
6. พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นว่าพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนย่อมมีสาเหตุหลายประการ การค้นหาสาเหตุของพฤติกรรมที่ขัดต่อระเบียบวินัยของนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค ซึ่งเป็นนักศึกษาที่อยู่ในวัยรุ่นและมีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์และสังคมค่อนข้างรุนแรงมีปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมอยู่เสมอ การศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหในเรื่องของการปกครองดูแลนักศึกษา ส่งผลให้การบริหารงานกิจกรรมนักศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารทางอาชีวศึกษาต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจัยที่มีผลต่อการรักษาวินัย

ประสาร ทิพย์ธารา (2523 : 86-98) ได้กล่าวถึง การทำผิดวินัยของนักเรียนว่า เกิดจากสาเหตุหลายประการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. สาเหตุจากตัวเด็ก ซึ่งแยกเป็น 2 ประเด็น คือ

1.1 จากสภาพตัวเด็ก อันได้แก่ สภาพร่างกายและสภาพจิตใจ เช่น ลักษณะทางพันธุกรรม ความสมบูรณ์ของร่างกายและสมอง ซึ่งอาจจะเป็นมาแต่กำเนิด หรือเกิดขึ้นภายหลัง การเจริญเติบโต สติปัญญา ร่างกายผิดปกติ สุขภาพอ่อนแอ มีโรคประจำตัว สภาพเหล่านี้ อาจทำให้เรียนไม่ทันเพื่อน จึงเกิดความท้อแท้ไม่สนใจเรียน เหม่อลอย ซึมเศร้า หรือทำให้มีปมด้อยและทางการแสดงปมเด่น จึงทำให้เกิดปัญหาทางวินัยขึ้นได้ ส่วนสภาพทางใจ อาจเนื่องจากการขาดการสนองตามความต้องการของสังคมและอารมณ์ ซึ่งลุ่มเหลว และอาจทำให้แสดงออกในทางรุนแรง ก้าวร้าวในที่สุด

1.2 จากวัยของเด็ก เด็กวัยรุ่นเป็นวัยที่เปลี่ยนจากวัยเด็กก้าวสู่ความเป็นหนุ่มสาว ซึ่งวัยนี้ จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และสังคม ทำให้เด็กวัยนี้เกิดอารมณ์และความคิดใหม่ ๆ ที่แตกต่างจากวัยเด็กอันมีผลต่อปัญหาวินัยได้

2. สาเหตุจากสิ่งแวดล้อม แยกเป็น 3 ประเด็น คือ

2.1 สิ่งแวดล้อมในครอบครัว เช่น สภาพครอบครัวที่แตกแยก ทำให้เด็กขาดความมั่นใจในตนเอง แสดงอวดเก่งต่อครู ต่อเพื่อนนักเรียน เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อื่นสัมพันธภาพในครอบครัวก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เด็กประพฤติผิดวินัย เพราะสภาพจิตใจและการแสดงออกของเด็กในสังคมด้วย นอกจากนี้วิธีการอบรมของครอบครัว ก็เป็นสาเหตุให้เด็กเกิดอารมณ์ กระวนกระวาย ตื่นเต้นอยู่เสมอ ขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง หรือการปล่อยให้เด็กทำสิ่งต่าง ๆ ตามใจ จะทำให้เด็กขาดเหตุผลที่ดีทางจิตใจ ไม่แน่ใจว่าตนเองทำถูกหรือผิด

2.2 สิ่งแวดล้อมที่โรงเรียน โรงเรียนบางแห่งเป็นตัวการโดยทางอ้อมให้เด็กกระทำผิดวินัย ทั้งนี้เพราะโรงเรียนใช้วิธีทำให้เด็กบางคนประสบความล้มเหลว ซึ่งมีผลให้เด็กมีความมั่งร่ำหรือเป็นปฏิปักษ์ต่อครู อาจารย์ ต่อโรงเรียน ตัวครูเองมีส่วนอย่างมากต่อเด็ก เช่น ครูที่ให้การบ้านเด็กไม่ชัดเจน หรือไม่ให้เลย นักเรียนข่มขู่ไม่ทราบว่าจะทำอะไรดี หรือครูสอนไม่ดี ไม่เตรียมการสอน ทำให้เด็กไม่สนใจการเรียน ครูแต่งตัวไม่เหมาะสม ขี้เกียจสอน เจ้าอารมณ์ไม่ให้ความสนใจและไม่เอาใจใส่เด็ก เด็กอาจเรียกร้องความสนใจด้วยการพูดเสียงดัง พูดโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือชุกชอนจนเกินเหตุ ทางด้านเพื่อนนั้น มีข้อยืนยันว่า เพื่อนมีความสำคัญต่อการส่งเสริมให้เกิดการกระทำผิดวินัย เพื่อนอาจคอยช่วยหรือส่งเสริมให้เพื่อนกระทำผิดหนักกว่าเดิมมากขึ้น ชักจูงให้ขัดคำสั่งพ่อแม่ อันอาจเป็นแนวทางนำไปสู่การก่ออาชญากรรมในอนาคตได้

2.3 สภาพสังคมทั่วไป สังคมอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี อิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกก็หลงไหลเข้ามาสู่ประเทศพร้อมกับความเจริญต่าง ๆ วัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็น

อยากลอง เด็กวัยรุ่นจะพยายามแสวงหาความรู้ โดยวิธีการต่าง ๆ จนกระทั่ง แสดงพฤติกรรมที่ทำให้เกิดปัญหา และผลเสียต่อตัวเด็กและสังคมได้

นอกจากสาเหตุทางด้านสิ่งแวดล้อมจะเป็นสิ่งผลักดันให้ครูประพาศิตคิดโดยจะสะสมทีละน้อย จนเปลี่ยนนิสัยจิตใจให้โน้มเอียงไปในทางที่ผิด เช่น สิ่งแวดล้อมตามชุมชนแออัด จะทำให้เยาวชนซึมซับอบายมุข เช่น การติดยาตามแบบรุ่นพี่ ซึ่งเห็นกันบ่อยทุกวันจนเกิดการทดลองเพื่อความอยากรู้อยากเห็น นอกจากนี้ปัญหาค่าครองชีพที่สูงขึ้นก็เช่น ปัญหาสังคมเมืองที่มีส่วนผลักดันให้เยาวชนกระทำผิดได้

กิติมา ปรีดีคิลิก (2532 : 20) กล่าวไว้ว่า ท้องที่หรือตัวเมืองเป็นสาเหตุหนึ่งที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็ก โดยเฉพาะบริเวณที่อยู่อาศัยในแหล่งเสื่อมโทรม หรือท้องที่ที่มีคนอยู่อย่างหนาแน่น การกระทำผิดจะปรากฏน้อยในชนบทหรือเมืองเล็ก ๆ ทั้งนี้เพราะในเมืองใหญ่ ๆ นั้น ชาติที่พักผ่อนหย่อนใจให้เด็กหันเหไปในสิ่งที่ไม่สมควร เด็กที่ชาติที่เล่นในทางที่ถูกก็ย่อมจับกลุ่มกันเล่นในทางที่ผิด มั่วสุมกันลักขโมย เล่นการพนัน เสพยาเสพติด ซึ่งให้โทษและเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นก็มักมุ่งสู่แหล่งอบายมุขและสถานเริงรมย์ต่าง ๆ และจากรายงานของพนักงานควบคุมความประพฤติเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดทางอาญานั้น พบว่า เด็กมักไปมั่วสุมในแหล่งเริงรมย์ที่เป็นแหล่งอบายมุขดังกล่าว เมื่อเคยเข้าไปเที่ยวครั้งหนึ่งแล้วก็มักจะหาทางเข้าไปเที่ยวอีกครั้งให้ได้ ครั้นไม่มีเงิน ก็มักหาเงินโดยการกระทำผิด

จากที่กล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยแบ่งเป็น 2 ประการ คือ ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพของเด็ก คือสภาพร่างกาย จิตใจ สังคม ครอบครัว วัย และปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อม ซึ่งได้แก่ทางด้านโรงเรียนและสังคมทั่วไป

2.3 สถานศึกษากับการปลูกฝังระเบียบวินัยของนักศึกษา รวมถึงการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม

2.3.1 สถานศึกษากับการปลูกฝังระเบียบวินัยของนักศึกษา

กรมอาชีวศึกษามีความตั้งใจที่จะผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญ ทั้งในสาขาวิชาชีพและวิชาทั่วไป ซึ่งจะเป็นรากฐานในการใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับสภาวะการณ์ที่ควรจะเป็น มิได้มุ่งหวังให้นักศึกษามีความรู้วิชาชีพเพียงอย่างเดียวหากแต่ต้องการให้เป็นผลเมืองศิขของชาติอีกด้วย จึงได้มีระเบียบวินัยสำหรับนักศึกษา โดยเฉพาะ นอกจากนั้นยังมีการกระตุ้นให้เสริมสร้างและปลูกฝังจริยธรรมในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาทุกแห่ง โดยกำหนดให้สถานศึกษาแต่ละกลุ่มแต่ละภาคจัด โครงการอบรมจริยธรรมในสถานศึกษา รวมกันไม่จำกัดจำนวน อีกทั้งห้ามมิให้ลดงบประมาณ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ เป็นกลุ่ม ๆ ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงความสะดวกในการคมนาคม ทั้งนี้เชื่อว่าต้นแบบ

จึงมุ่งหวังไปที่ตัวครูเป็นหลักให้เริ่มตระหนักว่า ครูเป็นผู้ยกระดับวิถึญาณจิตใจของศิษย์ในสังคมให้สูงขึ้น เพื่อได้ทำหน้าที่แล้วไม่หวังผลตอบแทนให้มากกว่ารับอันสมลักษณะของปุณฺนิยบุคคลอย่างแท้จริง ทั้งยังย้ำเตือนให้ครูพึงระลึกเสมอว่า การสอนคุณธรรมควรคำนึงถึง ทั้งครูและตัวศิษย์ การสอนควรกระทำใน 3 ลักษณะดังนี้ คือ

1. พูดให้ฟัง ทำให้เกิดความรู้
2. ทำตัวอย่างให้ดู ทำให้เกิดความเข้าใจ ดูจากต้นแบบ
3. ปฏิบัติแล้วให้ดูเป็นตัวอย่างทำให้เกิดความซาบซึ้ง และปฏิบัติตามหากเป็นไปได้

การที่ครูเป็นต้นแบบที่ดีนั้น บรรจง ชูสกุลชาติ (2531 : 14-16) อดีต ปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้กล่าวว่า

ครูต้องเป็นตัวอย่างและมีวิถึญาณครูครบถ้วน คือ ภูมิรู้ ภูมิธรรม ภูมิฐาน สถานศึกษาทุกแห่งมุ่งหวังให้ครูเป็นต้นแบบในการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ในสถานศึกษาอย่างแท้จริง หากนักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรมจะมีผลดียิ่งขึ้น ในการรักษาระเบียบวินัย ปัญหาในการประพฤติบกพร่องทางระเบียบวินัย ของนักเรียน นักศึกษา ในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา จะหมดไป

การนำหลักการเสริมสร้างวินัยไปดำเนินการเพื่อให้เกิดผลดีสมความมุ่งหมายนั้น มีหลักการทั่วไปในการเสริมสร้างวินัย ดังนี้

1. ระเบียบ วินัย ข้อบังคับต่าง ๆ แม้ความคาดหวังที่โรงเรียนอยากให้เกิดขึ้นในตัวเด็กนั้น จะต้องเป็นระเบียบวินัยที่ทุกฝ่าย ทั้งผู้ปฏิบัติหมายถึงนักเรียน ผู้กำกับการปฏิบัติ หมายถึง ครู อาจารย์ จะต้องยอมรับและเข้าใจตรงกัน ดังนั้น การทำความเข้าใจจึงเป็นเรื่องสำคัญมากโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป้าหมายและจุดประสงค์ของระเบียบข้อบังคับ จะต้องชัดเจนแจ่มแจ้งไม่คลุมเครือ หรือมิใช่เพื่อคนกลุ่มน้อย

2. การสร้างระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ใน โรงเรียน จะต้องได้รับความเห็นชอบจากทุกฝ่าย และจะเกิดขึ้นด้วยอาศัยหลักเหตุผล เพื่อส่วนรวมเป็นสำคัญ

3. การรักษาวินัย โรงเรียนควรเปิด โอกาสให้เป็นอำนาจหน้าที่ของครูอาจารย์หรือแม้กระทั่งนักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมช่วยเหลือในการกำกับควบคุมดูแลให้เป็นไปตามกฎข้อบังคับ

4. การกำกับควบคุมดูแลเรื่องการรักษาวินัยจะต้องกระทำ โดยสม่ำเสมอ และกระทำด้วยความยุติธรรมเสมอภาคกัน

5. ระเบียบ วินัย ข้อบังคับ คำสั่งต่าง ๆ จะต้องสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของสังคม

ไม่สวนทางกับค่านิยมของสังคม และจะต้องไม่ขัดต่อกฎหมายบ้านเมือง ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ระเบียบวินัยย่อมสามารถปรับเปลี่ยน ยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ กาลเวลา แต่ต้องมีหลักแห่งความเสมอภาคของบุคคล เคารพสิทธิของผู้อื่น

7. ในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับระเบียบวินัย ควรมีขอบเขตที่ชัดเจนให้นักเรียนนักศึกษาและผู้ปกครองได้ทราบทั่วกัน

8. การลงโทษผู้กระทำผิด ขีดหลักเมตตากรุณา มีความเป็นธรรม สมเหตุสมผล ถือว่านักเรียนนักศึกษาเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีค่า สามารถพัฒนาได้

การเสริมสร้างระเบียบวินัยแก่นักเรียนเพื่อมุ่งให้นักเรียนมีระเบียบวินัย เพราะเมื่อขาดซึ่งระเบียบวินัย นักเรียนจะแสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา เช่น ไม่แสดงความเคารพ พุดจาหยาบคาย ทำลายทรัพย์สินของโรงเรียน รังแกผู้อื่น การสร้างเสริมวินัยในโรงเรียนจึงมีความสำคัญดังนี้ คือ

1. เป็นเครื่องมือที่จะช่วยปลูกฝังสิ่งที่ดีงามที่เหมาะสมที่ควรให้นักเรียนได้ประพฤติปฏิบัติ
 2. เป็นการเตรียมตัวนักเรียนให้เป็นพลเมืองดี สามารถปกครองตนเองได้และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
 3. เป็นการรักษาชื่อเสียงและเกียรติภูมิของโรงเรียน ให้สมกับเป็นสถาบันการศึกษา
- หลักการทั่วไปในการรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียน ผู้บริหารและครูทุกคนจะต้องร่วมมือกัน ไม่ใช่ให้ครูคนหนึ่งคนใดเพียงผู้เดียวรับผิดชอบเรื่องนี้ หลักการในการรักษาระเบียบวินัยจึงมีดังนี้ คือ

1. ครูใหญ่ควรประชุมครู ร่วมอภิปรายด้วยกันเกี่ยวกับระเบียบวินัย และความคาดหวังทั้งหลายที่ครูอยากได้จากเด็กเพื่อให้ครูทุกคนเข้าใจตรงกัน และร่วมมือกันดูแลรักษาระเบียบวินัย

2. ครูใหญ่ควรเปิดโอกาสให้ครูทุกคนแสดงตนว่ามีอำนาจ มิใช่ถือว่าครูใหญ่มีอำนาจแต่ผู้เดียวในโรงเรียน ครูทุกคนจึงจะมีโอกาสช่วยเหลือในการรักษาระเบียบวินัย

3. สนับสนุนครูทุกคนที่ดำเนินมาตรการบางอย่าง เพื่อรักษาระเบียบวินัย เมื่อโรงเรียนเห็นว่ามาตรการนั้น ไม่มีโอกาสทำให้โรงเรียนหรือนักเรียนเดือดร้อนเสียหาย

4. ครูใหญ่ไม่ควรจะจัดการกับนักเรียนที่ทำความผิดรุนแรงโดยลำพัง แต่ควรอาศัยคณะกรรมการ ครู นักเรียน หรือคณะกรรมการของสมาคมผู้ปกครองและครูมาร่วมด้วย ในบางกรณีก็ได้ เพื่อให้สังคมมีส่วนร่วมรู้เห็น ทำให้นักเรียนทั่ว ๆ ไปมีความหวาดเกรงเพราะกลัวว่าหากคนทำผิดสังคมทั้งหมดจะไม่ยอมรับ มิใช่มีครูเพียงคนเดียวลงโทษหรือไม่ยอมรับหรือไม่ให้เกียรติเขาอีก

5. ควรมีการส่งตัวเด็กทำผิดไปให้ครูใหญ่หรือคณะกรรมการพิจารณา แทนที่จะให้ครูเกี่ยวข้องหรือรู้เห็นเพียงคนเดียวเป็นผู้พิจารณาตัดสิน เพราะอาจผิดพลาดขาดความยุติธรรมได้

6. ควรมีประวัตินักเรียนแต่ละคน โดยสมบูรณ์ เพื่อจะได้ถึงความผิดที่แล้วมาให้เขาได้ทราบด้วย

7. หากจำเป็นต้องลงโทษ การลงโทษควรมุ่งสร้างสรรค์ มิใช่ทำให้เด็กเสียหายรุนแรง

จนเกินไป และการลงโทษควรมุ่งแก้ไขพฤติกรรมมากกว่าเป็นการแก้แค้นที่นักเรียนทำผิด

8. ปรับปรุงการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับระดับความสามารถ ความสนใจ และ ความจำเป็นของนักเรียน เพื่อไม่ให้นักเรียนผิดหวังในการเรียนมากนัก

9. ครูกับนักเรียนควรมีส่วนร่วมดูแลระเบียบวินัยของโรงเรียนด้วยกัน รวมทั้งการออกกฎ ระเบียบวินัยต่าง ๆ ที่ใช้บังคับด้วย

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นว่าพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาข้อมมีสาเหตุหลายประการ การค้นหาสาเหตุของพฤติกรรมที่ขัดต่อระเบียบวินัยของ นักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค ซึ่งเป็นนักศึกษาที่อยู่ในวัยรุ่นและมีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์และ สังคมค่อนข้างรุนแรงมีปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมอยู่เสมอ การศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมที่ไม่พึง ประสงค์จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหในเรื่องของการปกครองดูแลนักเรียน ส่งผลให้ การบริหารงานกิจกรรมนักศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารทางอาชีพ ศึกษาต่อไป

2.3.2 การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม

กรมอาชีวศึกษา มีความตั้งใจที่จะผลิตบุคลากร ที่มีชำนาญทั้งในสาขาวิชาชีพและวิชา ททั่วไป ซึ่งจะเป็นรากฐานในการใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับสภาวะการณ์ ที่ควรจะเป็น มิได้มุ่งหวังให้นักศึกษามีความรู้วิชาชีพเพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องการให้เป็นพลเมือง ดีของชาติอีกด้วย จึงมีระเบียบวินัยสำหรับนักศึกษาโดยเฉพาะ นอกจากนั้น ยังมีการกระตุ้นให้ เสริมสร้างและปลูกฝังจริยธรรม ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาทุกแห่ง โดยกำหนดให้ สถานศึกษาแต่ละกลุ่มแต่ละภาค จัดโครงการอบรมจริยธรรมในสถานศึกษารวมกันเป็นกลุ่ม ๆ ตามความเหมาะสม โดยกำหนดความสนใจโดยคำนึงถึงความสะดวกในการคมนาคมทั้งนี้เชื่อว่า ดันแบบเป็นสำคัญมุ่งหวังไปที่ตัวครูเป็นหลัก ให้เริ่มตระหนักว่าครูเป็นผู้ยกระดับวิถุญาณจิตใจ ของศิษย์ ในสังคมให้สูงขึ้น เมื่อได้ทำหน้าที่แล้ว ไม่หวังผลตอบแทนให้มากกว่า รับอันสมลักษณะ ของปฐนียบบุคคลอย่างแท้จริง ทั้งยังย้ำเตือนให้ครูพึงระลึกเสมอว่า การสอนคุณธรรม ควรคำนึงถึง ทั้งครูและศิษย์ การสอนควรกระทำในลักษณะดังนี้ คือ

1. พูดยให้ฟัง ทำให้เกิดความรู้
2. ทำตัวอย่างให้ดู ทำให้เกิด ความเข้าใจ ดูจากต้นแบบ
3. ปฏิบัติแล้วให้ดูเป็นตัวอย่าง ทำให้เกิดความซาบซึ้ง และปฏิบัติตาม หากเป็นไปได้

การศึกษาจะครบทุกขั้นตอน คือ อ่านออกเสียง เขียนได้ คิดเลขได้ มีอาชีพและมีคุณธรรม

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉานีก (2520 : 42-44) ได้แบ่งจริยธรรม

เอกสาร ขีองบุคคลได้ 3 ระดับ คือ 1. หารับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ระดับก่อนเกณฑ์ (Pre-conventional Level) ระยะนี้จะต้องสนองตอบต่อกฎเกณฑ์ภายนอกซึ่งมักเกี่ยวข้องกับทางร่างกาย เช่น การลงโทษ การให้รางวัลหรือเปลี่ยนแปลงความพอใจของตนเอง ถ้าตัวเองถูกลงโทษแสดงว่าตนเองไม่ดี และถ้าได้รับรางวัลแสดงว่าตนเองดีส่วนมากมีอายุ 4-10 ปี

2. ระดับตามกฎเกณฑ์ (Conventional Level) ระยะนี้จะยอมรับความมุ่งหวังกฎเกณฑ์ครอบครัว กลุ่ม ประเทศชาติ ว่าเป็นสิ่งมีคุณค่า มีความถูกต้อง และพยายามปฏิบัติให้เหมาะสมกับตนเองในกลุ่ม ในการกระทำความดีละเว้นความชั่วบุคคลจะถูกควบคุมโดยกลุ่มสังคมจริยธรรมระดับนี้จะเกิดกับบุคคล อายุ 11-16 ปี

3. ระดับเหนือเกณฑ์ (Post conventional Level) เป็นระดับที่ตัดสินใจขัดแย้งด้านจริยธรรม โดยขึ้นอยู่กับตนเองมากที่สุด การตัดสินใจจริยธรรมขึ้นอยู่กับตนเองมากที่สุด การตัดสินใจจะใช้หลักแห่งเหตุผลมากที่สุด กระทำตนให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ไม่ขัดแย้งกับสิทธิอันพึงได้ของบุคคลอื่น มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง แยกตัวออกจากกลุ่มเมื่อมีเหตุผลโดยไม่คล้อยตาม ถ้าผู้อื่นมีเหตุผลไม่เพียงพอระยะนี้จะเป็นเหตุผลในจริยธรรมขั้นสูงสุด จะปรากฏในบุคคลที่เป็นผู้ใหญ่อายุประมาณ 16 ปี ขึ้นไป

เกียรติ ช่วยการ (2529 : 49) ได้กล่าวถึงแนวความคิดของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน เกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรม คุณธรรมในสถานศึกษา ไว้ดังนี้

1. การเลียนแบบ เด็กไม่เรียนคุณธรรมจากการอบรมสั่งสอนทั้งหมดแต่เลียนแบบ จากการกระทำของครู อาจารย์ผู้บริหารและคนทั่วไป

2. เด็กจะดูตามแบบที่สามารถเห็นได้หลายลักษณะของครูอาจารย์ผู้บริหารและคนทั่วไป โดยยึดถือเอาแบบอย่างที่คุณเองชอบและพอใจมาเป็นแบบและพอใจการปฏิบัติตาม

3. ครูจริยธรรม ควรเลือกจากที่เข้ากับเด็กได้ดี เช่นวัยไม่แตกต่างกันมากนัก เพื่อจะได้พบเด็ก ยอมรับปรับใจ ที่เด็กแสดงพฤติกรรมออกมา ชี้นะ ได้เหมาะสมกับแนวสังคมได้

4. เพื่อนนักเรียนด้วยกัน สามารถขัดเกลาเพื่อนนักเรียนด้วยกันได้ดี การคบเพื่อนจึงมักมีผลสูงเด็กยอมรับและปฏิบัติตามมากกว่าพ่อแม่ผู้ปกครองและญาติผู้ใหญ่

5. สร้างบรรยากาศส่งเสริมให้ประพฤติดีมากกว่าไม่ดีเช่นจัดบรรยากาศทางวิชาการ นันทนาการการออกกำลังกายกีฬาประเภทต่าง ๆ เด็กไม่มีโอกาสมีส่วนร่วมสุขเสพสิ่งเสพติด ประพฤติตนเองออกนอกกฎนอกทางในรูปแบบอื่น ๆ

6. เด็กรู้สิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่นการปฏิสัมพันธ์การทำกิจกรรมกลุ่มอภิปราย

สัมมนาร่วมกิจกรรมทางศาสนาหรือจริยธรรมที่สถานศึกษาจัดขึ้นเป็นการฝึกให้นักเรียนรู้ขอบเขตแห่งสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่นตามภาวะการณ์

7. เด็กจะมีความอดกลั้น รู้ขอบเขตแห่งสิทธิอันพึงมีได้การแสดงออกในรูปแบบที่ถูก

ที่ควร จะเป็นการอดกลั้นยับยั้งความรู้สึกความต้องการความตั้งใจที่มีอยู่

8. แสดงบทบาทสมมุติเข้าถึงจิตใจของผู้อื่นต้องการให้ผู้อื่นมีความคิดมีความรู้สึกเหมือนตนเอง จึงสร้างบทบาทสมมุติให้ยอมรับเขายอมรับเราตามหลักการวรรกรรม บนรากฐานแห่งความยุติธรรมสืบไป

9. ใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์เมื่อเกิดการสะสมเป็นระยะ ๆ เด็กจะเริ่มมีความคิดใช้วิจารณ์ญาณ ในการตัดสินใจและแก้ปัญหา

การที่เด็กจะมีพัฒนาการทางจริยธรรมเป็นช่วง ๆ จนบรรลุถึงขั้นสุดท้ายได้นั้นต้องใช้เวลา ความอดทนเป็นสิ่งประกอบซึ่งครูอาจารย์ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนในการส่งเสริมสร้างพัฒนาการทางจริยธรรมให้แก่เด็กโดยการให้ความรักสนับสนุนส่งเสริมให้กำลังใจตักเตือนดูแลอย่างสม่ำเสมอ

อำนาจ ทะพิงค์แก และชยันต์ ชุมวิสูตร (2522 : 39-40) ได้สรุปว่า คุณธรรมและจริยธรรมเกิดขึ้นภายในระบบการศึกษาเองในด้านหลักสูตร ด้านวิธีสอนและด้านผู้ที่ทำการสอน ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร หลักสูตรจริยธรรมที่ใช้อยู่ในโรงเรียนเมื่อเทียบกับวิชาอื่น ๆ แล้ว ยังมีสัดส่วนน้อยไป และยังไม่ได้ปรับปรุงให้ทันสมัย

2. ด้านวิธีสอน วิธีการสอนที่ใช้อยู่ในโรงเรียนที่มีลักษณะของการสั่งสอน (Directive Teaching) โดยมีครูสวมบทบาทของผู้มีอำนาจเด็ดขาด (Authoritarian Role) ที่จะกำหนดว่านักเรียนควรเรียนอะไรและอย่างไร

3. ด้านผู้สอนจริยธรรม ครูผู้สอนจริยธรรมไม่ได้รับการเตรียมตัวในการทำหน้าที่สอน ในบางครั้งจะพบว่าโรงเรียนจะมอบหมายให้ครูที่ไม่ถนัดในวิชาใดวิชาหนึ่ง มาสอนวิชาศีลธรรมครูเองก็ขาดความเข้าใจและความมั่นใจในวิชาดังกล่าวจนมอง เห็นว่าเป็นภาระหน้าที่ที่น่าเบื่อหน่ายสำหรับในด้านปฏิบัติตนเอง ครูหลายคนไม่ได้ปฏิบัติ ในสิ่งที่ตัวเองสอนดังที่ปรากฏเสมอว่าครูกักจะก่อเรื่อง ผิดศีลธรรม ครูขาดความรับผิดชอบในการสอน และขาดความรับผิดชอบในฐานะเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม

นอกจากการรณรงค์เรื่องการปลูกฝังจริยธรรม คุณธรรม ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาแล้ว กรมอาชีวศึกษายังมีระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ว่าด้วยการแต่งกายความประพฤติ การลงโทษนักเรียน นักศึกษา เพื่อควบคุมคุณธรรม และส่งเสริมให้นักศึกษาในวิทยาลัย สังกัด กรมอาชีวศึกษา มีระเบียบวินัย มีคุณธรรม มีคุณภาพและมีความประพฤติที่เหมาะสมมีใช้มีความรู้เพียงอย่างเดียวอย่างแต่ก่อน ปัญหานี้แม้จะเป็นปัญหาใหญ่ เพราะต้องแก้ไขที่ครูก่อนแล้ว จึงส่งผลถึงเด็กแต่การสร้างสรรคัวัฒนธรรมอันดีงามอย่างต่อเนื่อง อันจะก่อให้เกิดสันติสุขโดยส่วนตนและเกิดสันติภาพโดยส่วนรวมแล้ว จะต้องร่วมมือกันทุกฝ่าย ทั้งนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร เพื่อจะได้ก้าวสู่จุดมุ่งหมายของสถาบันการศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และทฤษฎีการควบคุม

2.4.1 พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

การกระทำเรื่องการแสดงออกของบุคคลต่อสถานการณ์หนึ่งสถานการณ์ใด ๆ หรือมีสิ่งกระตุ้นต่าง ๆ โดยการกระทำนั้นเป็นไปอย่างรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว ซึ่งการแสดงออกทั้งทางร่างกาย วาจา และจิตใจไม่เป็นไปตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศ หรือแนวปฏิบัติของสถานศึกษาที่วางไว้ เป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษามักจะปรากฏให้เห็นมากหรือน้อยอยู่เป็นประจำ โดยเฉพาะวิทยาลัยเทคนิค และได้มีผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมต่าง ๆ ไว้ดังนี้

วรรณसार วรกิจ (2523 : 45-99) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนในทัศนระของนักเรียน ครูและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยได้วิเคราะห์พฤติกรรมเป็นรายชื่อ ผลของการศึกษาในส่วนที่เป็นทัศนระของครูปรากฏดังนี้

1. ครูชายและครูหญิงมีทัศนระต่อพฤติกรรมส่วนใหญ่ตรงกัน ยกเว้นพฤติกรรมบางประการ ได้แก่ การมาโรงเรียนไม่ทันเวลาเข้าเรียน การได้เตียงกับครูในห้องเรียน การนั่งหลับในห้องเรียน ขณะเรียน และสะสมรูปและหนังสือโป๊ การเขียนจดหมายรักและการแสดงความรู้สึกว่ารักกับคนรัก การเอามือล้วงกระเป๋าพูดคุยกับครูการส่งเสียงโห่ฮาขณะดูกีฬา การสูบบุหรี่ การทะเลาะวิวาทกับเพื่อนร่วมโรงเรียน การไว้ผมยาวเกินระเบียบโรงเรียนการแต่งหน้ามาโรงเรียน การแต่งตัวผิดระเบียบมาโรงเรียนซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ครูชายและครูหญิงมีทัศนระว่า นักเรียนควรประพฤติในระดับน้อยเช่นกัน แต่มีความแตกต่างกันน้อยมาก

2. ครูที่มีวุฒิต่างกันมีทัศนระต่อพฤติกรรมของนักเรียนส่วนใหญ่ตรงกัน ยกเว้นพฤติกรรมบางประการ ได้แก่ การทิ้งขยะลงในที่ต่าง ๆ ของโรงเรียน การหนีชั่วโมงเรียน การดัดแปลงเสื้อผ้าให้ดูสะดุดตา การร่วมกับเพื่อนชุมนุมประท้วง การนั่งไขว่ห้างต่อหน้าครู การไม่สวมหมวกก่อนเข้าเรียน การเล่นการพนัน การพกอาวุธ การเสพยาเสพติด ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ ครูที่มีวุฒิต่างกัน มีทัศนระว่านักเรียนควรประพฤติได้ในระดับน้อยเช่นกัน แต่มีความแตกต่างในระดับความน้อยนั้น

3. ครูที่มีคุณวุฒิต่างกันมีทัศนระพฤติกรรมส่วนใหญ่ตรงกัน ยกเว้นพฤติกรรมบางประการ ได้แก่ การนั่งหลับในห้องเรียนขณะเรียน การหยิบของเพื่อนโดยไม่บอก การเที่ยวกลางคืนแล้วกลับบ้านดึก การนั่งเหม่อลอย และการไว้ผมยาวเกินระเบียบโรงเรียน ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ ครูที่มีวุฒิต่างกันมีทัศนระว่า เป็นพฤติกรรมที่นักเรียนควรประพฤติได้ในระดับน้อยเช่นกัน แต่มีความแตกต่างกัน ในระดับความน้อยนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่รวบรวมไว้สำหรับครูไปใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วินัย พันธุรักษ์ (2530 : 46-48) ได้ศึกษาปัญหา การควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัย ของนักศึกษาในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ ในทัศนะของอาจารย์ ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยนักศึกษา ตามทัศนะของอาจารย์ ตามกระบวนการบริหาร 7 ด้าน ด้านการวางแผน มีปัญหาอยู่ในลำดับสูงสุดรองลงมาตามลำดับ คือ ด้านการประสานงาน ด้านการจัดหน่วยงาน ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการจัดบุคลากร และด้านการประเมินผลและรายงาน

2. ปัญหาการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการวางแผน ตามทัศนะของอาจารย์เพศต่างกัน แยกต่าง ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ตามทัศนะของอาจารย์ ที่มีวุฒิต่างกัน ด้านการประสานงานแตกต่างกัน ด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ตามทัศนะของอาจารย์ ที่มีคุณวุฒิทางวิชาชีพครูแตกต่างกัน ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ตามทัศนะของอาจารย์ที่ประสบการณ์ การเป็นครูแตกต่างกัน ทุกด้านไม่แตกต่างกัน

กอบทอง กลิ่นสุตใจ (2530 : 84-96) ได้ทำการสำรวจทัศนะเกี่ยวกับ การปฏิบัติ เรื่องวินัย ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ใน 14 จังหวัดภาคใต้ ตามทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร เพื่อวัดทัศนะของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติเรื่องวินัยของนักศึกษารวม 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านความประพฤติ ด้านความบกพร่องทางวินัย และด้านการลงโทษ ผลการวิจัย พบว่า

1. นักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร โดยส่วนรวม เห็นด้วยน้อยที่นักศึกษาแต่งกายและ ประพฤติผิดระเบียบของวิทยาลัย เห็นด้วยน้อยที่สุด ในกรณีผิดระเบียบวินัยอย่างมาก
2. นักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร เห็นว่าความบกพร่องทางวินัยของนักศึกษามีน้อย
3. นักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร มีทัศนะในลักษณะการลงโทษที่เห็นตรงกันมากที่สุดคือ ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษร สำหรับนักศึกษา รองลงมาคือ สักการะเรียนให้ออกจาก สถานศึกษาและว่ากล่าวตักเตือน ตามลำดับ สำหรับอาจารย์และผู้บริหาร รองลงมา คือ ให้ออกจาก สถานศึกษา สักการะเรียน และว่ากล่าวตักเตือนตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร ที่มีต่อการปฏิบัติเรื่องวินัย ของนักศึกษา พบว่า

1. อาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีทัศนะต่อการปฏิบัติเรื่องวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ความบกพร่องทางวินัย ไม่แตกต่างกัน
2. ผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีทัศนะต่อการปฏิบัติเรื่องวินัยของ นักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ไม่แตกต่างกัน ส่วนทัศนะด้านความบกพร่องทางวินัย ไม่ต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ทักษะของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร ที่มีต่อการปฏิบัติเรื่องวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ และความบกพร่องทางวินัย แตกต่างกัน

ประกอบ เกิดนิล (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู อาจารย์ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชา ช่างอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมทาง จริยธรรมที่นักศึกษาปฏิบัติมากที่สุดตามลำดับ คือ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความรับผิดชอบ ด้านการใช้ปัญญา และด้านความขยันหมั่นเพียร

อำพร ทองนุช (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาสาเหตุ พฤติกรรมบกพร่อง ต่อระเบียบวินัยของนักศึกษาตามทักษะของนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 พบว่า ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย ในด้านความประพฤติสูงกว่าด้านการแต่งกาย ซึ่งให้เห็นว่าสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัย สถานศึกษาอาจลดลงได้หากได้รับการพิจารณาถึงการควบคุมทางอ้อมและส่งเสริมให้นักศึกษา มีวินัยในตนเองมากขึ้นรวมทั้งการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับสภาพวัยของนักศึกษามากขึ้น

2.4.2 ทฤษฎีการควบคุม

Control Theory ของ Travis Hirschi อ้างใน อำพร ทองนุช (2541 : 42) พิจารณา พฤติกรรมการกระทำผิด ในลักษณะที่ต่างจาก differential association theory คือแทนที่จะมองว่า ทำไมคนจึงกระทำผิด กลับมองว่าทำไมคนเราจึงละเว้นหรือยับยั้งการกระทำผิด ทั้งนี้เพราะแนว ทฤษฎีนี้พิจารณาว่า บ่อยครั้งที่การละเมิดบรรทัดฐานจะนำมาซึ่งประโยชน์ หรือความพึงพอใจแก่ ผู้ที่ล่วงละเมิด จนทำให้คนจำนวนมากแม้จะไม่ใช่อะไรส่วนใหญ่อยากที่จะละเมิด ดังนั้นการศึกษาถึง ที่มาหรือปัจจัยที่มีส่วนส่งเสริมให้เกิดแรงผลักดัน ทำให้เกิดการกระทำที่เบี่ยงเบนจึงมิใช่สิ่งจำเป็น แต่ควรให้ความสนใจศึกษาดูว่าอะไรเป็นตัวคอยยับยั้ง หรือควบคุมคนส่วนใหญ่ไม่ให้เกิดแรง ผลักดันที่จะเบี่ยงเบน

Control Theory มีข้อสมมุติธรรมเบื้องต้น ตามธรรมดาคนเราจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เว้นแต่จะมีสิ่งใดมายับยั้ง จากข้อสมมุติธรรมเบื้องต้นแสดงให้เห็นว่า Control Theory มองว่า การเบี่ยงเบนเป็นเรื่องปกติมนุษย์มีแนวโน้ม โดยธรรมชาติที่จะละเมิดบรรทัดฐาน กฎเกณฑ์สังคม จึงมีหน้าที่ที่จะต้องควบคุมและการที่บุคคลปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสังคม ก็เนื่องจากการควบคุม ทางสังคมอยู่เหนือปัจเจกชน พฤติกรรมเบี่ยงเบนจะเกิดขึ้นเมื่อการควบคุมทางสังคมเปราะบางหรือ ถูกทำลาย แต่เมื่อใดที่การควบคุมนั้นมีความเข้มแข็ง พฤติกรรมเบี่ยงเบนก็จะไม่เกิด

นอกจากนี้ ในประเด็นของการควบคุมทางสังคม Control Theory อธิบายว่า การที่บุคคลปฏิบัติตาม บรรทัดฐาน กฎเกณฑ์ ตลอดจนด้วยทฤษฎีหมายของสังคม เป็นเพราะพวกเขามีความผูกพันกับสังคม

ในทางตรงกันข้ามเมื่อความผูกพัน (bond) ของบุคคลที่มีต่อสังคมหรือแบบแผนบรรทัดฐานที่สังคมยอมรับหมดลงหรืออ่อนลง บุคคลก็จะมีอิสระในการกระทำผิด แม้ว่าจะไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นเสมอไปก็ตาม ซึ่งความผูกพันทางสังคมที่ Hirschi ให้ความสำคัญประกอบด้วย

1. ความรู้สึกผูกพัน (attachment) ต่อบุคคลนัยสำคัญ
 2. ความยึดมั่น (commitment) ต่อการกระทำที่สังคมยอมรับ
 3. ความเกี่ยวข้อง (involvement) กับกิจกรรมที่สังคมยอมรับ
 4. ความเชื่อ (belief) ในบรรทัดฐานและค่านิยมของสังคม
- ความรู้สึกผูกพัน (attachment) ต่อบุคคลนัยสำคัญ

Hirschi ได้ให้ความหมายของ attachment ไว้ว่าเป็นความรู้สึกผูกพันหรือความรู้สึคดีชอบชั่วดี ซึ่งมีลักษณะของการคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้อื่น หรือสังคม โดยส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ของตัวเอง เขากล่าวว่าสาระสำคัญในความรู้สึกผูกพันนี้ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการซึมซับเอาบรรทัดฐานของสังคมเข้าไปไว้ในตัวบุคคล (internalization) ในความรู้สึกผูกพันจะมีเรื่องของศีลธรรมและจริยธรรมแฝงอยู่ (เพราะเป็นความรู้สึกที่คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว) ดังนั้นจึงเป็นเครื่องเหนี่ยวรั้งไม่ให้คนกระทำผิดและความรู้สึกผูกพันนี้เองดูเหมือนจะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของความผูกพันที่มีต่อสังคม

Hirschi พบว่าแหล่งของความรู้สึกผูกพันที่มีผลต่อการยับยั้งการกระทำผิด ประกอบด้วย บิดามารดา โรงเรียนและเพื่อน

- ความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดา (attachment to parent) Hirschi เสนอว่าถ้าบุคคลมีความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดาสูง ก็หมายถึงบุคคลจะยอมรับค่านิยมของบิดามารดาเข้าไปในตัวเรา โดยที่ค่านิยมเหล่านี้เป็นค่านิยมที่ต่อต้านการกระทำผิด Hirschi ยังมองว่าวัยรุ่นที่มีความรู้สึกผูกพันกับบิดามารดามีโอกาสกระทำผิดน้อย เพราะใช้เวลาส่วนใหญ่กับบิดามารดา ซึ่งสิ่งนี้เป็นองค์ประกอบย่อยอันหนึ่งในการป้องกันการกระทำผิด แต่ขณะเดียวกันถ้าชีวิตครอบครัวไม่มีความสุขเด็กก็จะออกนอกบ้านซึ่งอาจจะนำไปสู่การกระทำผิดได้

Hirschi รายงานผลการศึกษาดำรงว่า ครอบครัวแตกแยกมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็ก แต่ขนาดความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ อย่างไรก็ตาม Hirschi สรุปว่ายิ่งบุตรมีความรู้สึกผูกพันกับบิดามารดาก็จะยิ่งประพฤติตามความมุ่งหวัง หรือคาดหวังของบิดามารดาและไม่ละเมิดกฎหมาย

- ความรู้สึกผูกพันต่อโรงเรียน (attachment to school) Control Theory มีข้อเสนอ

(postulates) อยู่ว่าความรู้สึกผูกพันที่มีต่อโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิด โดยกล่าว

ให้ชัดเจนก็คือก่อนที่เด็กจะกระทำสิ่งที่ไม่ดีในโรงเรียนนั้น ความรู้สึกผูกพัน (attachment) ความยึดมั่น (commitment) และความเกี่ยวข้อง (involvement) ของพวกเขาต่อกิจกรรมด้านการศึกษา

ลดต่ำลง ทำให้ลดความสนใจต่อการศึกษาลง ดังนั้นจึงมีเสรีหรือถูกปลดปล่อยให้มีโอกาสกระทำผิดได้

Hirschi พบว่า เด็กที่ไม่ชอบโรงเรียนหรือปฏิเสธกฎเกณฑ์ของโรงเรียน มีแนวโน้มที่จะประพฤติผิดได้ง่าย และพบว่าเด็กนักเรียนชายที่ไม่ค่อยสนใจต่อความคิดของครูที่คิดเกี่ยวกับตัวเอง เด็กนักเรียนนั้นก็ยังมีโอกาสที่จะกระทำผิดได้มากกว่า (อ้างถึงใน ประภาส สุขทรศณีชัย. 2536 : 24)

ความรู้สึกรู้สึกผูกพันต่อเพื่อน (attachment to peers) Hirschi เสนอว่า เด็กวัยรุ่นที่มีความรู้สึกผูกพันกับเพื่อนมากจะกระทำผิดน้อย ได้ทำการศึกษาเพื่อพิสูจน์ข้อเสนอดังกล่าวและผลการศึกษาพบว่า ทั้งความรู้สึกรู้สึกผูกพันที่มีต่อบิดามารดา และความรู้สึกรู้สึกผูกพันที่มีต่อเพื่อนจะมีความสัมพันธ์ในทางกลับกันกับการกระทำผิด นอกจากนี้ยังมีการศึกษาพบว่าเด็กที่มีความรู้สึกผูกพันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับเพื่อนมาก ๆ จะมีแนวโน้มการกระทำผิดต่ำ

อย่างไรก็ตาม Hirschi ได้กล่าวเตือนไว้ด้วยว่า ความรู้สึกผูกพันที่มีต่อผู้อื่นเป็นเพียงองค์ประกอบหรือลักษณะหนึ่งของการควบคุมบุคคลเท่านั้น ซึ่งก็หมายถึงว่ายังมีองค์ประกอบอื่น ๆ อีกที่มีส่วนในการควบคุมตัวบุคคล

ความยึดมั่น (Commitment) ต่อการกระทำที่สังคมยอมรับ

ความยึดมั่นนี้เกี่ยวข้องกับเวลาที่บุคคลทุ่มเทเวลา พลังงาน ตนเอง กับการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบแผนของสังคม Control Theory เชื่อว่าหากบุคคลได้ทุ่มเทชีวิตอย่างแข็งขันในการสร้างตัว และสร้างชื่อเสียงแล้ว ความคิดที่จะกระทำผิดหรือละเมิดกฎหมายนั้นก็น้อยมาก ในทางตรงกันข้าม หากบุคคลไม่มีความยึดมั่นอยู่กับการกระทำที่สังคมยอมรับความคิดที่จะละเมิดกฎหมายมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นได้ง่ายกว่า กล่าวได้ว่าความยึดมั่นนี้เป็นเรื่องของการได้ผลเสีย หรือความเสียดก่อนที่จะยึดมั่นผูกมัดตนเองกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งคือก่อนที่จะทำอะไรลงไปจะไม่กระทำต้องการสูญเสียสิ่งที่ได้ลงทุนไปนั่นเอง

ในเรื่องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์หรือบรรทัดฐานของสังคม แนวคิดนี้ชี้ให้เห็นว่าบุคคลได้มีการพิจารณาแล้วพบว่าตนเองจะได้รับประโยชน์จาก ระเบียบ กฎเกณฑ์ของสังคม บุคคลก็มีแนวโน้มที่จะปฏิบัติตามระเบียบ กฎเกณฑ์เหล่านั้น แต่ถ้าปฏิบัติของสังคม นั้นหมายถึงก่อนที่จะมีการตัดสินใจกระทำผิด บุคคลมักจะมีการไตร่ตรองมาก่อนแล้ว เช่น บุคคล จะมองว่าการเสี่ยงต่อการติดคุก 1-10 ปี เนื่องจากการจีเอาเงินผู้อื่นเพียง 10 ดอลลาร์นั้น ถือเป็นความโง่ เพราะบุคคลนั้นจะต้องพิจารณาแล้วว่าต้นทุนหรือความเสี่ยงของการจี้นั้นมีมากกว่าเงินเพียง 10 ดอลลาร์

อย่างไรก็ตามการคิดคำนึงถึงผลได้ผลเสียมิใช่เพียงเรื่องของปัจจุบัน แต่ยังรวมถึงเรื่องของอนาคตด้วยคือ หากมนุษย์คิดถึงประโยชน์ที่จะได้รับในอนาคตว่าคุ้มค่าแล้ว มนุษย์ก็จะยอมปฏิบัติตามระเบียบ กฎเกณฑ์ในปัจจุบันยอมปฏิบัติตามระเบียบ กฎเกณฑ์ในปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่สามารถเผยแพร่หรือใช้ประโยชน์ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลบางประการที่ต้องอ้างอิงเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Hirschi ทำการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่าง “การไร้ความสามารถในการเรียน” ซึ่งนำไปสู่ “การเรียนที่ไม่ดี” และนำไปสู่ “การไม่ชอบโรงเรียน” ซึ่งมีผลต่อ “การปฏิเสธอำนาจและความถูกต้องหรือการควบคุมของโรงเรียน” และนำไปสู่การกระทำผิดในที่สุด

Hirschi ยังได้ให้ความเห็นต่อไปว่า ยิ่งเด็กให้ความสนใจต่อรางวัลที่โรงเรียนมีให้หรือเป้าหมาย (goals) ที่กระตุ้นให้เขาเกิดความหวังอยากจะทำอะไร โรงเรียนก็จะคอยความสามารถในอันที่จะชี้แนะ หรือควบคุมพฤติกรรมพวกเขาลงด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับความยึดมั่นต่อการกระทำที่สังคมยอมรับนี้ อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การที่บุคคลมีความรู้สึกยึดมั่นอยู่กับแบบแผนบรรทัดฐานการกระทำ จะเป็นเครื่องเหนี่ยวรั้งยับยั้งไม่ให้บุคคลกระทำผิดได้ เพราะตามปกติก่อนที่คนเราจะกระทำผิดลงไปในนั้น ย่อมจะคิดเสียก่อนว่าคุ้มหรือไม่ คือคิดถึงผลได้ผลเสียก่อน เช่น คนที่ลงทุนหรือสูญเสียเวลา และพลังงานไปกับสิ่งที่เป็นแบบแผนที่สังคมยอมรับ เช่น บุคคลที่มีการศึกษาสูงหรือธุรกิจที่มั่นคง หากจะกระทำผิดลงไป ย่อมต้องคำนึงถึงความเสียหายหรืออันตรายต่อการสูญเสียเหล่านี้ ซึ่งตนเองได้ลงทุนไป

ความเกี่ยวข้อง (Involvement) กับกิจกรรมที่สังคมยอมรับ

เป็นเรื่องของการทุ่มเทเวลาและพลังงานให้หมดไปกับกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งและสมมติธรรมเบื้องต้นที่เกี่ยวกับ involvement ก็คือ ถ้าบุคคลหมกมุ่นทุ่มเทอยู่กับการกระทำความคิดหรือการกระทำต่าง ๆ อันเป็นไปตามระเบียบ บรรทัดฐานของสังคมแล้ว เขาก็จะไม่มีเวลาหรือโอกาสที่จะไปกระทำผิดหรือแม้แต่จะคิดเกี่ยวกับการกระทำผิดได้เลย Sutherland เองก็มีเวลาไปคบหา หรือเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่เป็นการกระทำผิด

สำหรับการกระทำผิดของวัยรุ่นแล้ว ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับก็คือ กิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ กิจกรรมในเรื่องทางวิชาการ เช่น การทำการบ้าน และกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับวิชาการ เช่น การเล่นเกม การเข้ากลุ่ม หรือชมรมต่าง ๆ Hirschi ได้สร้างคำถามเพื่อวัดการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน เช่น การเล่นเกม การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น และเขาก็ศึกษาพบว่าถ้านักเรียนได้เข้าไปมีความเกี่ยวข้องกับการกระทำทั้ง 2 มาก ก็จะมีแนวโน้มการกระทำผิดต่ำ นั่นคือ กิจกรรมทั้ง 2 ด้าน มีสหสัมพันธ์เชิงลบกับการกระทำผิด

นอกจากนี้ Sutherland ได้เสนอบทความที่กล่าวถึงอาชญากรรมของวัยรุ่นว่าวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมและไม่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมมีความแตกต่างกัน โดยวัยรุ่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมมีโอกาส และความพอใจในกิจกรรมหรือสันทนาการ มากกว่าวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเชื่อ (belief) ในบรรทัดฐาน กฎเกณฑ์ของสังคม

ความเชื่อตามความหมายของ Hirschi ก็คือความเชื่อในความถูกต้องเชิงศีลธรรมของกฎระเบียบที่มีอยู่ในสังคม บุคคลต่าง ๆ เชื่อว่ากฎต่าง ๆ มีความถูกต้องเท่าเทียมกัน และมีความชอบธรรม และถือว่าเป็นพันธะผูกพันที่สมาชิกในสังคมต้องปฏิบัติ (Plamer อ้างถึงใน ฉัตรสุมน ฤทธิภิญโญ. 2536 : 26) Control Theory ไม่ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมย่อยของผู้กระทำผิด (delinquency subculture) การกระทำผิดมิได้เป็นผลจากการมีความเชื่อที่ต้องการกระทำผิด ในทางตรงกันข้ามการกระทำผิดมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้น ถ้าขาดความเชื่อที่ห้ามการกระทำผิด ในทางตรงกันข้ามการกระทำผิดมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้น ถ้าขาดความเชื่อที่ห้ามกระทำผิด กล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า Control Theory มีข้อเสนอเกี่ยวกับความเชื่อว่า ยิ่งคนเรามีความเชื่อ หรือเชื่อถือบรรทัดฐานของสังคมน้อยลงเท่าไร เขาก็ยังมีแนวโน้มที่จะละเมิดกฎเกณฑ์ของสังคมหรือมีการกระทำผิดมากขึ้นเท่านั้น

Hirschi กล่าวว่า การมีความเชื่อ หรือเชื่อถือ หรือยอมรับบรรทัดฐานกฎเกณฑ์ของสังคม ก็คือ การยอมรับหรือมีความเชื่อถือต่อนิยามที่ไม่เห็นด้วยกับการละเมิดกฎหมาย (อ้างถึงใน สมนึก ชัชวาล. 2529 : 17) เพราะบรรทัดฐาน หรือกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของสังคมก็คือ นิยามที่ขีดถูกร่วมกันของคนในสังคม ดังนั้นการละเมิดบรรทัดฐาน หรือกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของสังคมก็คือ การละเมิดความหมายที่ใช้ร่วมกันของสังคม หรือการทำอะไรที่ตรงกันข้ามกับความประสงค์หรือเจตนารมณ์ และความคาดหวังของคนอื่น ๆ ในสังคม (Hirschi อ้างถึงใน สมนึก ชัชวาล. 2528 : 17) กล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า เมื่อบุคคลไม่มีความเชื่อในบรรทัดฐาน กฎระเบียบ และค่านิยมของสังคม เขาก็ปราศจากเครื่องยับยั้งจิตใจต่อการกระทำผิด คือมีอิสระจากความผูกพันทางสังคมทำให้พร้อมที่จะละเมิดกฎระเบียบ

กล่าวโดยสรุปความเชื่อ (belief) ถือเป็นองค์ประกอบประการหนึ่งของความผูกพันต่อสังคม ความเชื่อเป็นเรื่องของความเชื่อถือ ยอมรับ บรรทัดฐานกฎเกณฑ์ของสังคมซึ่งสิ่งนี้จะเป็นเสมือนเครื่องยับยั้งจิตใจต่อการกระทำผิด เมื่อใดที่บุคคลไม่มีความเชื่อในบรรทัดฐานกฎเกณฑ์ของสังคม เขาก็จะเป็นอิสระจากความผูกพันที่มีต่อสังคม ทำให้มีโอกาสกระทำผิดได้

ความผูกพันทางสังคมทั้ง 4 ประการที่กล่าวมา (attachment, commitment, involvement และ belief) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการกระทำผิด โดยแต่ละองค์ประกอบมีผลต่อการกระทำผิดอย่างเป็นอิสระต่อกัน แต่ขณะเดียวกันก็มีเนื่องมาจากการที่เขาไม่มีความรู้สึกผูกพันกับผู้ปกครองและเพื่อน หากเด็กวัยรุ่นนั้นมีความรู้สึกผูกพันกับบิดามารดาและเพื่อน ก็จะทำให้เขาอุทิศตัวเองไปกับการศึกษาและการกระทำที่เป็นที่ยอมรับ Hirschi ได้ทำการศึกษาที่นักเรียนที่แคลิฟอร์เนียจำนวนประมาณ 4000 คน ซึ่งผลการศึกษาที่ได้ก็สนับสนุนแนวความคิดของเขา โดยพบว่า องค์ประกอบของทฤษฎีความผูกพันทั้ง 4 อัน ได้แก่ attachment, commitment, involvement, belief

สามารถอธิบายถึงสาเหตุของการกระทำผิดและสามารถสรุปได้ว่า ความผูกพันที่มีต่อสังคมทั้ง 4 องค์ประกอบนี้มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการกระทำผิด

กล่าวโดยสรุปทฤษฎีของ Hirschi เป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญต่อกลไกในการควบคุมทางสังคม โดยมองว่าความผูกพันที่มีต่อองค์ประกอบทางสังคมทั้ง 4 ประการข้างต้น เป็นเครื่องมือสำคัญที่คอยควบคุม ยับยั้งมิให้บุคคลกระทำความผิด ตราบใดที่ความผูกพันดังกล่าวยังมีความเข้มแข็งบุคคลก็จะไม่กระทำความผิด แต่ถ้ามันอ่อนแอ หรือแตกหักไป บุคคลก็มีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดได้

บีดาต (Bedard. 1964 : 3338-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวางนโยบายด้านวินัยของโรงเรียนมัธยมศึกษา 12 แห่ง ผลการศึกษาพบว่า ในโรงเรียนส่วนใหญ่ผู้บริหารจะเป็นผู้กำหนดนโยบายทางวินัยนักเรียน โดยอาศัยผลของการประชุมเพื่อหาข้อตกลงร่วมกันระหว่างครู ผู้ปกครอง และนักเรียนเป็นแนวทาง

ผลการวิจัยพบว่า การกำหนดนโยบายทางวินัยของนักเรียนนักศึกษาอันเป็นเสมือนหลักสำคัญในการปฏิบัตินั้น ควรเกิดจากความเห็นพ้องต้องกันระหว่างผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนนักศึกษา แต่อย่างไรก็ตามตำแหน่งฐานะ เพศ วิทยุฒิ คุณวุฒิ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเหล่านี้ตลอดจนประเภทของสถานศึกษามีส่วนทำให้ทัศนะที่มีต่อปัญหาการควบคุมความประพฤติและวินัยนักเรียน นักศึกษาแตกต่างกันได้

ธนพัฒน์ หาพิพัฒน์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรกรรมและวิทยาลัยเทคนิคภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา ซึ่งศึกษาแบบกรณีภายใต้วัตถุประสงค์ที่สำคัญ 2 ประการ คือ

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักศึกษาในปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาถึงสาเหตุพฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักเรียน โดยมีตัวแปรอิสระทั้งสิ้น 9 ตัว คือ การสมาคมกับเพื่อน ความรู้สึกผูกพันกับบิดา มารดา ความรู้สึกผูกพันกับบิดามารดา ครู-อาจารย์ ความยึดมั่นกับการกระทำที่สังคมยอมรับ ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับ ความเชื่อในบรรทัดฐาน กฎเกณฑ์สังคม ความรุนแรงในการลงโทษ และความฉับพลันในการลงโทษ ซึ่งผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการใช้ยาบ้าพบว่าต้องการแสวงหาประสบการณ์แปลกใหม่
2. การทดสอบสมมุติฐาน พบว่าตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาบ้าทั้งสิ้น 6 ตัว การสมาคมกับเพื่อน ความรู้สึกผูกพันกับบิดา มารดา ความรู้สึกผูกพันกับสถาบัน ครู-อาจารย์ ความเชื่อมั่นในบรรทัดฐาน โดยตัวแปรที่มีขนาดความสัมพันธ์ในระดับสูงสุด ได้แก่ การคบค้าสมาคมกับเพื่อน ตัวแปรที่มีขนาดต่ำสุดได้แก่ ความรู้สึกผูกพันกับสถาบันและครูอาจารย์

สุนันทา เชื้อชาติ (2527 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาประสิทธิภาพของความแน่นอน ความรุนแรงและความคงเส้นคงวาในการลงโทษว่าจะสามารถป้องกันและแก้ไขพฤติกรรม เบี่ยงเบนของนักเรียนได้หรือไม่ โดยทำการศึกษาจากนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ใน กทม. จำนวน 4 โรงเรียน จำนวน 135 คน แบ่งความผิดออกเป็น 3 ประเภท คือ ก.ความผิด เกี่ยวกับการเรียน ข.ความผิดเกี่ยวกับความประพฤติไม่เหมาะสมกับวัย และ ค. ความผิดเกี่ยวกับ ศีลธรรม และกฎหมาย ผลการศึกษาพบว่าเมื่อพิจารณารวมความผิดทั้ง 3 ประเภท เข้าด้วยกันแล้ว ระดับความแน่นอนในการลงโทษมีความสัมพันธ์ในเชิงผกผันกับการกระทำของนักเรียนแต่ความสัมพันธ์ที่พบมีน้อยและเมื่อพิจารณาแยกความผิดทีละประเภทว่า มีความสัมพันธ์เฉพาะความผิด ที่เกี่ยวกับการเรียน

ความรุนแรงในการลงโทษมีผลต่อความประพฤติของนักเรียน เมื่อพิจารณาความผิดทั้ง 3 ประเภท แต่เมื่อพิจารณาแยกทีละประเภทพบว่า มีความสัมพันธ์เฉพาะกรณีที่เกี่ยวข้องกับการเรียน และ เมื่อพิจารณาผลรวมกันความแน่นอนกับความรุนแรงในการลงโทษก็พบว่าไม่แตกต่างกัน ส่วนความคงเส้นคงวาในการลงโทษนั้นพบว่ามีความสัมพันธ์ในเชิงผกผันในระดับปานกลาง กับการกระทำผิดของนักเรียนทั้ง 3 ประเภท

ทิพย์วรรณ วานิชขจร (2527 : บทคัดย่อ) ศึกษาประสิทธิผลของการยับยั้งในการป้องกัน และแก้ไขพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักศึกษาในการรับรู้ความรุนแรง ความแน่นอน และความรวดเร็ว ในการลงโทษว่าจะมีผลต่อ การยับยั้งการกระทำผิดมากน้อยเพียงใด ผลการศึกษาพบว่าการรับรู้ ปังจัยทั้ง 3 ประการ (ความแน่นอน ความรุนแรง และความรวดเร็วในการลงโทษ) มีผลทำให้นักเรียนกลัว ไม่กล้าที่จะกระทำผิดได้มากกว่ารับรู้ปังจัยเพียง 2 ประการ ส่วนการรับรู้ปังจัยเพียง 2 ประการทำให้นักเรียนกลัวไม่กล้าทำผิด มากกว่ารับรู้ปังจัยเพียงประการเดียวและการรับรู้ปังจัย เพียงประการเดียวมีผลทำให้นักเรียนไม่กล้าทำผิดน้อยที่สุด ส่วนประเด็นประสพการณ์กระทำผิด แล้วไม่ถูกลงโทษว่า การที่นักเรียนทำผิดซ้ำหลายครั้งเป็นเพราะไม่ถูกลงโทษ

ยุบสวรรค์ ประมวลรัฐกาล (2532 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาวิจัยเรื่องตัวแบบสมมุติฐาน การใช้ยาหรือสิ่งเสพติดในวัยรุ่น ศึกษาเฉพาะนักเรียนมัธยมปลาย โดยใช้เทคนิควิถีวิเคราะห์ (pathanalysis) คือวิเคราะห์โดยรวมประเภทยาเสพติดและแยกประเภทของยาเสพติด ผลจากการ ศึกษาพบว่า

ความยึดมั่นต่อแนวการกระทำที่สังคมยอมรับ และความเชื่อในความถูกต้องของ บรรทัดฐาน กฎเกณฑ์ของสังคมมีผลกระทำโดยตรงต่อการใช้สิ่งเสพติด และจากการทดสอบ

โดยการแยกประเภทของยาพบว่าตัวแบบสมมุติฐานที่สร้างขึ้นสามารถอธิบายการสูบบุหรี่ของ วัยรุ่น ได้มากที่สุด

ฉัตรสุมน พงศ์ภิญโญ (2536 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาปังจัยที่ส่งผลต่อความประพฤติผิด ของนักเรียนพบว่า “ความยึดมั่นต่อการกระทำที่สังคมยอมรับ สามารถอธิบายกลุ่มของนักเรียน

ที่ประพจน์คิดในโทษขนาดเบาได้ดี ขณะที่ความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดา ครูและโรงเรียนสามารถอธิบายได้ในกลุ่มของนักเรียนที่มีความคิดขนาดหนัก

ประภาส สุขทรศรีย์ (2536 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยลักษณะการใช้และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น ศึกษาเฉพาะเขตชุมชนแออัดคลองเตย โดยนำเอาแนวคิดการสมาคมที่แตกต่างและความผูกพันทางสังคมมาเป็นมโนทัศน์หลักในการศึกษาและใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอย (regression analysis) ผลจากการศึกษาโดยอาศัยการวิเคราะห์ถดถอยแบบง่ายพบว่า

ปัจจัยทุกตัวที่ใช้ในการวิเคราะห์มีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการคบเพื่อนมีความสัมพันธ์เชิงบวก ขณะที่ปัจจัยด้านอื่น ๆ มีความสัมพันธ์เชิงลบ และเมื่อทำวิเคราะห์ ถดถอยพหุเชิงส่วน พบว่ามีเพียง 3 ปัจจัยเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ ความยึดมั่นต่อการกระทำที่สังคมยอมรับ การคบเพื่อนที่ใช้สารเสพติด และความผูกพันกับโรงเรียน

วิศิษฐ์ หมายดี (2541 : 51) กล่าวว่า ครูอาจารย์ในโรงเรียนมีหน้าที่ป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน เพื่อให้สามารถเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมให้ดีขึ้นกลายเป็นนิสัย และเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของประเทศ โดยอาศัยหลักของการป้องกันแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม คือ ใช้เหตุผลชี้แจงให้เด็กเข้าใจมอบหมายงานให้รับผิดชอบปกครองด้วยความละมุนละม่อมด้วยตัวอย่างที่ดี ส่งเสริมวินัยของตนเอง ใช้เวลาเล่าเรียนยาวนาน นอกจากนี้ยังต้องใช้หลักการควบคุม หลักการพัฒนาส่งเสริมในการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาทั้งหมดตามหัวข้อสำคัญ ๆ ซึ่งได้แก่ ระเบียบว่าด้วยการแต่งกายและความประพฤติของนักศึกษา หลักการเกี่ยวกับระเบียบวินัยการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และทฤษฎีการควบคุม เพื่อนำมาเป็นแนวทางศึกษาและอ้างอิงในการศึกษาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา สาขาวิชาช่างก่อสร้างโดยยึดระเบียบกรมอาชีวศึกษาเป็นกรอบในการทำวิจัยในครั้งนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้าง ตามความคิดเห็นของอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การทดสอบเครื่องมือ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษา จากวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 735 คน ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรจำแนกตามสถานศึกษา

สถานศึกษา	คณะวิชา พื้นฐาน	ฝ่ายปกครอง ฝ่ายกิจกรรม	อาจารย์ ที่ปรึกษา	รวม (คน)
วิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์	22	12	10	44
วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น	25	15	12	52
วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิ	20	12	11	43
วิทยาลัยเทคนิคยโสธร	21	10	10	41
วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด	19	11	14	44
วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม	22	13	15	50
วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี	21	14	12	47
วิทยาลัยเทคนิคอุบลราชธานี	20	12	11	43
วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา	25	12	15	52

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

สถานศึกษา	คณะวิชา พื้นฐาน	ฝ่ายปกครอง ฝ่ายกิจกรรม	อาจารย์ ที่ปรึกษา	รวม (คน)
วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์	24	10	13	47
วิทยาลัยเทคนิคสุรินทร์	24	14	13	51
วิทยาลัยเทคนิคศรีสะเกษ	22	12	11	45
วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร	20	12	10	42
วิทยาลัยเทคนิคนครพนม	18	10	10	38
วิทยาลัยเทคนิคเลย	22	12	12	46
วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย	23	14	13	50
รวม	348	195	192	735

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้าง ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้ระเบียบว่าด้วย ระเบียบการแต่งกายและ ความประพฤติของนักศึกษา พุทธศักราช 2534 มีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหน้าที่ บทบาทของอาจารย์ผู้ทำหน้าที่สอนในคณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม และบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา

2. ศึกษาแบบสอบถามงานวิจัยของ

อำพร ทองนุช (2541) ปรินญาณิพนธ์ การศึกษาสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัย ของนักศึกษาตามทัศนะของนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5

กอบทอง กลิ่นสุคติ (2530) ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา เรื่อง การปฏิบัติ เรื่อง วินัยของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคใน 14 จังหวัดภาคใต้ ตามทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร

เกศินี ผลประพฤติ (2524) วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาครูในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง

3. ศึกษาจากกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือแนวปฏิบัติของนักศึกษาที่วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือกำหนดขึ้น

4. สร้างแบบสอบถาม โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ซึ่งแบบสอบถามทั้งหมดแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถาม ให้เลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ ฝ้ายปกครองฝ้ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา สาขาวิชาช่างก่อสร้างในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบบสอบถามเป็นแบบ มาตราส่วน แบบประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดค่าเป็น 5 ระดับ คือ

- 5 หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่ปรากฏให้เห็นมากที่สุด
- 4 หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่ปรากฏให้เห็นมาก
- 3 หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่ปรากฏให้เห็นปานกลาง
- 2 หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่ปรากฏให้เห็นน้อย
- 1 หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่ปรากฏให้เห็นน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 วิธีการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความคิดเห็นของอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ ฝ้ายปกครอง ฝ้ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

5. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว เสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบ แนะนำ และปรับปรุงแก้ไข

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษา รวม 5 ท่าน คือ

6.1 นายถาวร ชูปวา	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม
6.2 นายชาญยุทธ โคตะนนท์	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์
6.3 นายประสาธ รังสิกรรพุม	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคศรีสะเกษ
6.4 นายสมพร ถาวรไพศาลชีวะ	ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพบ้านผือ
6.5 นายวโรภาส ศรีพันธ์	ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพสังขะ
6.6 นางบังอรรัตน์ มุลมาตย์	อาจารย์ 3 ระดับ 8

โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์

7. นำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ให้ข้อเสนอแนะ ปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์และผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อพิจารณาปรับปรุง แก้ไขแบบสอบถามให้เหมาะสม ก่อนนำไปทดลองใช้ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1 การทดสอบเครื่องมือ

หลังจากแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามแล้ว เพื่อให้แบบสอบถามชุดนี้มีความเชื่อมั่น (Reliability) สำหรับการวิจัย ผู้วิจัยจึงนำไปทดลองใช้ (Try-Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ในวิทยาลัยเทคนิค จำนวน 30 คน

นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้ว ตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 2 ด้วยวิธีการของ Cronbach ที่เรียกว่า “สัมประสิทธิ์อัลฟา” ได้ค่าระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 สูงกว่าค่าระดับความเชื่อมั่นที่ตั้งไว้ จึงนำไปใช้

3.3 การรวบรวมข้อมูล

ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. บันทึกลงเสนอให้งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือเพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึงกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจาก อาจารย์ที่สอนคณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยาลัยเทคนิค ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ดังที่ได้กำหนดไว้ 16 สถานศึกษา

2. นำหนังสือดังกล่าวพร้อมแบบสอบถามเสนอต่อกรมอาชีวศึกษา เพื่อพิจารณาเห็นชอบแล้วนำหนังสือที่ผ่านการพิจารณาแล้ว มาเสนอต่อกองวิทยาลัยเทคนิค เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ตามที่กำหนดไว้

3. ส่งหนังสือขอความร่วมมือ พร้อมแบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตให้เก็บข้อมูลได้ แนบซองเปล่าติดแสตมป์ จำนวนถึงตัวผู้วิจัยไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 16 แห่ง ทางไปรษณีย์โดยวิธีการลงทะเบียนด่วน และบางส่วนผู้วิจัยได้นำไปส่งและรับกลับมาด้วยตนเอง บางส่วนได้รับตอบกลับทางไปรษณีย์ตามเวลาที่กำหนดไว้

4. การติดตามในกรณีทีล่าช้ากว่ากำหนด ผู้วิจัยได้ติดตามทางโทรศัพท์ และไปติดตามด้วยตนเอง มีอยู่ 3 วิทยาลัย ที่ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปให้ใหม่ พร้อมกับเก็บคืน จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป 735 ฉบับ ได้รับกลับคืนมาทั้งหมด 703 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.85 ดังรายละเอียดตารางที่ 3.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์
ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษา จำแนกตามสถานศึกษา

สถานศึกษา	จำนวนแบบสอบถาม ที่ส่ง	จำนวนแบบสอบถาม ที่ได้รับคืน	ร้อยละ
วิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์	44	44	100
วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น	52	47	90.38
วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิ	43	41	95.35
วิทยาลัยเทคนิคยโสธร	41	38	92.68
วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด	44	43	97.73
วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม	50	46	82
วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี	47	47	100
วิทยาลัยเทคนิคอุบลราชธานี	43	43	100
วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา	52	49	94.23
วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์	47	45	95.74
วิทยาลัยเทคนิคสุรินทร์	51	46	90.20
วิทยาลัยเทคนิคศรีสะเกษ	45	42	93.33
วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร	42	42	100
วิทยาลัยเทคนิคนครพนม	38	36	94.74
วิทยาลัยเทคนิคเลย	46	44	95.65
วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย	50	50	100
รวม	735	703	95.64

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา จำนวน 703 ฉบับ ตรวจสอบ
สมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยเสนอเป็นตาราง
ค่าร้อยละประกอบคำอธิบาย

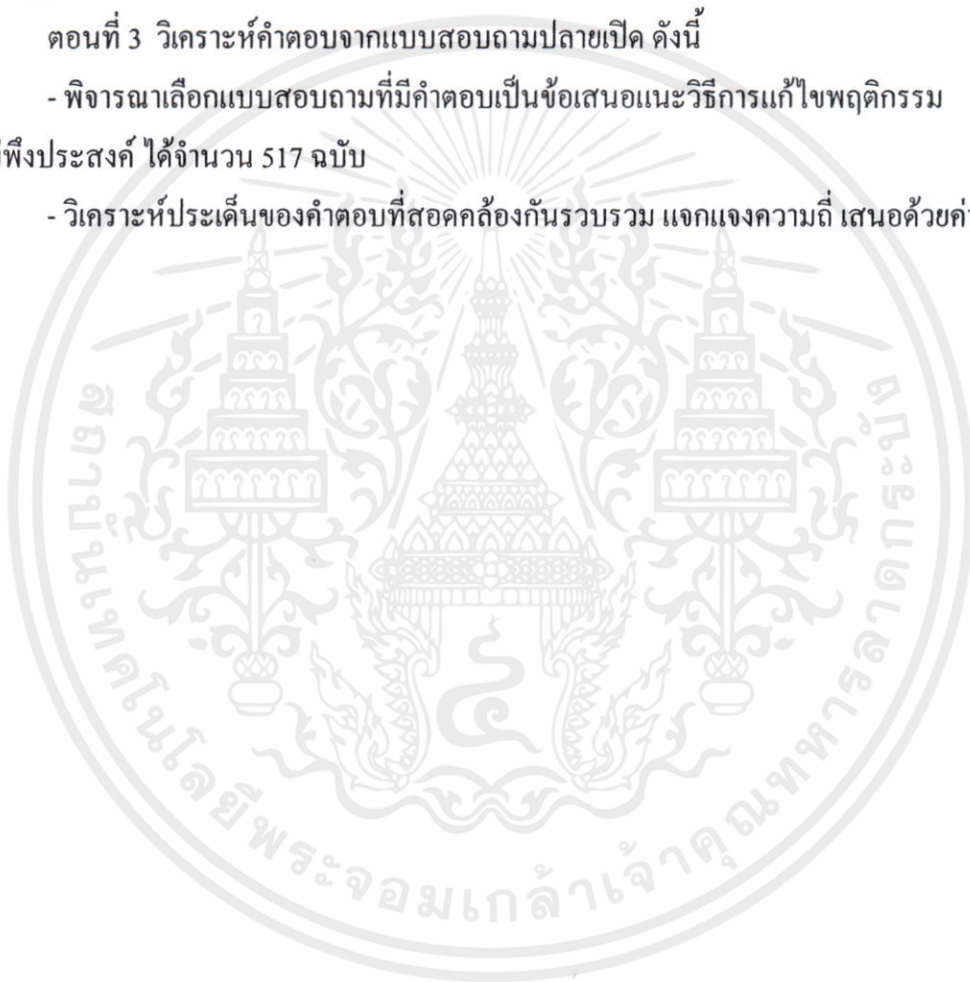
ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา
สาขาวิชาช่างก่อสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยเสนอเป็นตารางค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(σ) และแปลความหมายเป็น 5 ระดับ ดังนี้

4.50-5.00 หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่ปรากฏให้เห็น ระดับมากที่สุด
 3.50-4.49 หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่ปรากฏให้เห็น ระดับมาก
 2.50-3.49 หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่ปรากฏให้เห็น ระดับปานกลาง
 1.50-2.49 หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่ปรากฏให้เห็น ระดับน้อย
 1.00-1.49 หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่ปรากฏให้เห็น ระดับน้อยที่สุด

เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม
 และอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาด้วยค่าระดับพฤติกรรม
 ที่ปรากฏให้เห็น

ตอนที่ 3 วิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามปลายเปิด ดังนี้

- พิจารณาเลือกแบบสอบถามที่มีคำตอบเป็นข้อเสนอแนะวิธีการแก้ไขพฤติกรรม
 ที่ไม่พึงประสงค์ ได้จำนวน 517 ฉบับ
- วิเคราะห์ประเด็นของคำตอบที่สอดคล้องกันรวบรวม แจกแจงความถี่ เสนอด้วยคำร้อยละ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้าง ตามทัศนะของอาจารย์ผู้สอนคณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา โดยศึกษาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ใน 2 ด้าน คือ ด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติ วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษาตามลำดับดังต่อไปนี้ คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ หน้าที่ที่ปฏิบัติ ประสพการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้างวิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นรายชื่อ รายด้านและภาพรวม การแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อสาเหตุของพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- 4.50-5.00 หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่ปรากฏให้เห็นระดับมากที่สุด
- 3.50-4.49 หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่ปรากฏให้เห็นระดับมาก
- 2.50-3.49 หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่ปรากฏให้เห็นระดับปานกลาง
- 1.50-2.49 หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่ปรากฏให้เห็นระดับน้อย
- 1.00-1.49 หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่ปรากฏให้เห็นระดับน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลทั่วไปและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	601	85.5
หญิง	102	14.5
รวม	703	100
ปัจจุบันทำหน้าที่		
อาจารย์ผู้สอนคณะวิชาพื้นฐาน	331	47.1
อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจการ	189	26.9
อาจารย์ที่ปรึกษา	183	26
รวม	703	100
ประสบการณ์การทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	123	17.5
ตั้งแต่ 5-10 ปี	535	76.1
มากกว่า 10 ปี	45	6.4
รวม	703	100

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่าอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 85.5 อาจารย์เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 14.5

อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน คิดเป็นร้อยละ 47.1 อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจการ คิดเป็นร้อยละ 26.9 อาจารย์ที่ปรึกษา คิดเป็นร้อยละ 26

อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยมีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 6.4 อาจารย์ที่เคยมีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 76.1 อาจารย์ที่เคยมีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครอง
ฝ่ายกิจกรรมและอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา
สาขาวิชาช่างก่อสร้าง

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่ปรากฏ
ให้เห็นด้านการแต่งกาย

ข้อ	พฤติกรรมด้านการแต่งกาย	N = 703		ระดับพฤติกรรม ที่ปรากฏให้เห็น	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
		μ	σ		
1.	นักศึกษาใส่เสื้อยืดมาเรียน	1.72	0.94	น้อย	17
2.	มีนักศึกษาใส่เสื้อสีต่าง ๆ มาเรียน	1.74	0.91	น้อย	16
3.	นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบตามเพื่อน มิฉะนั้น จะเข้ากลุ่มไม่ได้	2.17	1.10	น้อย	10
4.	นักศึกษาแต่งกายตามความนิยม วัยรุ่นมากกว่าที่จะเป็น ลักษณะเครื่องแบบ	2.57	1.21	ปานกลาง	6
5.	เครื่องแต่งกายผิดระเบียบเนื่องจากผู้ปกครองจัดหาให้ โดยไม่ทราบว่าผิด	1.83	0.95	น้อย	15
6.	นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะยากจน ไม่สามารถ หาเครื่องแบบถูกระเบียบมาได้	1.92	0.96	น้อย	13
7.	นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะทำให้ดูเท่ เป็นจุดเด่นและจุดสนใจของเพื่อน ๆ และคนทั่ว ๆ ไป	2.94	1.30	ปานกลาง	3
8.	นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะเห็นว่าเครื่องแบบ ที่ใช้ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน	2.36	1.13	น้อย	8
9.	นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่กำหนด เพราะเลียนแบบแฟชั่นและดารา	2.99	1.22	ปานกลาง	2
10.	นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่กำหนด เพราะเป็นที่สนใจและเป็นที่ยื่นชอบของเพศตรงข้าม	3.00	1.13	ปานกลาง	1
11.	นักศึกษาสวมเสื้อฝักงานผิดระเบียบ โดยใช้ของสถาบัน อื่น	2.04	0.98	น้อย	12
12.	นักศึกษาสวมรองเท้าแตะมาเรียน	2.15	1.03	น้อย	11
13.	นักศึกษาสวมรองเท้ารูปแบบตามความนิยม ของวัยรุ่น	2.69	1.19	ปานกลาง	4
14.	นักศึกษาสวมเครื่องประดับเพื่อแสดงความรวย เฉพาะกลุ่ม	2.37	1.11	น้อย	7
15.	นักศึกษาสวมเครื่องประดับเพื่อแสดงลักษณะเด่น ของตน	2.62	1.16	ปานกลาง	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ลงนามไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีผู้ละเมิดลิขสิทธิ์หรือการใช้งานเอกสารนี้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณีนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมด้านการแต่งกาย	N = 703		ระดับพฤติกรรม ที่ปรากฏให้เห็น	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
		μ	σ		
16.	นักศึกษาสวมใส่เครื่องรางของขลังเพราะมีความเชื่อตามค่านิยม	2.36	1.08	น้อย	9
17.	นักศึกษาใส่หัวเข็มขัดหรือติดตราเครื่องหมายของสถาบันอื่น เพราะไม่ศรัทธาในสถาบันของตน	1.87	0.98	น้อย	14
	รวม	2.31	0.65	น้อย	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า อาจารย์มีความคิดเห็นว่าพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ภาพรวมปรากฏให้เห็นระดับน้อย ($\mu = 2.31$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ปรากฏให้เห็นในระดับปานกลางคือนักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่กำหนด เพราะเป็นที่สนใจและเป็นที่ยอมรับของเพศตรงข้าม ($\mu = 3.00$) นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่กำหนด เพราะเลียนแบบแฟชั่นและดารา ($\mu = 2.99$) นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะทำให้ดูเท่เป็นจุดเด่นและจุดสนใจของเพื่อน ๆ และคนทั่วไป ($\mu = 2.94$) นักศึกษาสวมรองเท้ารูปแบบตามความนิยมของวัยรุ่น ($\mu = 2.69$) นักศึกษาสวมเครื่องประดับเพื่อแสดงลักษณะเด่นของตน ($\mu = 2.62$) นักศึกษาแต่งกายตามความนิยมวัยรุ่นมากกว่าที่จะเป็นลักษณะเครื่องแบบ ($\mu = 2.57$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่ปรากฏให้เห็นด้านความประพฤติ

ข้อ	พฤติกรรมด้านความประพฤติ	N = 703		ระดับพฤติกรรมที่ปรากฏให้เห็น	ลำดับที่ค่าเฉลี่ย
		μ	σ		
1.	นักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาทเนื่องจากมีอุปนิสัยเป็นอันธพาล	2.12	1.03	น้อย	28
2.	นักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาทเป็น เพราะมีปัญหาทางบ้านต้องระบายออก	2.01	0.94	น้อย	32
3.	นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาทเนื่องจากขัดผลประโยชน์บางประการ	2.11	0.99	น้อย	30
4.	นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาทเพื่อชิงความเป็นผู้นำในวิทยาลัย	1.91	0.96	น้อย	33
5.	นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาทมีเหตุมาจากเรื่องคู่สาว	2.45	1.14	น้อย	16
6.	นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาทเนื่องจากรักเพื่อนโดยไม่คำนึงและใช้เหตุผล	2.42	1.09	น้อย	17
7.	นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผยเพราะต้องการแสดงออกถึงความเป็นผู้ใหญ่	2.49	1.14	น้อย	15
8.	นักศึกษาสูบบุหรี่เพราะต้องการเลียนแบบจากผู้ปกครองและผู้ใหญ่ที่ศรัทธา	2.41	1.14	น้อย	18
9.	นักศึกษาสูบบุหรี่ที่เปิดเผยเพื่อแสดงความเด่นเห็นว่าเท่ ดึงดูดเพศตรงข้าม	2.81	1.29	ปานกลาง	7
10.	นักศึกษาสูบบุหรี่ที่เปิดเผยเพราะไม่มีอาจารย์ดักเตือนหรือลงโทษ	2.31	1.17	น้อย	21
11.	นักศึกษาสูบบุหรี่ที่เปิดเผยเพราะบทลงโทษของระเบียบไม่รุนแรงพอ	2.73	1.26	ปานกลาง	9
12.	นักศึกษาดิตยาเสพติดร้ายแรง เพราะเพื่อนชวนตามเพื่อน ต้องการเข้ากลุ่มเพื่อน	2.97	1.26	ปานกลาง	3
13.	นักศึกษาดิตยาเสพติดร้ายแรงเพราะมีความเชื่อว่าจะทำให้ตนมีความสุข	2.59	1.18	ปานกลาง	13
14.	นักศึกษาดิตยาเสพติดร้ายแรง เช่น ยาบ้า เพราะอยากลองและเห็นว่าไม่อันตรายเหมือนเฮโรอีน	2.78	1.29	ปานกลาง	8
15.	นักศึกษาดิตยาเสพติดร้ายแรง เช่น ยาบ้า เพราะมีปัญหาทางบ้าน ขาดความอบอุ่น	2.64	1.21	ปานกลาง	12
16.	นักศึกษาดิตยาเสพติดร้ายแรง เช่น ยาบ้า เพราะเชื่อว่าจะช่วยให้ขยันเรียน	2.28	1.12	น้อย	22

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมด้านความประพฤติ	N = 703		ระดับพฤติกรรม ที่ปรากฏให้เห็น	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
		μ	σ		
17.	นักศึกษาแอบเล่นการพนัน เช่น กดเครื่องคิดเลข เพราะความสนุก	2.64	1.18	ปานกลาง	11
18.	นักศึกษาแอบเล่นการพนัน เพราะต้องการเงิน	2.68	1.24	ปานกลาง	10
19.	นักศึกษาแอบเล่นการพนันติดการพนัน	2.37	1.10	น้อย	20
20.	นักศึกษาแอบเล่นการพนันเพราะชอบความตื่นเต้น เร้าใจต้องคอยหลบอาจารย์	2.27	1.08	น้อย	23
21.	นักศึกษาแอบเล่นการพนันเพราะเห็นว่าบทลงโทษ ไม่รุนแรง	2.51	1.20	ปานกลาง	14
22.	นักศึกษาแอบเล่นการพนันอย่างเปิดเผย เพราะอาจารย์ละเลยไม่ลงโทษ	2.21	1.21	น้อย	26
23.	มีนักศึกษาลบหลู่ดูหมิ่นอาจารย์หรือแสดงกิริยา กระด้างกระเดื่องเนื่องจากต้องการลองดี	2.24	1.11	น้อย	25
24.	มีนักศึกษาลบหลู่ดูหมิ่นอาจารย์หรือแสดงกิริยา กระด้างกระเดื่องเนื่องจากผู้ปกครองให้ท้ายและ สร้างค่านิยมผิดให้	2.06	1.04	น้อย	31
25.	มีนักศึกษาลบหลู่ดูหมิ่นอาจารย์หรือแสดงกิริยา กระด้างกระเดื่องเนื่องจากมีนิสัยเกร	2.40	1.21	น้อย	19
26.	มีนักศึกษาลบหลู่ดูหมิ่นอาจารย์หรือแสดงกิริยา กระด้างกระเดื่องเนื่องจากครู-อาจารย์ประพฤติ ไม่เหมาะสม เช่น เมาสุรา ฯลฯ	2.18	1.17	น้อย	27
27.	มีนักศึกษาลบหลู่ดูหมิ่นอาจารย์หรือแสดงกิริยา กระด้างกระเดื่องเนื่องจากครู-อาจารย์กั่นแก้ง ลงโทษเกินกว่าเหตุ	2.12	1.12	น้อย	29
28.	มีนักศึกษาลบหลู่ดูหมิ่นอาจารย์หรือแสดงกิริยา กระด้างกระเดื่องเนื่องจากครู-อาจารย์ปล่อยปละละเลย ไม่เข้มงวดดูแลเอาใจใส่	2.25	1.13	น้อย	24
29.	นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมในสภาพ นักศึกษา เช่น ไนต์คลับ บาร์ เพราะเพื่อนชักจูง	2.91	1.26	ปานกลาง	5
30.	นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมในสภาพ นักศึกษา เช่น ไนต์คลับ บาร์ เพราะอยากรู้ อยากเห็น	3.00	1.27	ปานกลาง	1
31.	นักศึกษาหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนด เพราะเห็นว่าไม่มีการลงโทษหรือไม่มีผลต่อคะแนน	2.98	1.31	ปานกลาง	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ลดทอนเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมด้านความประพฤติ	N = 703		ระดับพฤติกรรม ที่ปรากฏให้เห็น	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
		μ	σ		
32.	นักศึกษาหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนด เพราะไม่ชอบกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้น	2.90	1.19	ปานกลาง	6
33.	นักศึกษาหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนด เพราะเห็นว่าไม่มีประโยชน์ น่าเบื่อหน่าย	2.92	1.26	ปานกลาง	4
	รวม	2.47	0.71	น้อย	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า อาจารย์มีความคิดเห็นว่าพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา ด้านความประพฤติ ภาพรวมปรากฏให้เห็นระดับน้อย ($\mu = 2.47$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ปรากฏให้เห็นในระดับปานกลางคือ นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมในสภาพนักศึกษา เช่น ไนต์คลับ บาร์ เพราะอยากรู้ อยากเห็น ($\mu = 3.00$) นักศึกษาหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนดเพราะเห็นว่าไม่มีการ ลงโทษหรือไม่มีผลต่อคะแนน ($\mu = 2.98$) และนักศึกษาติดยาเสพติดร้ายแรงเพราะเพื่อนชวน ตามเพื่อน ต้องการเข้ากลุ่มเพื่อน ($\mu = 2.97$) นักศึกษาหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนด เพราะเห็นว่าไม่มีประโยชน์ น่าเบื่อหน่าย ($\mu = 2.92$) นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมใน สภาพนักศึกษา เช่น ไนต์คลับ บาร์ เพราะเพื่อนชักจูง ($\mu = 2.91$) นักศึกษาหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ทาง วิทยาลัยกำหนด เพราะไม่ชอบกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้น ($\mu = 2.90$) นักศึกษาสูบบุหรี่ที่เปิดเผยเพื่อ แสดงความเด่น เห็นว่าเท่ ดึงดูดเพศตรงข้าม ($\mu = 2.81$) นักศึกษาติดยาเสพติดร้ายแรง เช่น ยาบ้า เพราะอยากลองและเห็นว่าไม่อันตรายเหมือนเฮโรอีน ($\mu = 2.78$) นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผย เพราะบทลงโทษของระเบียบไม่รุนแรงพอ ($\mu = 2.73$) นักศึกษาแอบเล่นการพนันเพราะต้องการ เงิน ($\mu = 2.68$) นักศึกษาแอบเล่นการพนัน เช่น กดเครื่องคิดเลขเพราะความสนุก ($\mu = 2.64$) นักศึกษาติดยาเสพติดร้ายแรง เช่น ยาบ้า เพราะมีปัญหาที่บ้าน ขาดความอบอุ่น ($\mu = 2.64$) นักศึกษาติดยาเสพติดร้ายแรงเพราะมีความเชื่อว่าทำไมตนมีความสุข ($\mu = 2.59$) นักศึกษาแอบ เล่นการพนันเพราะเห็นว่าบทลงโทษไม่รุนแรง ($\mu = 2.51$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานลำดับที่และระดับความคิดเห็นของอาจารย์ ทั้งสามกลุ่มเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิค ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นรายด้าน

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์	N = 703		ระดับพฤติกรรม ที่ปรากฏให้เห็น	ลำดับที่
	μ	σ		
ด้านการแต่งกาย	2.31	0.65	น้อย	2
ด้านความประพฤติ	2.47	0.71	น้อย	1
รวม	2.42	0.64	น้อย	

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่า อาจารย์มีความคิดเห็นว่า นักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้าง มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ปรากฏให้เห็นในระดับน้อย ($\mu = 2.42$) ทั้งด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครอง
ฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ด้านการแต่งกาย
และด้านความประพฤติ

ตารางที่ 4.5 ตารางแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์
ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
ด้านการแต่งกาย

ข้อ	ด้านการแต่งกาย	คณะวิชาพื้นฐาน N1 = 331				อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม N2 = 189				อาจารย์ที่ปรึกษา N3 = 183			
		μ	σ	ระดับ	ลำดับ ที่	μ	σ	ระดับ	ลำดับ ที่	μ	σ	ระดับ	ลำดับ ที่
1.	นักศึกษาใส่เสื้อยืดมาเรียน	1.63	0.84	น้อย	17	1.79	1.05	น้อย	17	1.83	0.98	น้อย	16
2.	มีนักศึกษาใส่เสื้อสีต่าง ๆ มาเรียน	1.66	0.86	น้อย	16	1.83	0.99	น้อย	16	1.79	0.91	น้อย	17
3.	นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ ความเดือน มิฉะนั้นจะเข้ากลุ่ม ไม่ได้	2.13	1.05	น้อย	11	2.26	1.13	น้อย	10	2.10	1.15	น้อย	11
4.	นักศึกษาแต่งกายตามความนิยม วัยรุ่นมากกว่าที่จะเป็นลักษณะ เครื่องแบบ	2.50	1.19	ปาน กลาง	6	2.59	1.20	ปาน กลาง	6	2.69	1.27	ปาน กลาง	5
5.	เครื่องแต่งกายผิดระเบียบเนื่องจาก ผู้ปกครองจัดหาให้โดยไม่ทราบว่ามี ผิด	1.80	0.92	น้อย	15	1.87	1.00	น้อย	14	1.85	0.96	น้อย	15
6.	นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะ ยากจน ไม่สามารถหาเครื่องแบบ ถูกระเบียบมาได้	1.94	1.00	น้อย	14	1.93	0.91	น้อย	13	1.89	0.96	น้อย	14
7.	นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะ ทำให้ดูเท่เป็นจุดเด่นและจุดสนใจ ของเพื่อน ๆ และคนทั่วไป	2.79	1.16	ปาน กลาง	3	3.15	1.31	ปาน กลาง	1	2.99	1.32	ปาน กลาง	2
8.	นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะ เห็นว่าเครื่องแบบที่ใช้ ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคม ปัจจุบัน	2.31	1.10	น้อย	9	2.43	1.14	น้อย	8	2.38	1.17	น้อย	9
9.	นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบ ที่กำหนด เพราะเลียนแบบแฟน และคารา	2.92	1.21	ปาน กลาง	2	3.13	1.24	ปาน กลาง	2	2.98	1.24	ปาน กลาง	3
10.	นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบ ที่กำหนด เพราะเป็นที่สนใจและ เป็นที่ชื่นชมของเพศตรงข้าม	2.93	1.10	ปาน กลาง	1	3.03	1.20	ปาน กลาง	3	3.08	1.12	ปาน กลาง	1
11.	นักศึกษาสวมเสื้อฝึกงาน ผิดระเบียบโดยใช่ของสถาบันอื่น	1.98	0.95	น้อย	13	2.07	1.04	น้อย	12	2.11	0.96	น้อย	12
12.	นักศึกษาสวมรองเท้าแตะมาเรียน	2.07	0.98	น้อย	12	2.25	1.08	น้อย	11	2.17	1.05	น้อย	10
13.	นักศึกษาสวมรองเท้ารูปแบบ ความนิยมของวัยรุ่น	2.64	1.17	ปาน กลาง	4	2.70	1.24	ปาน กลาง	4	2.78	1.18	ปาน กลาง	4
14.	นักศึกษาสวมเครื่องประดับ เพื่อแสดงความรวยเฉพาะกลุ่ม	2.27	1.11	น้อย	10	2.44	1.14	น้อย	7	2.48	1.09	น้อย	7
15.	นักศึกษาสวมเครื่องประดับ เพื่อแสดงลักษณะเด่นของตน	2.37	1.13	น้อย	8	2.63	1.18	ปาน กลาง	5	2.68	1.19	ปาน กลาง	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น กรุณาอย่าให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัย กรุณาติดต่อฝ่ายวิชาการ โทร. 02-254-2000

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการแต่งกาย	คณะวิชาพื้นฐาน				อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม				อาจารย์ที่ปรึกษา			
		N1 = 331				N2 = 189				N3 = 183			
		μ	σ	ระดับ	ลำดับ ที่	μ	σ	ระดับ	ลำดับ ที่	μ	σ	ระดับ	ลำดับ ที่
16.	นักศึกษาสวมใส่เครื่องรางของขลัง เพราะมีความเชื่อค่านิยม	2.35	1.09	น้อย	7	2.30	1.06	น้อย	9	2.44	1.10	น้อย	8
17.	นักศึกษาใส่เข็มขัดหรือติดตรา เครื่องหมายของสถาบันอื่นเพราะ ไม่ศรัทธาในสถาบันของตน	1.85	0.98	น้อย	14	1.84	0.90	น้อย	15	1.93	1.05	น้อย	13
	รวม	2.25	0.61	น้อย		2.36	0.69	น้อย		2.36	0.66	น้อย	

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษามีความคิดเห็นว่านักศึกษามีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ด้านการแต่งกายปรากฏให้เห็นในระดับน้อย ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า พฤติกรรมด้านการแต่งกายปรากฏให้เห็นความแตกต่างกันคือ ข้อ 15 นักศึกษาสวมเครื่องประดับเพื่อแสดงลักษณะเด่นของตน อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานเห็นว่าคุณศึกษามีพฤติกรรมปรากฏให้เห็นในระดับน้อย ($\mu = 2.37$) แต่อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่าคุณศึกษามีพฤติกรรมปรากฏให้เห็นในระดับปานกลาง ($\mu = 2.63, \mu = 2.68$)

เมื่อพิจารณาลำดับที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มแล้วพบว่า ลำดับที่ค่าเฉลี่ยซึ่งสอดคล้องกันในลำดับต้น ๆ คือ ข้อ 10 นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่กำหนดเพราะเป็นที่สนใจและเป็นที่ยอมรับของเพศตรงข้าม ($\mu = 2.93, \mu = 3.03, \mu = 3.08$) ข้อ 9 นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่กำหนดเพราะเลียนแบบแฟชั่นและคารา ($\mu = 2.92, \mu = 3.13, \mu = 2.98$) ข้อ 7 นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะทำให้ดูเท่เป็นจุดเด่นและจุดสนใจของเพื่อน ๆ และคนทั่วไป ($\mu = 2.79, \mu = 3.15, \mu = 2.99$) ข้อ 13 นักศึกษาสวมรองเท้ารูปแบบตามความนิยมของวัยรุ่น ($\mu = 2.64, \mu = 2.70, \mu = 2.78$) ข้อ 4 นักศึกษาแต่งกายตามความนิยมวัยรุ่นมากกว่าที่จะเป็นลักษณะเครื่องแบบ ($\mu = 2.50, \mu = 2.59, \mu = 2.69$) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 ตารางแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์
ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
ด้านความประพฤติ

ข้อ	ด้านความประพฤติ	คณะวิชาพื้นฐาน N1 = 331				อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม N2 = 189				อาจารย์ที่ปรึกษา N3 = 183			
		μ	σ	ระดับ	ลำดับ ที่	μ	σ	ระดับ	ลำดับ ที่	μ	σ	ระดับ	ลำดับ ที่
1.	นักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เนื่องจากมีอุปนิสัยเป็นอันธพาล	2.10	0.96	น้อย	29	2.19	1.13	น้อย	29	2.09	1.04	น้อย	28
2.	นักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เป็น เพราะมีปัญหาทางบ้าน ต้องระบายออก	2.02	0.93	น้อย	32	2.09	0.98	น้อย	31	1.91	0.91	น้อย	33
3.	นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เนื่องจากขัดผลประโยชน์ บางประการ	2.03	0.92	น้อย	31	2.22	1.06	น้อย	28	2.11	1.05	น้อย	27
4.	นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เพื่อชิงความเป็นผู้นำในวิทยาลัย	1.84	0.94	น้อย	33	2.06	1.02	น้อย	33	1.93	0.94	น้อย	32
5.	นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท มีเหตุมาจากเรื่องคู่สาว	2.36	1.10	น้อย	19	2.57	1.13	ปาน กลาง	15	2.48	1.21	น้อย	14
6.	นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เนื่องจากรักเพื่อนโดยไม่คำนึงและ ใช้เหตุผล	2.34	1.05	น้อย	20	2.53	1.09	ปาน กลาง	16	2.45	1.17	น้อย	15
7.	นักศึกษาสุภบุรินทร์ที่เปิดเผยเพราะ ต้องการแสดงออกถึงความเป็น ผู้ใหญ่	2.44	1.09	น้อย	15	2.64	1.25	ปาน กลาง	14	2.42	1.10	น้อย	16
8.	นักศึกษาสุภบุรินทร์เพราะต้องการ เลียนแบบจากคู่ปกครองและผู้ใหญ่ ที่ศรัทธา	2.39	1.15	น้อย	17	2.45	1.11	น้อย	19	2.40	1.14	น้อย	18
9.	นักศึกษาสุภบุรินทร์ที่เปิดเผยเพื่อแสดง ความเด่นเห็นว่าเท่ ดึงดูดเพศ ตรงข้าม	2.76	1.29	ปาน กลาง	8	2.86	1.34	ปาน กลาง	7	2.34	1.24	น้อย	7
10.	นักศึกษาสุภบุรินทร์ที่เปิดเผยเพราะ ไม่มีอาจารย์ตักเตือนหรือลงโทษ	2.31	1.15	น้อย	21	2.21	1.18	น้อย	27	2.41	1.19	น้อย	17
11.	นักศึกษาสุภบุรินทร์ที่เปิดเผยเพราะ บทลงโทษของระเบียบไม่รุนแรง พอ	2.76	1.27	ปาน กลาง	7	2.67	1.29	ปาน กลาง	11	2.76	1.20	ปาน กลาง	9
12.	นักศึกษาคิดยาเสพติดร้ายแรง เพราะเพื่อนชวน ตามเพื่อน ต้องการเข้ากลุ่มเพื่อน	2.90	1.27	ปาน กลาง	5	3.05	1.23	ปาน กลาง	1	3.00	1.26	ปาน กลาง	2
13.	นักศึกษาคิดยาเสพติดร้ายแรง เพราะมีความเชื่อว่าทำให้ตน มีความสุข	2.54	1.16	ปาน กลาง	14	2.64	1.21	ปาน กลาง	13	2.63	1.19	ปาน กลาง	12
14.	นักศึกษาคิดยาเสพติดร้ายแรง เช่น ยาบ้า เพราะอยากลองและเห็นว่า ไม่อันตรายเหมือนเฮโรอีน	2.68	1.25	ปาน กลาง	9	2.94	1.31	ปาน กลาง	5	2.60	1.35	น้อย	8
15.	นักศึกษาคิดยาเสพติดร้ายแรง เช่น ยาบ้า เพราะมีปัญหาทางบ้าน ขาดความอบอุ่น	2.60	1.24	ปาน กลาง	12	2.67	1.16	ปาน กลาง	12	2.67	1.22	ปาน กลาง	10

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายวิชาการ โทร. 0-2321-1000

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ข้อ	ด้านความประพฤติ	คณะวิชาพื้นฐาน				อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม				อาจารย์ที่ปรึกษา			
		N1 = 331				N2 = 189				N3 = 183			
		μ	σ	ระดับ	ลำดับ ที่	μ	σ	ระดับ	ลำดับ ที่	μ	σ	ระดับ	ลำดับ ที่
16.	นักศึกษาคิดหาเหตุผลดีร้ายแรง เช่น ขาบ้า เพราะเชื่อว่าช่วยให้ชั้นเรียน	2.25	1.09	น้อย	24	2.35	1.23	น้อย	20	2.28	1.06	น้อย	21
17.	นักศึกษานอนเล่นการพนัน เช่น กดเครื่องคิดเลขเพราะความสนุก	2.63	1.17	ปาน กลาง	11	2.69	1.24	ปาน กลาง	10	2.60	1.11	ปาน กลาง	13
18.	นักศึกษานอนเล่นการพนัน เพราะต้องการเงิน	2.64	1.24	ปาน กลาง	10	2.78	1.23	ปาน กลาง	9	2.65	1.25	ปาน กลาง	11
19.	นักศึกษานอนเล่นการพนัน ดิดการพนัน	2.36	1.09	น้อย	18	2.31	1.13	น้อย	18	2.26	1.12	น้อย	22
20.	นักศึกษานอนเล่นการพนันเพราะชอบความตื่นเต้น ไร้ใจต้องคอยหลบอาจารย์	2.30	1.08	น้อย	22	2.32	1.08	น้อย	26	2.19	1.08	ปาน กลาง	24
21.	นักศึกษานอนเล่นการพนันเพราะเห็นว่าบทลงโทษไม่รุนแรง	2.58	1.23	ปาน กลาง	13	2.52	1.20	ปาน กลาง	17	2.39	1.15	ปาน กลาง	19
22.	นักศึกษานอนเล่นการพนันอย่างเปิดเผย เพราะอาจารย์ละเลยไม่ลงโทษ	2.23	1.24	น้อย	26	2.25	1.20	น้อย	24	2.14	1.14	น้อย	26
23.	มีนักศึกษาลบหลู่ดูหมิ่นอาจารย์ หรือแสดงกิริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากต้องการลองดี	2.23	1.13	น้อย	25	2.31	1.14	น้อย	21	2.17	1.04	น้อย	25
24.	มีนักศึกษาลบหลู่ดูหมิ่นอาจารย์ หรือแสดงกิริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากผู้ปกครองให้ท้ายและสร้างค่านิยมคิดให้	2.05	1.05	น้อย	30	2.09	1.02	น้อย	32	2.05	1.05	น้อย	30
25.	มีนักศึกษาลบหลู่ดูหมิ่นอาจารย์ หรือแสดงกิริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากมีนิสัยเกเร	2.41	1.19	น้อย	16	2.44	1.26	น้อย	25	2.33	1.20	น้อย	20
26.	มีนักศึกษาลบหลู่ดูหมิ่นอาจารย์ หรือแสดงกิริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากครู-อาจารย์ประพฤติไม่เหมาะสม เช่น เมาสุรา ฯลฯ	2.19	1.18	น้อย	27	2.25	1.18	น้อย	23	2.08	1.13	น้อย	29
27.	มีนักศึกษาลบหลู่ดูหมิ่นอาจารย์ หรือแสดงกิริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากครู-อาจารย์กลั่นแกล้งลงโทษเกินกว่าเหตุ	2.13	1.13	น้อย	28	2.14	1.16	น้อย	30	2.05	1.07	น้อย	31
28.	มีนักศึกษาลบหลู่ดูหมิ่นอาจารย์ หรือแสดงกิริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากครู-อาจารย์ปล่อยปละละเลย ไม่เข้มงวดดูแลเอาใจใส่	2.27	1.13	น้อย	23	2.25	1.16	น้อย	22	2.20	1.11	น้อย	23
29.	นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ไม่เหมาะสมในสภาพนักศึกษา เช่น ในคัลลั บาร์ เพราะเพื่อนชักจูง	2.92	1.25	ปาน กลาง	3	2.95	1.33	ปาน กลาง	4	2.87	1.22	ปาน กลาง	6
30.	นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ไม่เหมาะสมในสภาพนักศึกษา เช่น ในคัลลั บาร์ เพราะอยากรู้ อยากเห็น	3.00	1.28	ปาน กลาง	1	2.96	1.27	ปาน กลาง	3	3.05	1.25	ปาน กลาง	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น มอนูภาคให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม หากมีการใช้เอกสารนี้ให้ตัดแปลงเนื้อหาก่อนและต้องอ้างอิงถึงที่มาของเอกสารทุกครั้งที่มี
การนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ข้อ	ด้านความประพฤติ	คณะวิชาพื้นฐาน N1 = 331				อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม N2 = 189				อาจารย์ที่ปรึกษา N3 = 183			
		μ	σ	ระดับ	ลำดับ ที่	μ	σ	ระดับ	ลำดับ ที่	μ	σ	ระดับ	ลำดับ ที่
31.	นักศึกษาหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ทาง วิทยาลัยกำหนดเพราะเห็นว่า ไม่มีการลงโทษหรือไม่มีผลต่อ คะแนน	2.98	1.33	ปาน กลาง	2	2.99	1.34	ปาน กลาง	2	2.98	1.27	ปาน กลาง	4
32.	นักศึกษาหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ทาง วิทยาลัยกำหนดเพราะไม่ชอบ กิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้น	2.90	1.26	ปาน กลาง	4	2.83	1.13	ปาน กลาง	8	2.98	1.14	ปาน กลาง	3
33.	นักศึกษาหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ทาง วิทยาลัยกำหนดเพราะเห็นว่าไม่มี ประโยชน์ น่าเบื่อหน่าย	2.90	1.30	ปาน กลาง	6	2.94	1.23	ปาน กลาง	6	2.95	1.23	ปาน กลาง	5
	รวม	2.43	0.69	น้อย		2.52	0.76	ปาน กลาง		2.45	0.70	น้อย	

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์
ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษามีความคิดเห็นว่า นักศึกษามีพฤติกรรมที่ไม่พึง
ประสงค์ด้านความประพฤติปรากฏให้เห็นในระดับแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
โดยมีอาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม เห็นว่านักศึกษามีพฤติกรรมปรากฏให้เห็นในระดับ
ปานกลาง แต่อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่านักศึกษามีพฤติกรรมปรากฏ
ให้เห็นในระดับน้อย

เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยที่อาจารย์คณะวิชา
พื้นฐาน และอาจารย์ที่ปรึกษาพบว่าปรากฏในระดับน้อย แต่อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรมพบว่า
ปรากฏให้เห็นในระดับปานกลาง คือ ข้อ 5 พบว่า นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาทมีเหตุมาจากเรื่อง
ผู้ชาย ข้อ 6 พบว่า นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาทเนื่องจากรักเพื่อนโดยไม่คำนึงและใช้เหตุผล
ข้อ 7 พบว่า นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผยเพราะต้องการแสดงออกถึงความเป็นผู้ใหญ่ โดยมีอาจารย์
ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม เห็นว่านักศึกษามีพฤติกรรมปรากฏให้เห็นในระดับปานกลาง แต่อาจารย์
คณะวิชาพื้นฐานและอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่านักศึกษามีพฤติกรรมปรากฏให้เห็นในระดับน้อยคือ
ข้อ 9 พบว่า นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผยเพื่อแสดงความเด่นว่าเท่าင့်คูคเพศตรงข้าม

อาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่านักศึกษามีพฤติกรรมปรากฏให้เห็นในระดับปานกลางแต่อาจารย์
คณะวิชาพื้นฐานและอาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม เห็นว่านักศึกษามีพฤติกรรมปรากฏให้เห็น
ในระดับน้อยคือ ข้อ 20 พบว่า นักศึกษาแอบเล่นการพนันเพราะชอบความตื่นเต้น เราใจต้องคอย
หลบอาจารย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่า นักศึกษามีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ด้านความประพฤติปรากฏให้เห็นในระดับปานกลาง ไม่แตกต่างกันซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ข้อ 31 พบว่า นักศึกษาหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ทาง วิทยาลัยกำหนด เพราะเห็นว่าไม่มีการลงโทษหรือไม่มีผลต่อคะแนน ข้อ 12 พบว่า นักศึกษาติดยา เสพติคร้ายแรงเพราะมีความเชื่อว่าทำให้ตนมีความสุข ข้อ 29 พบว่า นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ ไม่เหมาะสมในสภาพนักศึกษา เช่น ไนท์คลับ บาร์ เพราะเพื่อนชักจูง ข้อ 32 พบว่า นักศึกษา หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนดเพราะไม่ชอบกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้น ข้อ 33 พบว่า นักศึกษาหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนดเพราะเห็นว่าไม่มีประโยชน์ น่าเบื่อหน่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 ตารางแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์
ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
ของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย และด้านความประพฤติ

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ของนักศึกษา	คณะวิชาพื้นฐาน N1 = 331			อาจารย์ฝ่ายปกครอง ฝ่ายกิจกรรม N2 = 189			อาจารย์ที่ปรึกษา N3 = 183		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
ด้านการแต่งกาย	2.25	0.61	น้อย	2.36	0.69	น้อย	2.36	0.66	น้อย
ด้านความประพฤติ	2.43	0.69	น้อย	2.52	0.76	ปานกลาง	2.45	0.70	น้อย
รวม	2.31	0.66	น้อย	2.46	0.73	น้อย	2.40	0.67	น้อย

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครอง
ฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาโดยรวมปรากฏ
ให้เห็นอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อาจารย์ทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นตรงกันในการแต่งกาย
ปรากฏให้เห็นอยู่ในระดับน้อย ส่วนในด้านความประพฤติพบว่า อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม
เห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง แต่อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่าอยู่ในระดับ
น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 วิธีการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาที่ได้จากคำตอบแบบสอบถาม
จำนวน 517 ฉบับ สรุปข้อเสนอแนะ วิธีการแก้ไข ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของคำตอบแบบสอบถาม วิธีการแก้ไขพฤติกรรม
ที่ไม่พึงประสงค์ด้านการแต่งกาย

วิธีการแก้ไข	จำนวน N = 517	ร้อยละ
1. ปรับปรุงระเบียบเพื่อความเหมาะสมกับยุคสมัย	310	59.96
2. วันที่มีการฝึกปฏิบัติ อนุโลมให้ใส่เสื้อฝึกลงได้	298	57.64
3. กำหนดระเบียบ เพื่อใช้เฉพาะสถานศึกษากรมอาชีวศึกษา	289	55.89
4. การที่มาตรการลงโทษและดำเนินการอย่างจริงจัง	280	54.15
5. อาจารย์ทุกท่านต้องช่วยกันตักเตือน	278	53.77
6. นโยบายและแนวคิดของผู้บริหาร และอาจารย์ไปในทางเดียวกัน	269	52.83
7. อาจารย์ต้องแต่งตัวสุภาพเป็นตัวอย่างแก่นักศึกษา	259	50.09
8. กำหนดระเบียบการแต่งกายสำหรับนักศึกษาทวิภาคีโดยเฉพาะ	219	42.35
9. ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นในเรื่องการแต่งกาย	215	41.58
10. กำหนดวันแต่งกาย วัฒนธรรมท้องถิ่น	208	40.23
11. ควรมีการตรวจการแต่งกายชั่วโมงแรกของการเรียนทุกวัน	204	39.45
12. ควรมีการอบรมให้คำแนะนำการแต่งกายที่สุภาพ สะอาด	183	35.39
13. มีนักศึกษาที่แต่งกายถูกระเบียบ เหมาะสมเป็นตัวอย่าง	163	31.52
14. วิทยาลัยต้องเข้มงวดแก่นักศึกษาหญิงที่แต่งกายล่อแหลม	142	27.46
15. ช่วยเหลือนักศึกษาที่ขาดแคลนในเรื่องเครื่องแต่งกาย	114	22.05

จากตารางที่ 4.8 พบว่า วิธีการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาด้านการ
แต่งกาย ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามของผู้ตอบ จำนวน 310 ฉบับ สรุปเป็นข้อเสนอแนะวิธีการ
แก้ไข โดยเรียงจากจำนวนค่าร้อยละสูงไปหาน้อย พบว่า ควรปรับปรุงระเบียบเพื่อความเหมาะสม
กับยุคสมัย ร้อยละ 59.96 เห็นว่าควรอนุโลมให้ใส่เสื้อฝึกลงได้ในวันที่มีการฝึกปฏิบัติ ร้อยละ
57.64 เห็นว่าควรกำหนดระเบียบเพื่อใช้เฉพาะสถานศึกษากรมอาชีวศึกษา ร้อยละ 55.89 เห็นว่าควร
กำหนดมาตรการลงโทษและดำเนินการอย่างจริงจังโดยนโยบายและแนวคิดของผู้บริหารและ
อาจารย์ปฏิบัติไปในทางเดียวกัน ร้อยละ 54.15 เห็นว่า อาจารย์ทุกคนต้องช่วยกันตักเตือน
และแต่งตัวสุภาพเป็นตัวอย่างแก่นักศึกษา ร้อยละ 53.77

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนและร้อยละของคำตอบแบบสอบถาม วิธีการแก้ไขพฤติกรรม
ที่ไม่พึงประสงค์ด้านความประพฤติ

วิธีการแก้ไข	จำนวน N = 517	ร้อยละ
1. อาจารย์ ควรดูแล ควบคุม เอาใจใส่ นักศึกษาให้มากกว่าที่เป็นอยู่	376	72.72
2. อาจารย์ ควรเห็นว่าเป็นหน้าที่ของตน มิใช่เห็นว่าเป็นหน้าที่ของฝ่ายปกครอง	363	70.34
3. แผนกวิชาต้องดูแลนักศึกษาในแผนกอย่างใกล้ชิด ยุติธรรม	356	68.85
4. อาจารย์ต้องร่วมมือกันกดดันให้นักศึกษาปฏิบัติตามระเบียบวินัยให้เหมือนกันทุกแผนก	334	64.60
5. กวดขันขบ่าอย่างจริงจัง มีมาตรการช่วยเหลือเป็นพิเศษ	327	63.24
6. การเรียนการสอนต้องเคร่งครัด ไม่ปล่อยปละ ละเลย	312	60.03
7. ร่วมมือกับราชการ ในการปราบปรามยาเสพติดในสถานศึกษา	309	59.76
8. อาจารย์ต้องเข้าสอนทุกครั้ง ไม่ปล่อยให้นักศึกษาว่าง	305	59.15
9. ปรับปรุงดูแลบริเวณสถานศึกษาให้สะอาด สวยงาม ร่มรื่นทั่วถึง โดยเฉพาะบริเวณที่หลับตา	298	57.64
10. อาจารย์ฝ่ายปกครอง ควรเป็นผู้รับฟังปัญหาของนักศึกษามากกว่าหน้าที่การลงโทษ	289	55.89
11. มีคณะกรรมการร่วม อาจารย์และนักศึกษาเพื่อพิจารณาวางระเบียบวินัยนักศึกษา	287	55.51
12. เมื่อมีเหตุการณ์ผิดสังเกตสถานศึกษาไม่ควรเพิกเฉย	281	54.35
13. อาจารย์ตรวจภายนอกสถานศึกษาอย่างจริงจัง	273	52.80
14. มีคณะกรรมการนักศึกษา ดูแลและตักเตือนกันเอง	270	52.22
15. การลงโทษหนักทุกครั้งต้องตัดสิน โดยคณะกรรมการ	264	51.06
16. การลงโทษหนักทุกครั้งต้องแจ้งผู้ปกครองทราบก่อนการลงโทษ	260	50.29
17. อาจารย์ต้องปฏิบัติเป็นตัวอย่างที่ดีทั้งด้านพฤติกรรม การพูดจา ทำทาง	256	49.51
18. จัดการแนะแนวปัญหาการดำเนินชีวิตให้นักศึกษาบ่อย ๆ	243	47.00
19. สถานศึกษามีมาตรการควบคุมดูแลหอพักเอกชน	232	44.87
20. จัดอบรมครู-อาจารย์ให้เข้าใจปัญหาความประพฤติของนักศึกษา	228	44.10

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษายเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดเบงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

วิธีการแก้ไข	จำนวน	ร้อยละ
21. ให้ความรู้แก่อาจารย์ เพื่อเป็นแนวทางในการอบรมของนักศึกษา	224	43.32
22. ให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในการติดตามความประพฤติของนักศึกษา	220	42.55
23. จัดกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมบ่อย ๆ	219	42.35

จากตารางที่ 4.9 พบว่า วิธีการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาด้านความประพฤติ ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามของผู้ตอบ จำนวน 517 ฉบับ สรุปเป็นข้อเสนอแนะวิธีการแก้ไข โดยเรียงจากจำนวนค่าร้อยละสูงไปหาน้อยพบว่า อาจารย์ควรดูแล ควบคุม เอาใจใส่นักศึกษาให้มากกว่าที่เป็นอยู่ ร้อยละ 72.72 พบว่า อาจารย์ควรเห็นว่าเป็นหน้าของตนมิใช่เห็นว่าเป็นหน้าที่ของอาจารย์ฝ่ายปกครอง ร้อยละ 70.34 พบว่า แผนกวิชาต้องดูแลนักศึกษาในแผนกอย่างใกล้ชิด ยุติธรรม ร้อยละ 68.85 พบว่า อาจารย์ต้องร่วมมือกันกดดันให้นักศึกษาปฏิบัติตามระเบียบวินัยให้เหมือนกันทุกแผนก ร้อยละ 64.60 พบว่า กวดขันยาบ้าอย่างจริงจังมีมาตรการช่วยเหลือเป็นพิเศษ โดยร่วมมือกับราชการในการปราบปรามยาเสพติดในสถานศึกษา ร้อยละ 63.24 พบว่า อาจารย์ต้องเข้าสอนทุกครั้งอย่างเคร่งครัดไม่ปล่อยปละละเลยให้นักศึกษาวาง ร้อยละ 60.03 พบว่า ควรปรับปรุงดูแลบริเวณสถานศึกษาให้สะอาด สวยงาม ร่มรื่นทั่วถึงโดยเฉพาะบริเวณที่ลับตา ร้อยละ 57.64 พบว่า อาจารย์ฝ่ายปกครองเป็นผู้รับฟังปัญหาของนักศึกษามากกว่าหน้าที่การลงโทษ ร้อยละ 55.89 พบว่า ควรมีคณะกรรมการร่วมระหว่างอาจารย์และนักศึกษา เพื่อพิจารณาวางระเบียบวินัย หรือมีเหตุการณ์ผิดปกติของสถานศึกษา ร้อยละ 55.51 พบว่า ควรมีคณะกรรมการ อาจารย์ และนักศึกษาดูแล ตักเตือนกันเองหรือออกตรวจภายนอกสถานศึกษาอย่างจริงจัง ร้อยละ 52.80 พบว่า การลงโทษหนัก นักศึกษาแต่ละครั้งต้องตัดสินโดยคณะกรรมการและแจ้งผู้ปกครองทราบก่อนทุกครั้ง ร้อยละ 51.06

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิค ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Method) โดยใช้แบบสอบถาม และผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยตามลำดับ คือ วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิค ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความคิดเห็นของอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษา
3. เพื่อศึกษาวิธีการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิค ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความคิดเห็นของอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษา

5.2 สมมติฐานการวิจัย

อาจารย์ผู้ปฏิบัติหน้าที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาแตกต่างกัน

5.3 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน จำนวน 331 คน อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม จำนวน 189 คน และอาจารย์ที่ปรึกษา 183 คน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาวิชาช่างก่อสร้างวิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่า การค่านักศึกษามีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ปรากฏให้เห็นในระดับน้อยทั้ง 3 ด้าน การแต่งกายและด้านความประพฤติ โดยมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์แต่ละด้านดังนี้

ด้านการแต่งกาย พบว่า นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่กำหนดเพราะเป็นที่สนใจ เป็นที่ชื่นชอบของเพศตรงข้ามและเลียนแบบแฟชั่นคารา นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ สวมรองเท้า เครื่องประดับ เพื่อเป็นจุดสนใจและกระทำตามความนิยมของวัยรุ่น

ด้านความประพฤติ พบว่า นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม เช่น ไนต์คลับ บาร์ นักศึกษาหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนด นักศึกษาติดยาเสพติดร้ายแรง เช่น ยาบ้า หรือ สูบบุหรี่ในที่เปิดเผย นักศึกษาชอบเล่นการพนันต่าง ๆ

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครอง ฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษาพบว่า อาจารย์ทั้ง 3 กลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

วิธีการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาวิชาช่างอุตสาหกรรมวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อาจารย์ทั้งสามกลุ่มได้เสนอแนะวิธีการแก้ไขดังนี้

ด้านการแต่งกาย ปรับปรุงระเบียบการแต่งกายให้เหมาะสมกับยุคสมัยและใช้กับ สถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาโดยเฉพาะอนุ โลมให้สวมเสื้อฝักงานได้ในวันฝักภาคปฏิบัติ นโยบาย และแนวคิดของผู้บริหารกับอาจารย์ต้องไปในทางเดียวกัน กำหนดมาตรการลงโทษและปฏิบัติ อย่างจริงจัง อาจารย์ต้องช่วยตักเตือนนักศึกษา และอาจารย์ต้องแต่งกายสุภาพเป็นตัวอย่างแก่นักศึกษา

ด้านความประพฤติ อาจารย์ควรดูแลควบคุมเอาใจใส่นักศึกษาให้มากกว่าที่เป็นอยู่ โดยเห็นว่าเป็นหน้าที่ของตน มิใช่หน้าที่ของอาจารย์ฝ่ายปกครองเพียงฝ่ายเดียว ให้ความร่วมมือ กวดขันนักศึกษาปฏิบัติตามระเบียบวินัยให้เหมือนกันทุกแผนก แผนกต้องดูแลนักศึกษาในแผนก อย่างใกล้ชิดและยุติธรรม อาจารย์ต้องเคร่งครัดการเรียนการสอนไม่ปล่อยปละละเลย ต้องเข้าสอน ทุกครั้งไม่ปล่อยให้นักศึกษาว่าง ร่วมมือกับราชการในการปราบปรามยาเสพติดในสถานศึกษา กวดขันยาเสพติดอย่างจริงจัง และมีมาตรการช่วยเหลือเป็นพิเศษ

5.4 อภิปรายผลการวิจัย

1. อาจารย์มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ปรากฏให้เห็นในระดับน้อย

ทั้งด้านการแต่งกาย และด้านความประพฤติ เพราะวิทยาลัยเทคนิคมีการควบคุมดูแลพฤติกรรมของ นักศึกษาในแผนกช่างก่อสร้างอย่างเข้มงวดและใกล้ชิด อาจเป็นเพราะว่าหลักการทั่วไปในการ รักษาระเบียบวินัยของวิทยาลัยเทคนิค ผู้บริหารและครู-อาจารย์ทุกคนต้องร่วมมือกัน ไม่ใช่ให้ คนหนึ่งคนใดเพียงคนเดียวเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องดังกล่าว ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้ครู-อาจารย์

ทุกคนแสดงบทบาทของตนในฐานะอาจารย์ปกครอง มิใช่อาจารย์ฝ่ายปกครองเท่านั้นเป็นผู้ตัดสิน การค้า ไม่ว่ากร นักศึกษาที่ทำผิดระเบียบเพียงผู้เดียว เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เป็นรายชื่อ พบว่า พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่ปรากฏให้เห็นในระดับปานกลางคือ นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่กำหนด เพราะเป็นที่สนใจและเป็นที่ยอมรับของเพศตรงข้ามและเลียนแบบแฟชั่น ดารา และนักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะทำให้ดูเท่เป็นจุดเด่นและจุดสนใจของเพื่อน ๆ และคนทั่ว ๆ ไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะการแต่งกายของนักศึกษาตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา และสถานศึกษานั้น ซึ่งเป็นไปตามหลักการและทฤษฎี การควบคุม (Control Theory) ของ Travis Hirschi ที่ว่า พฤติกรรมกระทำในลักษณะที่ต่างไปจากทฤษฎีทั่วไป คือ แทนที่จะมองว่าทำไมคนเราจึงทำผิด กลับเห็นว่าทำไมคนเราจึงละเว้นหรือยับยั้งการกระทำผิด ทั้งนี้เพราะบ่อยครั้งที่ละเมิดบรรทัดฐานจะนำมาซึ่งความพึงพอใจ แก่ผู้ล่วงละเมิด ตามธรรมดาคนเราจะมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน เว้นแต่จะมีสิ่งใดมาขัดยั้งพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนจะเกิดขึ้น เมื่อการควบคุมสังคมประปรายหรือถูกทำลาย แต่เมื่อใดที่การควบคุมนั้นมีความเข้มแข็ง พฤติกรรมก็จะไม่เบี่ยงเบน แสดงให้เห็นว่ามีการควบคุมการแต่งกายของนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ปฏิบัติตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2534 พอสมควร แต่ยังไม่เคร่งครัดมากนัก ตลอดจนการสร้างวินัยในตัวเองให้นักศึกษายังไม่ทั่วถึง จึงเป็นสาเหตุให้นักศึกษาบางส่วนประพฤติผิดระเบียบวินัยการแต่งกายกำหนดไว้ ส่วนสาเหตุพฤติกรรมผิดระเบียบวินัย ส่วนใหญ่เกิดจากรักสวยรักงามตามวัยของนักศึกษา อันเกิดจากความต้องการได้รับการยอมรับจากเพื่อน ครู อาจารย์ และบุคคลอื่น การสร้างจุดเด่นของตัวเองโดยการแต่งกายไว้ผมยาวย้อมสีดูให้ผู้คนคบหา แม้ว่านักศึกษาจะไม่ประสงค์ที่จะผิดระเบียบวินัยของวิทยาลัยฯ (ประสาร ทิพย์ธารา. 2523 : 86-98) ในส่วนหนึ่งของสาเหตุพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ด้านการแต่งกายตามแฟชั่น หรือเลียนแบบดาราเป็นส่วนสำคัญต่อการประพฤติผิดระเบียบวินัยเรื่องการแต่งกาย นับได้ว่าเป็นเรื่องปกติของนักศึกษาที่กำลังอยู่ในวัยรุ่น กำลังก้าวสู่วัยหนุ่มวัยสาว มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ทำให้มีความคิดแตกต่างไปจากวัยเด็ก และส่งผลให้มีปัญหาต่อสาเหตุ พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ผิดระเบียบวินัยด้านการแต่งกายได้สูง (เกียรติช่วยการ. 2529 : 49) สมควรที่สถานศึกษาจะให้รางวัลสำหรับนักศึกษาที่แต่งกายถูกต้องตามระเบียบ เพื่อให้ นักศึกษาส่วนใหญ่เลียนแบบ ตลอดจนหาตัวอย่างจากบุคคลที่มีชื่อเสียงและมีอิทธิพลต่อกลุ่มวัยรุ่นในด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติ เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีในสังคม และทำการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาดูเป็นแบบอย่างที่ดี และเป็นที่ยอมรับของสังคม

1.2 แนวทางการแก้ไขพฤติกรรมของนักศึกษาที่ไม่พึงประสงค์ที่สามารถทำได้
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมในสถานศึกษา โดยเด็กไม่เพียง
ไม่ว่าการณ์ได้จากทางอื่น อีกทั้งห้ามมิให้ครูเปลี่ยนเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากนำไปใช้
เรียนคุณธรรมจากการอบรมสั่งสอนทั้งหมด แต่เรียนแบบจากการกระทำของครู อาจารย์ ผู้บริหาร
และคนทั่วไป เด็กจะดูตามแบบที่สามารพบเห็นได้ในหลายลักษณะของครู อาจารย์ ผู้บริหาร และ

คนทั่วไป โดยยึดถือเอาแบบอย่างที่ตนเองชอบและพอใจมาเป็นแบบในการปฏิบัติตามและพอใจ การปฏิบัติตามครู อาจารย์ จริยธรรมควรเลือกจากผู้ที่เข้ากับเด็กได้ดี วยไม่ต่างกันมากเพื่อนนักเรียนด้วยกันสามารถขัดเกลาเพื่อนนักเรียนด้วยกันได้ดี การคบเพื่อนจึงมีผลสูง เด็กยอมรับและปฏิบัติตามมากกว่าพ่อแม่ ผู้ปกครอง และญาติผู้ใหญ่ สร้างบรรยากาศส่งเสริมให้ประพฤติดีมากกว่าไม่ดี เช่น จัดบรรยากาศทางวิชาการ นันทนาการ การออกกำลังกาย กีฬาประเภทต่าง ๆ เด็กรู้สิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น การทำกิจกรรมกลุ่ม การร่วมกิจกรรมทางศาสนา หรือจริยธรรมที่สถานศึกษา จัดขึ้น เป็นการฝึกให้นักเรียนรู้ขอบเขตแห่งสิทธิ หน้าที่ของตนเองและผู้อื่นตามภาวะการณ์ รู้จักแสดงออกในสถานการณ์ที่เหมาะสม มีความอดทน อดทน แสดงบทบาทสมมติให้เข้าถึงจิตใจของผู้อื่น ใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ เพื่อเด็กจะได้เริ่มรู้จักคิด ใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจและแก้ปัญหา (เกียรติ ช่วยการ. ม.ป.ท. 2529 : 49)

2. ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้างวิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในด้านความประพฤติโดยรวมอยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะว่าพฤติกรรมที่บกพร่องในด้านต่าง ๆ ของนักศึกษานั้นเกิดจากสาเหตุหลายประการ จากการค้นหาสาเหตุของพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค ซึ่งเป็นนักศึกษาที่อยู่ในวัยรุ่น และมีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์และสังคมค่อนข้างรุนแรง จึงทำให้มีปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมอยู่เสมอ ฉะนั้นผู้บริหารสถานศึกษาและครู อาจารย์ จึงควรระลึกรู้อยู่เสมอว่าในการดำเนินงานด้านระเบียบ วินัยนักศึกษานั้น จุดมุ่งหมายสูงสุดของงานก็คือ การสร้างระเบียบวินัยในตนเองให้เกิดขึ้นในตัวนักศึกษาในช่วงเวลาที่เหมาะสม จึงจะปลูกฝังวินัยในตนเองให้แก่เด็ก ๆ ก็คือช่วงที่เด็กยังเรียนอยู่ (สุชาติ ชูวงศ์. 2519 : 33-36) ซึ่งถ้าขาดระเบียบวินัย เด็กก็จะแสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา การเสริมสร้างวินัยในโรงเรียน ให้นักศึกษาได้ประพฤติปฏิบัติจึงมีความสำคัญ เป็นเครื่องมือที่จะช่วยปลูกฝังสิ่งที่ดีงามที่เหมาะสมที่ควรให้นักศึกษาได้ประพฤติปฏิบัติ

สาเหตุพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา สาขาวิชาช่างก่อสร้างวิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ปรากฏให้เห็นในระดับน้อย โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากน้อยสุดไปหามาก 3 ลำดับสุดท้าย พบว่า นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เป็นเพราะมีปัญหาทางบ้านต้องระบายนอก และมีนักศึกษาลบหลู่ครูหมื่นอาจารย์ หรือแสดงกิริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากผู้ปกครองให้ท้ายและสร้างค่านิยมผิดให้ จากข้อค้นพบดังกล่าว สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพียว เกาทัณฑ์ทอง (2534 : 76-77) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบุรี พบว่า นักเรียนกลุ่มที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย กับกลุ่มที่มีพฤติกรรมผิดวินัย ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน โดยนักเรียนกลุ่มที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และแบบเข้มงวดกดขี่น้อยกว่านักเรียนกลุ่มที่มีพฤติกรรมผิดวินัย แต่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมากกว่านักเรียนกลุ่มที่มีพฤติกรรม

ศึกษานี้ การอยู่ร่วมกันในสังคมของคนหมู่มาก จะต้องมียุทธศาสตร์ที่เรียกว่า กฎเกณฑ์ หรือระเบียบปฏิบัติเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวเพื่อให้เกิดความสุข และความสงบสุขเรียบร้อย การอยู่ร่วมกันในสังคมโดยทั่วไป มีกฎหมายบ้านเมืองเป็นตัวกำหนดขอบเขต หน้าที่ สิทธิ เสรีภาพของประชาชน ในสถานศึกษาก็เช่นกันจะมีกฎระเบียบที่กำหนดขึ้นมาเพื่อปกครอง นักเรียนนักศึกษาให้อยู่ร่วมกันอย่างมีระเบียบ ซึ่งกติกาศึกษาของสถานศึกษา ก็คือ ระเบียบวินัยของสถานศึกษาที่นักเรียน นักศึกษาทุกคนต้องรับรู้ และปฏิบัติตาม รวมทั้งการให้นักเรียน นักศึกษา ได้รู้จักควบคุมตนเอง รู้จักปกครองตนเอง เห็นพ้องกับกฎข้อบังคับที่จะธำรงความสงบเรียบร้อย อันจะนำมาซึ่งความสงบสุขและความเสมอภาคแก่สมาชิกในสังคม (ชงชัย ช่อพฤชา. 2537 : 260) ในขณะที่ วันนอร์ มะทา (2523 : 22) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่นักเรียนขาดระเบียบวินัยที่สำคัญ อาจเกิดจากตัวนักเรียนเอง เช่น ความผิดปกติทางร่างกาย จิตใจ การสังคม ลักษณะความเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ ตลอดจนการสอบตก รู้สึกขาดความมั่นคงในโรงเรียน กลุ่มเพื่อนนักเรียน เช่น เพื่อนฝูงชักชวนกันก่อการวิวาท หรือบรรยากาศตึงเครียดให้เกิดขึ้นภายในโรงเรียน ครูก็อาจเป็นสาเหตุสำคัญต่อเด็กได้ เช่น ทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียนในทางไม่ดีตลอดเวลา จนเป็นเหตุให้นักเรียนไม่มีความสุขในโรงเรียน สภาพทั่ว ๆ ไปในโรงเรียน หลังเรียน ซึ่งมีครูบางคนทำให้ตึงเครียดตลอดเวลา วิธีสอนของครูไม่ดี นักเรียนไม่มีความรู้ความเข้าใจ นอกจากนั้นการแตกแยกในหมู่ครู ซึ่งนักเรียนสังเกตเห็นก็มีส่วนทำให้นักเรียนไม่เคารพระเบียบวินัยของโรงเรียนได้เหมือนกัน ปัญหาที่บ้าน หรือสังคมแวดล้อมที่เด็กอาศัยอยู่ หรือที่บ้านมีภูมิหลังไม่ดีนัก นักเรียนเอาอย่างสังครอบ ๆ บ้านไม่ดี นักเรียนก็พลอยไม่ดีไปด้วย สภาพสังคมโดยส่วนรวมของบ้านเมือง อยู่ในสภาพที่ไม่ดี ส่วนมากก็มีส่วนทำให้นักเรียนพลอยไม่ดี ขาดระเบียบวินัยไปด้วย ความจริงโรงเรียนจะคาดหวังให้เด็กมีระเบียบได้อย่างไรในเมื่อผู้ใหญ่ทั่ว ๆ ไปก็ขาดระเบียบวินัย ในขณะที่ Hoffman (1970) อังใน อัมพรทองนุช (2541 : 24) ได้เสนอแนะวิธีพัฒนานิสัยในตนเอง 3 วิธี แก่ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เพื่อฝึกวินัยแก่เด็ก คือการให้เหตุผล ทำให้เด็กมีเหตุผล ทั้งยังเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางสมองของเด็กด้วย เพราะเป็นการอธิบายถึงผลดีผลเสียที่จะเกิดแก่ตัวเด็ก และบุคคลอื่น ตลอดจนความต้องการของผู้อื่นด้วย เมื่อเด็กเข้าใจและยอมรับเหตุผลดังกล่าว ถ้าเมื่อใดเด็กประพฤติผิดกับที่บิดา มารดาหรือคนอื่นที่คิดหวังไว้ เด็กจะรู้สึกผิดและไม่ปฏิบัติตามเช่นนั้น และจากข้อค้นพบดังกล่าว ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วารินทร์ ม่วงสุวรรณ (2517 : 189) ที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูลูกแบบให้ความรัก และแบบควบคุมความเอื้อเฟื้อ และวินัยทางสังคมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดพระนครและต่างจังหวัด พบว่า วินัยทางสังคมจะมีความสัมพันธ์ทางลบกับการควบคุม และได้เสนอแนะไว้ว่า สาเหตุที่ทำให้เด็กฝ่าฝืนกฎหรือระเบียบต่าง ๆ ทั้งนี้เนื่องมาจากการบังคับให้เด็กทำตามโดยไม่คิดว่าลักษณะอย่างนั้นยังทำให้เด็กขาดวินัยทางสังคม ครูควรจะได้เข้าใจหลักที่ว่า การสั่งสอนให้คนประพฤติปฏิบัติตามระเบียบ ควรจะให้ยอมรับเข้าไปด้วยความเต็มใจ ด้วยการเลียนแบบเชิงเปรียบเทียบ

จากครู พร้อมกับการได้รับความรักและความอบอุ่นจากครูไปด้วยพร้อม ๆ กันประการสำคัญครูจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก ฉะนั้น สถานศึกษา ผู้บริหาร ครูอาจารย์ จะต้องรณรงค์ในเรื่องการปลูกฝังจริยธรรม คุณธรรมในสถานศึกษาในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษาแล้ว กรมอาชีวศึกษา ยังมีระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ว่าด้วยการแต่งกาย ความประพฤติ การลงโทษนักเรียน นักศึกษา เพื่อควบคุมคุณธรรม และส่งเสริมให้นักศึกษาในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษามีระเบียบวินัย มีคุณธรรม มีคุณภาพ และมีความประพฤติที่เหมาะสม มิใช่มีความรู้เพียงอย่างเดียวอย่างแต่ก่อน ปัญหานี้แม้จะเป็นปัญหาใหญ่ เพราะต้องแก้ไขที่ครูก่อนแล้วจึงส่งผลถึงเด็ก แต่การสร้างสรรค้วฒนธรรมอันดีงามอย่างต่อเนื่อง อันจะก่อให้เกิดสันติสุขโดยส่วนตน และเกิดสันติภาพโดยส่วนรวมแล้วจะต้องร่วมมือกันทุกฝ่ายทั้งนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร เพื่อจะได้ก้าวสู่จุดมุ่งหมายของสถาบันการศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อันเป็นสถาบันวิชาชีพ ชั้นสูงโดยแท้จริง

3. ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน นักศึกษา

สาขาวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในด้านการแต่งกาย และความประพฤติในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย แสดงว่านักศึกษาเข้าใจเป็นอย่างดี การที่ทราบอยู่แล้วว่าผิดระเบียบ แต่ยังมีเจตนาฝ่าฝืน เนื่องจากการควบคุมที่ไม่เคร่งครัดตามระเบียบที่กำหนดไว้ ถึงแม้ว่าจะมีนักศึกษาเห็นว่าสาเหตุที่พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ด้านการแต่งกายอยู่ในระดับน้อยก็ตาม สถาบันการศึกษาต้องอาศัยระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการแต่งกายมาควบคุมนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอและอย่างเคร่งครัด ดังที่ พันัส หันนาคินท์ (2524 : 248) กล่าวว่า การสร้างวินัยให้กับเด็ก ตั้งแต่เริ่มแรกเข้ามาในสถานศึกษา ให้นักศึกษาวางระเบียบและควบคุมวินัยของตนเอง การปฏิบัติตามข้อบังคับที่โรงเรียนสร้างไว้ และตัวเองก็เห็นพ้องด้วยนั้นเป็นสิ่งที่ควรทำไว้ซึ่งความสงบ เรียบร้อย ที่จะนำมาซึ่งความสงบสุขและความเสมอภาคแก่สมาชิกทุกคนในสังคม วินัยโรงเรียน จึงเป็นอำนาจที่รักษาความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นแก่ทุกคน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับมีนักศึกษาใส่เสื้อยืด ใส่เสื้อสีต่าง ๆ มาเรียน น่าจะเกิดความจากรักสวรั้งามของนักศึกษา เป็นความพยายามเสริมบุคลิกภาพของตนให้เป็นที่สนใจ (วิจิตร อาชะวะกุล. 2528 : 123) และเครื่องแต่งกายผิดระเบียบ เนื่องจากผู้ปกครองจัดหาให้โดยไม่ทราบว่ามีผิด ซึ่งตรงข้ามกับข้อค้นพบของ Jensen (1972 : 63-73) ที่พบว่า ความผูกพันต่อบิดา มารดา เป็นตัวต่อต้านการกระทำผิดของวัยรุ่น ไม่ว่าจะบิดา มารดานั้น จะมีพฤติกรรมกระทำผิด หรือพฤติกรรมที่ถูกต้องก็ตาม อีกประการหนึ่งคือ นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เป็นเพราะมีปัญหาทางบ้าน ต้องการระบายออก จากการวิัยขของ ชิดกมล สังข์ทอง (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อวินัยในตนเองของวัยรุ่น พบว่า ตัวทำนายนที่มีอิทธิพล พบ 4 ตัวแปร คือ วินัยในตนเองของบิดา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การอบรมเลี้ยงดู และระดับการศึกษาของบิดา ซึ่งสรุปได้ว่าบิดา มารดา หรือผู้ปกครองเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำนักเรียนไปสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์ ส่วนเพศตรงข้ามก็เป็นสาเหตุหนึ่ง

เนื่องจาก วัยรุ่นสนใจเพศตรงข้าม เมื่อมีความรักก็แสดงความเป็นเจ้าของเกิดการหึงหวงถึงขั้นทะเลาะวิวาท ก่อความไม่สงบในสถานศึกษา และสาเหตุการทะเลาะวิวาทไม่ได้มีสาเหตุมาจากอุปนิสัยของนักศึกษาแต่อย่างใด จากผลการวิจัยสอดคล้องกับทฤษฎีการควบคุมของ Travis Hirschi (อำพร ทองนุช. 2541 : 42) ในเรื่องความรู้สึกผูกพันต่อบุคคลนั้นสำคัญมี Hirschi พบว่าแหล่งของความรู้สึกผูกพันต่อการยับยั้ง การกระทำผิด ประกอบด้วย บิดา มารดา โรงเรียน และเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาคม จันทสุนทร (2519 : 31-34) ที่ทำการศึกษาหาพฤติกรรมของนักเรียน พบว่านักเรียนมีปัญหาความประพฤติที่ส่อไปในทางก้าวร้าวมาก คือการทะเลาะวิวาทด้วยกำลัง และอีกประการหนึ่ง เนื่องจากเป็นวัยรุ่นหนุ่มสาวที่กำลังมีการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะความสนใจเพศตรงข้ามและการแต่งกาย จำเป็นที่จะต้องเข้าใจถึงสภาพของวัยรุ่น ในขณะเดียวกันสถานศึกษาก็ต้องพิจารณาว่ากฎระเบียบบางประการของสถานศึกษามีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากฎระเบียบที่ได้ดำเนินอยู่นั้นมีบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นอยู่ ถ้าหลัง ก็ควรที่จะปรับปรุงเสียใหม่ Jame L.Nauann (1983 : 348-A) การแก้ไขปัญหาก็ต้องเน้นด้านการรักษาระเบียบวินัยของนักศึกษา โดยพยายามปลูกฝังให้นักศึกษามีระเบียบวินัยในการแต่งกาย สร้างค่านิยมให้นักศึกษาเห็นว่าการแต่งกายตามระเบียบ วินัยโดยเคร่งครัดเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เมื่อนักศึกษามีทัศนคติต่อการแต่งกายตามระเบียบตรงกันก็จะ ทำให้เกิดปัญหาด้านการแต่งกายลดลง วิระวรรณ อามระดิษ (2522 : บทคัดย่อ)

ในขณะที่กรมอาชีวศึกษา ได้วางระเบียบว่าด้วยความประพฤติของนักศึกษา พุทธศักราช 2534 ตามสภาพความเหมาะสม แต่นักศึกษาก็ยังฝ่าฝืนระเบียบดังกล่าว และอาจเป็นเพราะในสถานศึกษาแต่ละแห่งมีนักศึกษาเป็นจำนวนมาก ครู อาจารย์ มีจำนวนไม่เพียงพอที่จะควบคุมดูแลพฤติกรรมของนักศึกษาได้ทั่วถึง อีกประการหนึ่ง เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่ เป็นนักศึกษาวัยรุ่นเพศชาย มีความรักเพื่อน และนำมาซึ่งเหตุทะเลาะวิวาท รวมทั้งสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว วัฒนธรรมจากทั่วโลกถูกนำมาแพร่หลาย ซึ่งบางเรื่องก็ไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมไทย ทำให้เกิดผลเสียต่าง ๆ พรพิพัฒน์ เพิ่มผล (2534 : 81-82)

อีกประการหนึ่ง คือ พฤติกรรมเลียนแบบหรือเกิดจากการอบรมเลี้ยงดู การขาดความรักความอบอุ่นในครอบครัว จากการวิจัยของ ชิดคมล สังข์ทอง (2535 : บทคัดย่อ) อ้างถึงใน อำพร ทองนุช (2541 : 25) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อวินัยในตนเองของวัยรุ่น พบว่า ตัวทำนายที่มีอิทธิพล พบ 4 ตัวแปร คือ วินัยในตนเองของบิดา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การอบรมเลี้ยงดู และระดับการศึกษาของบิดา จึงสรุปได้ว่าบิดา มารดา หรือผู้ปกครองเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำนักเรียนไปสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์ ส่วนเพศตรงข้ามก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่วัยรุ่นสนใจ เมื่อมีความรักก็แสดงความเป็นเจ้าของ เกิดการหึงหวงถึงขั้นทะเลาะวิวาท ก่อความไม่สงบในโรงเรียนหรือวิทยาลัยฯ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับ

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน นักศึกษา สาขาวิชาช่างก่อสร้างวิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ด้านความประพฤติ มีค่าเฉลี่ยน้อย ลำดับ 1 และด้านการแต่งกาย มีค่าเฉลี่ยน้อยเป็นลำดับที่ 2 อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาที่อยู่ในวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ และสังคมค่อนข้างรุนแรง มีปัญหา เกี่ยวกับพฤติกรรมอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่นักศึกษาเข้าไป ในสถานที่ไม่เหมาะสมในสภาพกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนด เพราะเห็นว่าไม่มีการลงโทษ หรือ ไม่มีผลต่อคะแนน และนักศึกษาดิชาเสพย์ดีร้ายแรง เพราะเพื่อนชวน ตามเพื่อน ต้องการเข้ากลุ่ม เพื่อน ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวควรได้มีการแก้ไข ขณะที่ วารินทร์ ม่วงสุวรรณ (2517 : 189) ได้ทำ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูลูกแบบให้ความรัก และแบบควบคุมความเอื้อเฟื้อ และวินัยทางสังคม พบว่า สาเหตุที่ทำให้เด็กฝ่าฝืนกฎ หรือระเบียบต่าง ๆ ทั้งนี้เนื่องมาจากการบังคับให้เด็กทำตามโดยไม่คิดว่าลักษณะอย่างนั้นยังทำให้เด็กขาดวินัยทางสังคม ครูควรจะได้ เข้าใจหลักที่ว่า การสั่งสอนให้คนประพฤติปฏิบัติตามระเบียบควรจะให้ยอมรับเขาไปด้วยความ เต็มใจ ด้วยการเลียนแบบเชิงเปรียบเทียบจากครู พร้อมกับการได้รับความรักและความอบอุ่นจากครู ไปด้วยพร้อม ๆ กัน ประการสำคัญครูจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก ในขณะที่ด้านการแต่งกาย มีระดับพฤติกรรมที่ปรากฏให้เป็นอยู่ในลำดับที่ 2 อาจเป็นเพราะว่า ระเบียบกรม อาชีวศึกษาว่าด้วย เรื่องการแต่งกายของนักเรียน นักศึกษา พุทธศักราช 2534 ซึ่งกรมอาชีวศึกษาออกระเบียบว่าด้วย การแต่งกายของนักศึกษา ไว้อย่างชัดเจนว่า นักศึกษาหญิงกำหนดให้แต่งกายด้วยเสื้อเชิ้ตขาว กระโปรงสีกรมท่ายาวคลุมเข่า จากกึ่งกลางสะบักหัวเข่าประมาณ 15 เซนติเมตร ใช้ผ้าพื้นเกลี้ยง ไม่มีลวดลาย ไม่ใช่ผ้ายีนส์ ผ้าลูกฟูก หรือผ้าสักหลาด รองเท้าสีดำแบบ หุ้มส้น ปลายเท้าหุ้มน สูงไม่เกิน 3 เซนติเมตร ไม่สวมถุงเท้าทุกชนิด และเสื้อให้ใช้กระดุมโลหะสีขาว พร้อมติด เครื่องหมายของวิทยาลัยฯ ส่วนเข็มขัด ใส่เข็มขัดหนังสีดำ หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะ ตราเครื่องหมาย วิทยาลัยฯ สำหรับนักศึกษาชาย กำหนดให้ใช้เสื้อเชิ้ตขาว กางเกงสีกรมท่าใช้ผ้าพื้นเกลี้ยง ไม่ใช่ ผ้ายีนส์ ผ้าลูกฟูก หรือสักหลาด รองเท้าผ้าใบหรือหนังสีดำหุ้มส้น ถุงเท้าดำ เข็มขัดหนังสีดำ หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะตราเครื่องหมายวิทยาลัยฯ ชุดฝึกงาน กำหนดให้ใช้เสื้อซาฟารีสีกรมท่า ใช้ผ้าพื้นเกลี้ยง ซึ่งเป็นชนิดเดียวกับกางเกงและให้ใช้ในการฝึกงานเท่านั้น เครื่องแบบทุกส่วน ต้องเป็นทรงสุภาพไม่มีลวดลาย ไม่รัดรูปหรือหลวมเกินไป ส่วนทรงผมของนักศึกษาหญิง ให้ตัด ผมสั้นระดับคั่นคอ นักศึกษาชายให้ตัดทรงทรง ไม่ไว้หนวดเครา ฉะนั้นจากความชัดเจนของ ระเบียบของกรมอาชีวศึกษานี้เองที่มีส่วนทำให้พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ด้านการแต่งกายของ นักศึกษาช่างก่อสร้างในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในลำดับที่ 2 รองมาจากด้านพฤติกรรม

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ เกี่ยวกับการแต่งกายและพฤติกรรมของนักศึกษา เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานาน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า รายชื่อ รายคำ และภาพรวม พบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับการแต่งกายและพฤติกรรม ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ ของนักศึกษา เมื่อจำแนกหน้าที่ของอาจารย์ ศึกษาด้านการแต่งกายเป็นรายชื่อในภาพรวม มีความ คิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า

นักศึกษาได้เสียดสีมาเรียน และนักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ เพราะทำให้ดูเท่เป็นจุดเด่นและจุดสนใจของเพื่อน ๆ และคนทั่ว ๆ ไป มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าบทบาทของอาจารย์ที่เป็นฝ่ายปกครองและฝ่ายกิจกรรมนั้นมีความเข้มงวด เกรงครัดต่อกฎระเบียบที่สถานศึกษากำหนดขึ้น และอาจารย์ในฝ่ายนี้เอง ก็จะต้องเป็นผู้ถือปฏิบัติ โดยหน้าที่และบทบาทที่ได้รับมอบหมายจากทางฝ่ายบริหารของสถานศึกษา และจะต้องปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่เป็นผู้กระทำการลงโทษผู้ที่กระทำผิดกฎระเบียบของสถานศึกษา จึงทำให้เห็นว่าตนเองมีบทบาทและต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่อย่างเคร่งครัด ไม่มีการผ่อนปรนให้นักศึกษาในบางครั้ง บางโอกาสโดยจะนำนักศึกษาที่มีความผิดมาลงโทษ โดยที่เชื่อว่าการลงโทษนักเรียน นักศึกษาที่กระทำผิดวินัยจะต้องเป็นไปเพื่อการสร้างสรรค์ แก้ไขข้อบกพร่องมากกว่าเพื่อเป็นการแก้แค้น หรือทำให้เจ็บใจด้วยความรุนแรง กรมสามัญศึกษา (2527 : 128) ซึ่งตรงข้ามกับ ผลงานวิจัยของ กอบทอง กลิ่นสุใจ (2530 : 84-96) ที่ได้ทำการสำรวจทัศนะเกี่ยวกับการปฏิบัติเรื่อง วินัยของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคใน 14 จังหวัดภาคใต้ ตามทัศนะของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติเรื่องวินัยของนักศึกษา รวม 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านความประพฤติ ด้านความบกพร่องทางวินัย และด้านการลงโทษ ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีทัศนะต่อการปฏิบัติเรื่องวินัยของนักศึกษาด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ความบกพร่องทางวินัย ไม่แตกต่างกัน ส่วนทัศนะด้านความบกพร่องทางวินัยแตกต่างกัน ในขณะที่ ประกอบ เกิดนิล (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู อาจารย์ ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทาง จริยธรรมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมที่นักศึกษาปฏิบัติมากที่สุดตามลำดับคือ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความรับผิดชอบ ด้านการใช้ปัญญาในการแก้ไขปัญหา และด้านความขยันหมั่นเพียร

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครอง

ฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการแต่งกายพบว่า อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และอาจารย์ที่ปรึกษามีความคิดเห็นตรงกัน อยู่ในระดับน้อย ลำดับที่ 1 ในเรื่องของนักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่กำหนดเพราะเป็นสิ่งที่สนใจและเป็นที่ยอมรับของเพศตรงข้าม ขณะที่ อาจารย์ฝ่ายปกครองและอาจารย์ฝ่ายกิจกรรมให้ระดับความสำคัญเป็นลำดับที่ 3 และนักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่กำหนด เพราะเลียนแบบแฟชั่นและดารา ในลำดับที่ 2 ขณะที่อาจารย์ที่ปรึกษาเห็นในเรื่องเดียวกันอยู่ในลำดับที่ 3 และเป็นที่น่าสังเกตว่า อาจารย์ทั้ง 3 ฝ่ายมีระดับความคิดเห็นตรงกันในเรื่องของนักศึกษสวมรองเท้ารูปแบบตามความนิยมของวัยรุ่นจากประเด็นต่าง ๆ ที่พบอาจเป็นเพราะว่า การแต่งกายของนักศึกษา ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา และสถานศึกษานั้น อาจารย์ทั้ง 3 ฝ่าย เห็นว่า อยู่ในระดับปานกลาง ยังเป็นไปตามหลักการและทฤษฎีการควบคุม (Control Theory) ของ Travis Hirschi ที่ว่า พฤติกรรมกระทำในลักษณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับอวช ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกรุ่นห้ามมิให้ผู้อื่นเปลี่ยนแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไปจากทฤษฎีทั่วไป คือ แทนที่จะมองว่าทำไมคนเราจึงทำผิด กลับมองว่าทำไมคนเราจึงละเว้นหรือยับยั้งให้กระทำ ทั้งนี้ เพราะบ่อยครั้งที่การละเมิดบรรทัดฐานจะนำมาซึ่งความพึงพอใจแก่ผู้ล่วงละเมิด ตามธรรมดาคนเราจะมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน เว้นแต่จะมีสิ่งใดมายับยั้งพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนจะเกิดขึ้น เมื่อการควบคุมสังคมเปราะบางหรือถูกทำลาย แต่เมื่อใดที่การควบคุมนั้น มีความเข้มแข็ง พฤติกรรมก็จะไม่เบี่ยงเบน แสดงให้เห็นว่า มีการควบคุมการแต่งกายของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้ปฏิบัติตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2534 พอสมควร แต่ยังไม่เคร่งครัดมากนัก ตลอดจนการสร้างวินัยในตัวเองให้นักศึกษาไม่ทั่วถึงจึงเป็นสาเหตุให้นักศึกษาบางส่วนประพฤติผิดระเบียบวินัยการแต่งกายกำหนดไว้ สาเหตุพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ด้านการแต่งกาย เกิดจากความรักสวยรักงามตามวัยของนักศึกษา อันเกิดจากความต้องการได้รับการยอมรับจากเพื่อน ครู อาจารย์และบุคคลอื่น การเสริมสร้างจุดเด่นของตัวเอง โดยการแต่งกาย ย่อมดึงดูดให้ผู้คนคบหา แม้ว่านักศึกษาจะไม่ประสงค์ที่จะผิดระเบียบของวิทยาลัย (วิจิตร อาชะกุล. 2528 : 123-124) ในส่วนหนึ่งของสาเหตุที่ผิดระเบียบวินัยด้านการแต่งกายคือ ตามแฟชั่นหรือเลียนแบบดารา เป็นส่วนสำคัญต่อการประพฤติที่ไม่พึงประสงค์เรื่อง การแต่งกาย นับได้ว่าเป็นเรื่องปกติของนักศึกษาที่กำลังอยู่ในวัยรุ่นกำลังก้าวสู่วัยหนุ่มสาว การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ทำให้มีความคิดแตกต่างไปจาก วัยเด็กและส่งผลให้มีปัญหาต่อการประพฤติผิดระเบียบวินัย ด้านการแต่งกายได้สูง (ประสาร ทิพย์ธาร. 2523 : 23) สมควรที่สถานศึกษาจะให้รางวัล สำหรับนักศึกษาที่แต่งกายถูกต้องตามระเบียบเพื่อให้นักศึกษาส่วนใหญ่เลียนแบบ ตลอดจนหาตัวอย่างจากบุคคลที่มีชื่อเสียงและมีอิทธิพลต่อกลุ่มวัยรุ่นในด้านการแต่งกาย และด้านความประพฤติเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีในสังคมและนำมาเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของสังคม ขณะที่ อาจารย์ฝ่ายปกครอง ฝ่ายกิจกรรมอาจมีความคิดเห็นแตกต่างไปจากอาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่บ้างในเรื่องของการแต่งกาย อาจเป็นเพราะว่าการบริหารงานกิจการนักศึกษาในงานปกครองนั้นจะทำความเข้าใจกับนักศึกษาในการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งมีสาเหตุจากพฤติกรรมเป็นธรรมชาติ การเรียนในรายวิชาที่แตกต่างกัน การสร้างวินัยของนักศึกษาด้านการแต่งกาย จึงต้องสังวรณาดังเหตุผลของพฤติกรรมนั้น ๆ ด้วย กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์ (2531 : 227) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ควรจะระลึกเสมอว่าในการดำเนินงานด้านวินัยนักเรียนนั้น จุดมุ่งหมายสูงสุดคือ การสร้างวินัยในตนเองให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน ช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุดในการปลูกฝังวินัยในตนเองของนักเรียน ได้แก่ ช่วงที่เด็กกำลังเรียนอยู่ เพราะในช่วงนี้ทางโรงเรียนจะมองเห็นปัญหาของนักเรียนได้ง่าย และชัดเจน ตลอดจนสามารถวิเคราะห์หาสาเหตุและแก้ไขได้ง่ายขึ้น สอดคล้องกับความคิดเห็นของ เมธี ปิลันธนานนท์ (2533 : 38) ที่ว่า การเรียนการสอนจะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพไม่ได้หากปราศจากความมีระเบียบวินัย แต่อุดมคติในเรื่องความเป็นระเบียบวินัยนั้น ควรยึดมั่นที่ความมีระเบียบวินัยในตนเอง ซึ่งแต่ละคนจะต้องควบคุมพฤติกรรม ให้อยู่ในลู่ทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่พึงประสงค์ให้ได้ ถึงแม้ว่านักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้างจะมีพื้นฐานในการเรียน การฝึกงานต่างกัน แต่ผู้บริหารและครู อาจารย์ควรต้องเน้นให้นักศึกษาเห็นความสำคัญ ปัญหาและสาเหตุของปัญหา การปลูกฝังเรื่องระเบียบ วินัยให้นักศึกษา จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่อาจารย์ในฝ่ายปกครองต้องปฏิบัติโดยการดำเนินการปลูกฝังในเรื่องวินัยในตนเองการขาดการดูแลหรือปล่อยปละละเลยให้นักเรียนขาดระเบียบวินัย จะทำให้โรงเรียนหรือห้องเรียนกลายเป็นอาณาจักรแห่งความวุ่นวายในที่สุดพฤติกรรมใดก็ตามที่เป็นปัญหาต่อการเรียนการสอน ควรได้รับการพิจารณา แก้ไขโดยไม่มี การขกเว้น (กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์. 2531 : 228) ระเบียบวินัยข้อบังคับ ผู้ปฏิบัติกร หมายถึง ครู อาจารย์ในทุกฝ่ายจะต้องยอมรับและเข้าใจตรงกัน ซึ่งการเข้าใจตรงกันเป็นเรื่องสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป้าหมายและจุดประสงค์ของระเบียบ ข้อบังคับจะต้องชัดเจนแจ่มแจ้ง ไม่คลุมเครือ หรือมีไว้เพื่อคนกลุ่มน้อย (กรมสามัญศึกษา. 2527 : 128) ในความเป็นจริงการรักษา ระเบียบ วินัยได้ผลดีที่สุด และเป็นวิธีที่ยั่งยืนที่สุด คือ การควบคุมตนเองเนื่องจากนักเรียนจะเกิด ความรู้สึกได้ด้วยตนเองว่า เพราะการกระทำของตนเองนั้นไม่ถูกต้องและไม่กระทำอีก โดยไม่ต้อง มีผู้อื่นไปชี้แนะหรือบังคับ ย่อมจะได้ผลดีกว่าวิธีใด ๆ (วินนอร์ มะทา. 2523 : 22)

ส่วนสาเหตุพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ด้านการแต่งกายที่อาจารย์ทั้งสามฝ่ายเห็นว่า อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ นักศึกษาใส่เสื้อยืดมาเรียน มีนักศึกษาใส่เสื้อสีต่าง ๆ มาเรียน เครื่องแต่งกาย ผิดระเบียบเนื่องจากผู้ปกครองจัดหาให้โดยไม่ทราบว่าจะคิด อย่างไรก็ตาม สถาบันการศึกษา ครู อาจารย์ทุกฝ่าย ต้องอาศัยระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วย การแต่งกายมาควบคุมนักเรียนอย่าง สม่ำเสมอและอย่างเคร่งครัด ดังที่ พันัส หันนาภินทร์ (2524 : 19) กล่าวว่า การสร้างวินัยให้กับเด็ก ตั้งแต่เริ่มแรกเข้ามาในสถานศึกษา ให้นักศึกษาวางระเบียบและควบคุมวินัยของตนเอง การปฏิบัติ ตามกฎข้อบังคับที่โรงเรียนสร้างไว้ และตัวเองก็เห็นพ้องด้วยนั้นเป็นสิ่งที่จำต้องไว้ซึ่งความสงบ เรียบร้อย อันจะนำมาซึ่งความสุขและความเสมอภาคแก่สมาชิกทุกคนในสังคม วินัยโรงเรียนจึงเป็น อำนาจที่จะรักษาความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นแก่ทุกคน ดังที่ พรณิ ช. เจนจิต (2528) ได้ให้เหตุผล ในเรื่อง พฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษาเอาไว้ว่า เด็กในช่วงวัยรุ่น ร่างกายเปลี่ยนแปลงจากเด็ก ไปสู่วัยหนุ่มสาว จึงให้ความสนใจต่อร่างกาย พิถีพิถันในการแต่งกาย รักสวยรักงามเป็นพิเศษและ ชอบทำตามกลุ่มเพื่อน ซึ่งปัญหาในลักษณะเช่นนี้ก็มักเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นทั่วไปในสถานศึกษา ซึ่งยังไม่ถือว่าเป็นปัญหาที่รุนแรง จัดเป็นปัญหาที่สามารถทำความเข้าใจ และครู อาจารย์ก็ต้องเข้าใจใน วัยของนักศึกษาด้วยเช่นกัน (อมรกุล ศรีงามผ่อง. 2526 : 3-4) เนื่องจาก เป็นวัยหนุ่มสาวที่กำลัง มีการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะความสนใจเพศตรงข้าม และการแต่งกาย จำเป็นที่จะต้องเข้าใจถึง สาเหตุของวัยรุ่นด้วย (ประสาร ทิพย์ธาร. 2523 : 25) ในขณะเดียวกันสถานศึกษาก็ต้องพิจารณาว่า กฎ ระเบียบบางประการของสถานศึกษามีความเหมาะสมกับสถานศึกษาในปัจจุบันหรือไม่ ถ้าเห็น ว่ากฎ ระเบียบที่ได้ดำเนินอยู่นั้นมีบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน ไม่สอดคล้อง กับสภาพความเป็นอยู่แล้วหลังก็ควรที่จะปรับปรุงเสียใหม่ (Jame L. Nauann. 1983 : 348-A)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครอง

ฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านความประพฤติ ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานกับอาจารย์ที่ปรึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับความประพฤติของนักศึกษา ในเรื่องที่นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมในภาพนักศึกษา เช่น ไนต์ คลับ บาร์ เพราะอยากรู้ อยากเห็น อยู่ในระดับปานกลาง แตกต่างกับกับอาจารย์ฝ่ายปกครองและกิจกรรม อาจเป็นเพราะว่า การควบคุมด้านพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา โดยเฉพาะในวิทยาลัยเทคนิคแม้ว่าจะได้มีระเบียบว่าด้วยการลงโทษนักเรียน นักศึกษาให้ยึดปฏิบัติ แต่ในทางปฏิบัติจริง ๆ แล้ว มีความยืดหยุ่นให้เหมาะสมแก่สภาพการณ์หลายประเด็น ตามแต่ควรกรณี แต่ข้อกำหนดในกฎระเบียบควรที่จะให้นักศึกษาทุกคนได้รู้ในระเบียบวินัยนั้น ๆ เป็นอย่างดี โดยไม่จำเป็นว่าโรงเรียน สถานศึกษาต้องมีกฎ ระเบียบมากนัก จุดสำคัญของการแก้ไขความผิดทางวินัยจึงไม่ใช่การลงโทษตามระเบียบแต่เพียงอย่างเดียว ควรทำความเข้าใจของสาเหตุพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์อย่างถ่องแท้ ซูชีพ อ่อนโคกสูง (2516 : 15) ให้ความเห็นว่าการลงโทษเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความกลัวและความวิตกกังวล อันเป็นต้นเหตุของการขาดความเชื่อมั่นในตนเอง มีผลทำให้บุคคลขาดวินัย ดังนั้น การลงโทษเพียงอย่างเดียวจะไม่ช่วยให้ปัญหาทางวินัยลดลง ควรพิจารณาว่าสาเหตุ เกิดจากสิ่งแวดล้อมภายในสถานศึกษา วินัย จินดาวรรณ (2524 : เอกสารอัดสำเนา) กล่าวไว้ว่า “สาเหตุของนักเรียนขาดระเบียบวินัยก็อาจมาจากครู มักสอนเรื่องความรู้ และทักษะทุกสาขาวิชา แต่ขาดเทคนิคในการสอน ดังที่ คุณธรรมสมัยก่อน นักเรียนขำเกรงครู และมีวินัยในตนเองสูงกว่าสมัยนี้ ครูฝ่ายปกครองอยากให้นักเรียนมีวินัยแต่สร้างวินัยไม่เป็น สอดคล้องกับคำกล่าวของ บรรจง ชูสกุลชาติ (2531 : 14) ที่ว่า คุณภาพของเยาวชนของชาตินั้นขึ้นอยู่กับความมีระเบียบวินัยของข้าราชการครูเช่นกัน และผลการวิจัยที่อาจารย์ทั้งสามฝ่ายให้ความคิดเห็นในเรื่องที่นักศึกษาลึกเลี้ยวกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนดเพราะเห็นว่าไม่มีการลงโทษหรือไม่มีผลต่อคะแนน และนักศึกษาเข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมในสภาพนักศึกษา เช่น ไนต์คลับ บาร์ เพราะเพื่อนชักจูง อยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่า อิทธิพลที่มีผลต่อนักศึกษามากที่สุดก็คือเพื่อน เพื่อนจัดว่าเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อเด็กในด้านอิทธิพลพฤติกรรม ความวิตกกังวล มีงานวิจัยที่แสดงว่า ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ส่วนหนึ่งมาจากเพื่อน นั่นคือ เด็กและเยาวชนจะมีการติดต่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การกระทำผิดในกลุ่ม โดยการเล่าสู่กันฟัง (อชมา ลิมปิไพฑูรย์. 2521 : บทคัดย่อ) อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนมีผลต่อสาเหตุของพฤติกรรมทะเลาะวิวาท อันมาจากสาเหตุของพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน เนื่องจากการอบรมเลี้ยงดู อิทธิพลของเพื่อน ลักษณะของตัวเด็กและลักษณะภูมิหลังของครอบครัว อันมาจากการคบเพื่อนและสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย (ม.ร.ว.สมพร สุทัศนีย์. 2523 : บทคัดย่อ) การแก้ไขพฤติกรรมไม่พึงประสงค์จึงต้องพิจารณาให้ถ่องแท้ถึงสาเหตุของปัญหาโดยคำนึงถึงเพื่อน และสภาพแวดล้อมของตัวนักศึกษาทั้งที่บ้านและสถานศึกษา และผลการวิจัย พบว่า อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครอง กิจกรรม และ

อาจารย์ที่ปรึกษามีระดับความคิดเห็นที่ใกล้เคียงกัน สอดคล้องกันอยู่ในระดับน้อย ในเรื่องที่ว่า นักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เป็นเพราะมีปัญหาทางบ้านต้องการระบายออก นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาทเพื่อชิงความเป็นผู้นำในวิทยาลัย นักศึกษาลบหลู่คู่มือนักเรียนหรือแสดงกิริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากผู้ปกครองให้ท้ายและสร้างค่านิยมผิดให้ หรืออาจจะเนื่องจากครู อาจารย์ กลั่นแกล้ง ลงโทษเกินกว่าเหตุ นั้น อาจเป็นเพราะว่าปัจจุบันวิทยาลัยได้มีระเบียบวินัย กฎเกณฑ์ คอยควบคุมความประพฤตินักศึกษาไว้อย่างเคร่งครัด มีการลงโทษตามสมควร แต่ก็ยังมีนักศึกษาที่มีความประพฤติไม่พึงประสงค์ในเรื่องระเบียบวินัยอยู่เสมอ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ สุพันธ์ ชาติ (2527 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาประสิทธิภาพของความแน่นอน ความรุนแรงและความคงเส้นคงวาในการลงโทษว่า จะสามารถป้องกันและแก้ไข พฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักศึกษาได้หรือไม่ โดยทำการศึกษานักเรียนชายระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย ในกรุงเทพมหานครโดยแบ่งความผิดออกเป็น 3 ประเภท คือ ก. ความผิดเกี่ยวกับการเรียน ข. ความผิดเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับวัย และ ค. ความผิดเกี่ยวกับศีลธรรม และกฎหมาย ผลการศึกษา พบว่า เมื่อพิจารณารวมความผิดทั้ง 3 ประเภทเข้าด้วยกันแล้ว ระดับความแน่นอนในการลงโทษมีความสัมพันธ์ในเชิงผกผันกับการกระทำผิดของนักเรียน แต่ความสัมพันธ์ที่พบน้อย และเมื่อพิจารณาแยกความผิดแต่ละประเภท พบว่า มีความสัมพันธ์ เฉพาะความผิดที่เกี่ยวกับการเรียน ความรุนแรง ในการลงโทษ มีความสัมพันธ์เฉพาะความผิดที่เกี่ยวกับการเรียน ส่วนนักศึกษากลุ่มอื่น ๆ อีก 3 กลุ่ม ที่มีทัศนคติแตกต่างกันในข้อคำถาม นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผย เพื่อแสดงความเด่นเห็นว่า เท่ นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมกับสภาพ นักศึกษาเพราะเพื่อนฝูงชักจูง แสดงว่านักศึกษาเข้าใจกฎ ระเบียบของวิทยาลัยเป็นอย่างดี เหตุผลที่มีพฤติกรรมด้านความประพฤติไม่พึงประสงค์ เกิดจากตัวนักศึกษาเอง ซึ่งรับอิทธิพลจากเพื่อนและ อบรมเลี้ยงดู การให้ความรัก ความอบอุ่นในครอบครัว การปลูกฝังระเบียบวินัยให้นักศึกษา ดังที่ Hoffman (1970) ได้เสนอแนะวิธีพัฒนาวินัยในตนเอง 3 วิธีแก่บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เพื่อยึด วินัยให้กับเด็ก คือ การให้เหตุผลการยับยั้งความรัก และการวางอำนาจ ผลการศึกษาพบว่า บิดา มารดาที่ฝึกวินัยเด็กโดยใช้เหตุผล จะทำให้เด็กมีวินัยในตนเองมากกว่าเด็กที่จะได้รับการฝึกวินัย จากบิดา มารดา และโดยวิธียับยั้งความรักและการวางอำนาจ เนื่องจากวิธีใช้เหตุผล เป็นวิธีการทาง สมองเด็กด้วย เมื่อเด็กเข้าใจและยอมรับเหตุผล ถ้าเมื่อใดเด็กประพฤติผิดกับบิดา มารดา กิดหวังไว้ เด็กจะรู้สึกผิดเองและจะไม่ปฏิบัติอีก

ด้วยวิธีการต่าง ๆ หลายประการเป็นวิธีการควบคุมพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ระเบียบวินัย ของนักศึกษา โดยเฉพาะในวิทยาลัยเทคนิค แม้ว่าจะไม่มีระเบียบ กฎเกณฑ์ว่าด้วย การลงโทษ นักศึกษาที่หลีกเลี่ยง ฝ่าฝืนแล้วก็ตาม ยังมีมาตรการส่งเสริมให้นักศึกษาปฏิบัติตามระเบียบด้วย ไม่ว่ากรณีใดบ้างสัก อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารที่กรุงเทพมหานคร ไม่ใช้ การให้รางวัลยกย่อง ชมเชยตามควรแก่กรณี ลำดับการลงโทษเพียงอย่างเดียวไม่ช่วยให้ปัญหาลดลง

ควรพิจารณาว่าสาเหตุเกิดจากสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา ได้มีส่วนทำให้นักศึกษากระทำผิดวินัย หรือว่านักศึกษาไม่เข้าใจระเบียบของสถานศึกษา

ทั้งนี้เป็นไปตามทฤษฎีการควบคุมของ Travis Hiroshi ในเรื่องความผูกพันที่มีผลต่อการยับยั้งการกระทำผิด ประกอบด้วย บิดา มารดา โรงเรียนและเพื่อน โดยความผูกพันกับโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิด การที่เด็กจะกระทำสิ่งไม่ดีในโรงเรียนนั้น ความรู้สึก ความผูกพัน ยึดมั่นและความเกี่ยวข้องของพวกเขาต่อกิจกรรมด้านการศึกษาลดต่ำลง ทำให้ลดความสนใจต่อการศึกษาลง ฉะนั้น การวางกฎเกณฑ์เพื่อควบคุมนักศึกษาควรให้สอดคล้องกับสถานการณ์ไม่ ล้าหลัง และเพื่อผลทางการศึกษาอย่างแท้จริง และควรพิจารณาให้รอบคอบจะช่วยให้ นักศึกษา สำนึกและปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนและพฤติกรรมการเรียนให้ดีขึ้น นำมาซึ่งประโยชน์ ต่อตัวนักศึกษา และสังคมต่อไป

5. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับการแต่งกายและ พฤติกรรมของนักศึกษา เมื่อจำแนกหน้าที่ของอาจารย์ด้านความประพฤติเป็นรายชื่อ พบว่า ไม่มี ความแตกต่างกัน ทั้งในรายชื่อและรายด้าน ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า บทบาทหน้าที่ของอาจารย์ในตำแหน่งต่าง ๆ ไม่ส่งผลต่อทัศนคติ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแต่งกายและพฤติกรรมของนักศึกษาศาखाช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิค ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กอบทอง กลิ่นสุใจ (2530 : 84-96) ที่ได้ทำการสำรวจทัศนคติเกี่ยวกับการปฏิบัติเรื่องวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคใน 14 จังหวัด ภาคใต้ ตามทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติเรื่องวินัยของนักศึกษา รวม 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านความประพฤติ ด้านความบกพร่องทางวินัย และด้านการลงโทษ ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหารที่มีต่อ การปฏิบัติเรื่องวินัยของ นักศึกษา พบว่า ทัศนคติของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วินัย พันธุ์ชัย (2530 : 46-48) ที่ได้ศึกษาปัญหา การควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักศึกษาในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ ในทัศนคติของอาจารย์ทั้งหมดในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ทุกคน จำนวน 170 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการควบคุมความประพฤติ และระเบียบวินัยของนักศึกษาด้านการวางแผนด้านทัศนคติของอาจารย์เพศต่างกันมีทัศนคติที่แตกต่าง กัน ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ตามทัศนะของอาจารย์ที่มีวิวุฒิต่างกัน ดังที่ บีคาค (Bedard. 1964 : 3338-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนนโยบายด้านวินัยของโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐ แคลิฟอร์เนีย 12 แห่ง ผลการศึกษาพบว่า ในโรงเรียนส่วนใหญ่ ผู้บริหารจะเป็นผู้กำหนดนโยบาย ทางวินัยนักเรียน โดยอาศัยผลของการประชุมเพื่อหาข้อตกลงร่วมกันระหว่างครู ผู้ปกครอง และ นักเรียนเป็นแนวทาง ผลการวิจัยค้นคว้า ปรากฏว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครู และนักเรียน ที่อยู่ใน ตำแหน่งฐานะที่แตกต่างกันเหล่านี้ มีทัศนคติที่แตกต่างกันและยังพบว่า ความแตกต่างระหว่างเพศ

ของบุคคลในตำแหน่งเดียวกันมีส่วนทำให้ทัศนคติแตกต่างกันด้วย จากงานวิจัยแสดงให้เห็นว่า การกำหนดนโยบายทางวินัยของนักเรียน นักศึกษา อันเป็นเสมือนหลักสำคัญในการปฏิบัตินั้น ควรเกิดจากความเห็นพ้องต้องกันระหว่างผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนนักศึกษา แต่อย่างไรก็ตามตำแหน่ง ฐานะ เพศ วิทยุฒิ คุณวุฒิ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเหล่านี้ ตลอดจนประเภทของสถานศึกษา มีส่วนทำให้ทัศนคติที่มีต่อปัญหาการควบคุมความประพฤติ และวินัยนักเรียนนักศึกษาแตกต่างกันได้ และวิศิษฐ์ หมายดี (2541 : 51) ได้ให้ทัศนะและแนวทางในการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนไว้ว่า ครู อาจารย์ในโรงเรียนมีหน้าที่ป้องกันและร่วมกันแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนเพื่อให้สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้ดีขึ้นจนกลายเป็นนิสัย และเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของประเทศ โดยอาศัยหลักของการป้องกันแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม คือใช้เหตุผลชี้แจงให้เด็กเข้าใจ มอบหมายงานให้รับผิดชอบปกครองด้วยความละมุนละม่อมด้วยตัวอย่างที่ดี ส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ใช้เวลาเล่าเรียนขยันขัน นอกจากนี้ ยังต้องใช้หลักการควบคุม หลักการพัฒนาส่งเสริมในการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ฉะนั้น จะเห็นว่าไม่ว่าจะเป็นบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกันของอาจารย์ในฝ่ายที่แตกต่างกัน ตำแหน่งที่ต่างกัน คุณวุฒิและวิทยุฒิแตกต่างกัน ประสบการณ์การเป็นครูต่างกัน ไม่มีผลต่อทัศนคติการควบคุมพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิค ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งในด้านการแต่งกายและความประพฤติ

5.5 ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยในการศึกษาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิค ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในด้านการแต่งกาย และด้านความประพฤติ ตามความคิดเห็นของอาจารย์คณะพื้นฐาน อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม และอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า อยู่ในระดับน้อย ผู้วิจัยจึงขอให้ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ควรนำผลงานวิจัยเผยแพร่ในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. ควรนำผลงานวิจัย เสนอต่อกรมอาชีวศึกษา
3. ควรมีการศึกษาและวิจัยในลักษณะเดียวกันนี้ในภาคอื่น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กอบทอง กลิ่นสุคติ. 2530. “การปฏิบัติเรื่องวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ใน 14 จังหวัดภาคใต้ ตามทัศนะของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร.” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา.
- กาญจนา หาสิตะพันธ์. 2510. “วินัยในตนเอง.” ชุมนุมวิชาการกรมสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กาญจนา ศรีภาพสินธุ์. 2531. การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.
- กิติมา ปรีดีดิลก. 2532. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- กล้า ทองขาว. 2525. การบริหารงานบุคคลในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : วิกตอรีเพาเวอร์พอยท์.
- เกียรติ ช่วยการ. 2529. “สวัสดีปีใหม่.” จุลสารการพิมพ์. ม.ป.ท.
- เกศินี ผลประพฤติ. 2524. “การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษครุใหญ่ในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. 2526. คู่มือปลูกฝังค่านิยม. กรุงเทพฯ : กราฟิการ์ต.
- ฉัตรสมุน พฤติภิญโญ. 2536. “ปัจจัยที่ส่งผลความประพฤติผิดของนักเรียน : ศึกษากรณีโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชิดกมล สังข์ทอง. 2535. “การศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อวินัยในตนเองของวัยรุ่น.” ปริญญานิพนธ์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. 2516. “ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ การแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเองกับคุณธรรมแห่งพลเมืองดี.” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ดวงเดือน พันธุนาวิน. 2522. จิตวิทยาพัฒนาการจริยธรรม. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ดวงเดือน พันธุนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนิก. 2520. จริยธรรมขอเยาวชนไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- ทิพย์วรรณ วานิชยากร. 2527. “ประสิทธิผลของการลงโทษในการขยับยั้งการกระทำผิดของนักเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 2.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธงชัย ช่อพฤกษา. 2537. การบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา. พิษณุโลก : สหวิทยาลัยพระพุทธชินราช.

- ธนพัฒน์ หาพิพัฒน์. 2539. “พฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักศึกษา : กรณีศึกษานักศึกษา
วิทยาลัยเทคนิคในภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นโยบาย และแผนฯ, สำนักงาน. 2539. แผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8. กรุงเทพฯ : สำนักงาน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. เอกสารอัดสำเนา.
- บรรจง ชูสกุลชาติ. 2531. “คำกล่าวเปิดอบรมเชิงปฏิบัติการ.” การดำเนินการทางวินัยสำหรับ
ข้าราชการครู. มิตรครู 30 : 14-16 ; กรกฎาคม.
- นวลศิริ เปาโรหิต และคนอื่น ๆ. 2520. จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
บุญเทียม เจริญยิ่ง. 2537. “การบรรยายพิเศษ.” ประชุมสัมมนาผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด
กรมอาชีวศึกษา ปีงบประมาณ 2537. ณ โรงแรมสยามธานี จ.สุราษฎร์ธานี.
9 พฤศจิกายน.
- ประกอบ เกิดนิล. 2533. “ความเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางจริยธรรม
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม.” วิทยานิพนธ์
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษา และเทคนิคศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ประภาสী สุขทรศนีย์. 2536. “ลักษณะการใช้และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติด
ของวัยรุ่น.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.
- ประสาร ทิพย์ธารา. 2523. พัฒนาการเด็กและการอบรมเลี้ยงดู. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แพร่พิทยา.
พนัส หันนาคินทร์. 2521. การมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมพ์ฉมศ.
พนัส หันนาคินทร์. 2524. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
พนัส หันนาคินทร์. 2529. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- พเยาว์ เกาทัณฑ์ทอง. 2534. “การศึกษาพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบุรี.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พรพิพัฒน์ เพิ่มผล. 2534. งานกิจการนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา
คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- พรรณี ช.เจนจิต. 2528. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : อมรินทร์การพิมพ์.
- เมธี ปิณฑานนท์. 2531. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : พิทักษ์อักษร.
- เมธี ปิณฑานนท์. 2533. การบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

- ยุบลวรรณ ประมวลรัฐการ. 2532. “ตัวแบบสมมติฐานการใช้ยาหรือสิ่งเสพติดในวัยรุ่น : ทดสอบเฉพาะนักเรียนนักศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ อ.เมือง จังหวัดนนทบุรี.”
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยา และมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
ราชบัณฑิตยสถาน. 2525. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- วรรณสาร วรกิจ. 2523. “พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาในทัศนะของนักเรียน ครู และ
ผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดฉะเชิงเทรา.” ปรินญา
นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน.
- วารินทร์ ม่วงสุวรรณ. 2517. “ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักและความคุม
ความเอื้อเฟื้อและวินัยทางสังคม.” ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัย
วิชาการศึกษาประสานมิตร.
- วิจิตร อาชะกุล. 2528. เทคนิคมนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพฯ : โอ เอส พรินติ้งเฮาส์.
- วินัย จินดาวรรณ. 2524. “การบริหารกิจการนักศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 10.”
วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. เอกสารอัดสำเนา.
- วินัย พันธุ์วิชัย. 2530. “ปัญหาการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักศึกษาในวิทยาลัย
เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิชาเขตเทคนิคภาคใต้ ในทัศนะอาจารย์.” ปรินญานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา.
- วิระวรรณ อามระดิษ. “ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาสารคาม. เอกสารอัดสำเนา.
- วิศิษฎ์ หมายดี. 2541. “การปฏิบัติงานปกครองนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา
จังหวัดมหาสารคาม : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนมหาชัยพิทยาคาร.” วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. เอกสารอัดสำเนา.
- วันนอร์ มะทา. 2523. กิจกรรมเสริมหลักสูตรทฤษฎีและปฏิบัติ (ศึกษา 332). กรุงเทพฯ :
โอเดียนสโตร์ หน้า 22.
- ศุภวดี ชวงศ์. 2519. “การศึกษาปัญหาทางวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมต้น ในจังหวัด
นครศรีธรรมราชในทัศนะของครู.” ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สมพร สุทัศน์ย์ ม.ร.ว. 2523. จิตวิทยาการปกครองชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
สมพร สุทัศน์ย์ ม.ร.ว. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในเขต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ลดเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสาร ผู้ค้นคว้าพิมพ์นี้ไปใช้
กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ดุขบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สามัญศึกษา, กรม. 2527. ความรู้ด้านการเรียนการสอน และการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพฯ :
 อรุณการพิมพ์.

สุนันทา เชื้อชาติ. 2527. “ประสิทธิผลของการลงโทษในการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรม
 เบี่ยงเบน : ศึกษาเฉพาะนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพฯ
 มหานคร.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวรรณ อร่ามเมธาพงศา. 2519. “การศึกษาปัญหาทางวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
 ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในทัศนะของนักเรียน.” ปรินญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
 บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

สมนึก ชัชวาลย์. 2529. “ความผูกพันที่มีต่อสังคมกับพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนของเยาวชน :
 ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่.”
 วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 เอกสารอัดสำเนา.

อมรกุล ศรีงามผ่อง. 2526. “ลักษณะปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียน
 มัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 5.” วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.” เอกสารอัดสำเนา.

อร่าม โกฏีกุล. 2529. “นักศึกษาอาชีวศึกษาที่นายจ้างต้องการ.” วารสารอาชีวศึกษา. ม.ป.ท.
 อำนวย ทะพิงแก และชยันต์ วรรณะภูติ. 2522. “จริยธรรมในสังคมในทัศนะของนักศึกษา.”
 วารสารการศึกษาแห่งชาติ. (13 มิถุนายน 2522) : 39-40.

อาคม จันสุนทร. 2519. “การวิจัยเรื่องการสำรวจสถานภาพประพฤตินักเรียนระดับ
 มัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนในเขตการศึกษา 6.” แนว. 10 : 31-42 ;
 เมษายน-พฤษภาคม.

อชมา ลิมปิไพฑูรย์. 2521. “ลักษณะกลุ่มเพื่อนของเด็กและเยาวชนกระทำผิดในสถานฝึกและ
 อบรม ศึกษาเฉพาะกรณี สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านสุณา).”
 ปรินญาานิพนธ์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. เอกสารอัดสำเนา.

อาชีวศึกษา, กรม. ระเบียบว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนนักศึกษา พุทธศักราช 2534. กรุงเทพฯ :
 กรมอาชีวศึกษา. เอกสารอัดสำเนา.

อาชีวศึกษา, กรม. ระเบียบว่าด้วยความประพฤตินักเรียนนักศึกษา พุทธศักราช 2534.

กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา. เอกสารอัดสำเนา.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในห้องสมุดที่ตนทำนั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- อำพร ทองนุช. 2541. “การศึกษาสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษา ตามทัศนะของนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. เอกสารอัดสำเนา
- Allec, John Gage. 1983. Webster, Dictionary. Chicago : Wileon of Follett Book Company, 446 p.
- Bedard, Joseph Donald. 1964. “Written Dicipline in California High School.” **Dissertation Abstracts Internationa.** 11 (125) : 3338-A ; October.
- Good, Carter V. 1956. Dictionaries of Education. 2nd ed., New York, Mcgraw-Hill Book Company, 676 p.
- Hirsehi, Travis. **Cause of Delinquency.** University of California Press.
- Hoffman, martin L. 1970. **Moral Development in carmichael Mnual of child Psychology.** New York : John Willey and inc.
- Jensen, Gary F. 1972. “Parent Peer and Delinquency Action : A test of Differential Perspective. “**American Journal of Sociology.** 78 63-75
- Keyes, Jeff Nanally. 1978. “Student Behavior Problems : Perceptions of the Junior High school Students, Teachers and Administrators.” **Dissertation Abstract Internationa.** 38 : 4483-A ; January.
- Nauman, Jame L. 1983. “Relationships of Secondary School Discipline to School Climent.” **Dissertation Abstracts International.** Vol. No 2 : 348-A ; August.
- Shaviakov, George V. and Redl Fritz. 1956. **Discipline for Today’s Children and Youth.** (Association for Supervision and Curriculum Development : Washington D.C.. page 8-14.
- Suther land, Edwin H. 1974. **Criminology.** New York : The Mcnillan.
- Synder, Ross. 1986. “Three Differing Systems of Discipline and Their Impact on Conscience And Culture.” **Resources in Educational Resources Information Center.** Vol. 21 No. 3 : 124.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา สาขาวิชาช่างก่อสร้าง
วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

.....

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของท่าน
โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ()

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. ปัจจุบันท่านทำหน้าที่

() อาจารย์ผู้สอนคณะวิชาพื้นฐาน

() อาจารย์ฝ่ายปกครองฝ่ายกิจกรรม

() อาจารย์ที่ปรึกษา

3. ประสบการณ์การทำงาน

() น้อยกว่า 5 ปี

() ตั้งแต่ 5-10 ปี

() มากกว่า 10 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา สาขาวิชาช่างก่อสร้าง
วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา สาขาวิชาช่างก่อสร้าง
วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะมีอยู่ด้วยกัน 2 ด้าน คือ

1. พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ด้านการแต่งกาย จำนวน 17 ข้อ
 2. พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ด้านความประพฤติ จำนวน 33 ข้อ
- รวม จำนวน 50 ข้อ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นการถามความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา
ด้านการแต่งกายและความประพฤติ โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างด้านหลังคำถาม
และข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ตามระดับความคิดเห็น ดังนี้

ตัวอย่าง

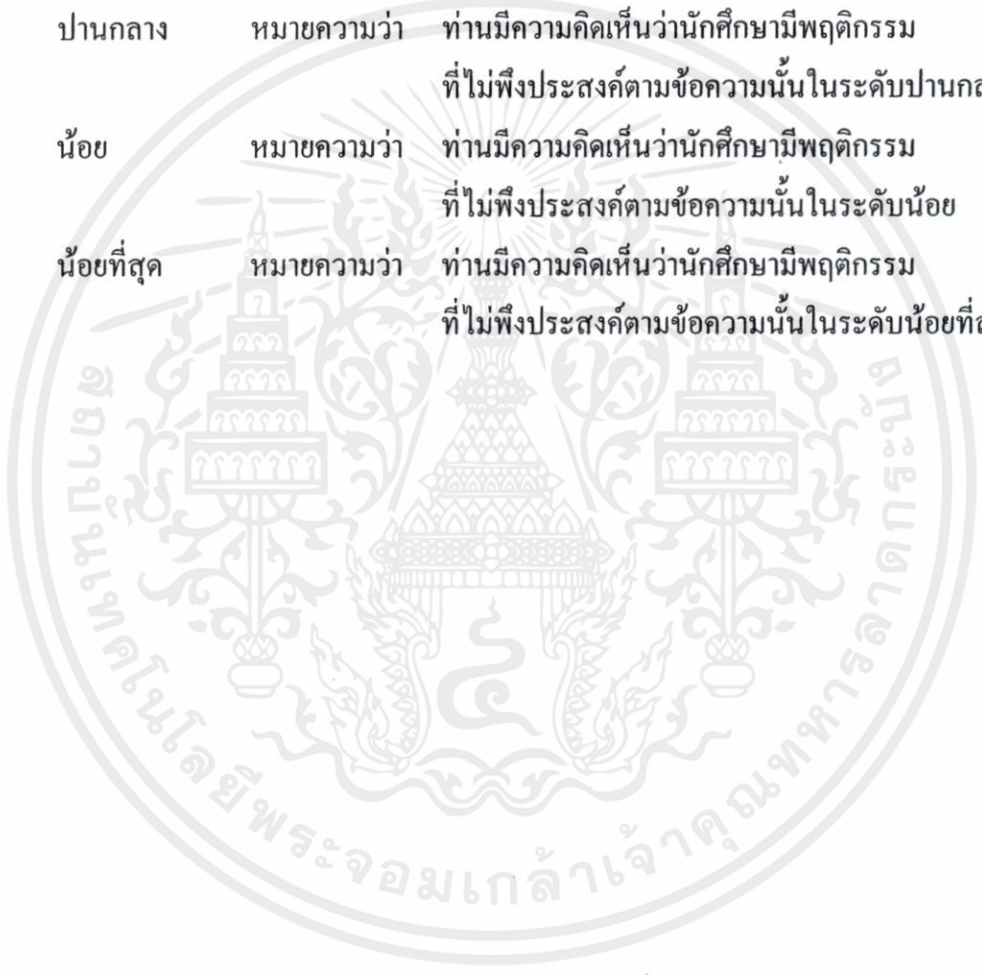
พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านการแต่งกาย					
1. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ เพราะไม่ทราบระเบียบ ของวิทยาลัย
2.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำอธิบายตามตัวอย่าง หมายความว่า ท่านมีความคิดเห็นว่า นักศึกษาที่แต่งกายผิดระเบียบ
ของทางวิทยาลัยเพราะไม่ทราบระเบียบมีน้อย

ความหมายของระดับความคิดเห็น

- มากที่สุด หมายความว่า ท่านมีความคิดเห็นว่านักศึกษามีพฤติกรรม
ที่ไม่พึงประสงค์ตามข้อความนั้นในระดับมากที่สุด
- มาก หมายความว่า ท่านมีความคิดเห็นว่านักศึกษามีพฤติกรรม
ที่ไม่พึงประสงค์ตามข้อความนั้นในระดับมาก
- ปานกลาง หมายความว่า ท่านมีความคิดเห็นว่านักศึกษามีพฤติกรรม
ที่ไม่พึงประสงค์ตามข้อความนั้นในระดับปานกลาง
- น้อย หมายความว่า ท่านมีความคิดเห็นว่านักศึกษามีพฤติกรรม
ที่ไม่พึงประสงค์ตามข้อความนั้นในระดับน้อย
- น้อยที่สุด หมายความว่า ท่านมีความคิดเห็นว่านักศึกษามีพฤติกรรม
ที่ไม่พึงประสงค์ตามข้อความนั้นในระดับน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามความคิดเห็น เพื่อการศึกษาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา
สาขาวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านการแต่งกาย					
1. นักศึกษาใส่เสื้อยืดมาเรียน					
2. มีนักศึกษาใส่เสื้อเป็นสีต่าง ๆ มาเรียน					
3. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ ตามเพื่อน มิฉะนั้นจะเข้ากลุ่ม ไม่ได้					
4. นักศึกษาแต่งกายตามความ นิยมวัยรุ่นมากกว่าที่จะเป็น ลักษณะเครื่องแบบ					
5. เครื่องแต่งกายผิดระเบียบ เนื่องจากผู้ปกครองจัดหาให้ โดยไม่ทราบว่าผิด					
6. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ เพราะมีฐานะยากจน ไม่สามารถหาเครื่องแบบที่ ถูกระเบียบมาใส่ได้					
7. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ เพราะทำให้ดูเท่เป็นจุดเด่น และจุดสนใจของเพื่อน ๆ และคนทั่วไป					
8. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ เพราะเห็นว่าเครื่องแบบที่ใช้ ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคม ปัจจุบัน					

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสถาบันฯ ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น "ม่อนญาดา" ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านกรค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
9. นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่า ระเบียบที่กำหนดเพราะ เลียนแบบแฟนและดาราดารา					
10. นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่า ระเบียบที่กำหนดเพราะเป็นที่ สนใจและเป็นที่ยอมรับของ เพศตรงข้าม					
11. นักศึกษาสวมเสื้อฝักงาน ผิดระเบียบโดยใช้ของสถาบัน อื่น					
12. นักศึกษาสวมรองเท้าแตะ มาเรียน					
13. นักศึกษาสวมรองเท้ารูปแบบ ตามความนิยมของวัยรุ่น					
14. นักศึกษาสวมเครื่องประดับ เพื่อแสดงความเหมาะสมกลุ่ม					
15. นักศึกษาสวมเครื่องประดับ เพื่อแสดงลักษณะเด่นของ ตนเอง					
16. นักศึกษาสวมใส่เครื่องราง ของขลังเพราะมีความเชื่อ ตามค่านิยม					
17. นักศึกษาใส่หัวเข็มขัดหรือ ติดตราเครื่องหมายของสถาบัน อื่นมาเพราะไม่ศรัทธา ในสถาบันของตน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านความประพฤติ					
18. นักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เนื่องจากมีอุปนิสัยเป็นอันธพาล					
19. นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะ วิวาทเป็นเพราะมีปัญหา ทางบ้าน ต้องการระบายออก					
20. นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะ วิวาทเนื่องจากขัดผลประโยชน์ บางประการ					
21. นักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะ วิวาทเพื่อชิงความเป็นผู้นำ กันในวิทยาลัย					
22. นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะ วิวาทมีเหตุมาจากเรื่องชู้สาว					
23. นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะ วิวาทเนื่องจากรักเพื่อน โดยไม่คำนึงและใช้เหตุผล					
24. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผย เพราะต้องการแสดงออก ถึงความเป็นผู้ใหญ่					
25. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผย ต้องการเลียนแบบจาก ผู้ปกครองและผู้ใหญ่ที่ตน ศรัทธา					
26. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผย					

เอกสารนี้เป็นเพื่อแสดงความเด่น เห็นว่าเท่าไรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด คัดลอกเพศตรงข้าม มิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
27. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผย เพราะไม่มีอาจารย์ตักเตือน หรือลงโทษ					
28. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผย เพราะบทลงโทษของระเบียบ ไม่รุนแรงพอ					
29. นักศึกษาดิตยาเสพติดร้ายแรง เพราะเพื่อนชวน ตามเพื่อน ต้องการเข้ากลุ่มเพื่อน					
30. นักศึกษาดิตยาเสพติดร้ายแรง เพราะมีความเชื่อที่ทำให้ตนเอง มีสุข					
31. นักศึกษาดิตยาเสพติดร้ายแรง เช่น ยาบ้า เพราะอยากลองและ เห็นว่าไม่อันตรายเหมือน เฮโรอีน					
32. นักศึกษาดิตยาเสพติดร้ายแรง เช่น ยาบ้า เพราะมีปัญหา ทางบ้าน ขาดความอบอุ่น					
33. นักศึกษาดิตยาเสพติดร้ายแรง เช่น ยาบ้า เพราะเชื่อว่าช่วยให้ ขยันเรียน					
34. นักศึกษาแอบเล่นการพนัน เช่น กดเครื่องคิดเลข เพราะความสนุก					
35. นักศึกษาแอบเล่นการพนัน เพราะต้องการเงิน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารราชการเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด เพราะต้องการเงิน

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
36. นักศึกษาแอบเล่นการพนัน เพราะติดการพนัน					
37. นักศึกษาแอบเล่นการพนัน เพราะชอบความตื่นเต้นเร้าใจ ต้องคอยหลบอาจารย์					
38. นักศึกษาแอบเล่นการพนัน เพราะเห็นว่าบทลงโทษ ไม่รุนแรง					
39. นักศึกษาเล่นการพนัน อย่างเปิดเผยเพราะอาจารย์ ละเลยไม่ลงโทษ					
40. มีนักศึกษาลบหลู่คู่มือวินัยครู- อาจารย์หรือแสดงกริยากระด้าง กระเดื่องเนื่องจากต้องการลองดี					
41. มีนักศึกษาลบหลู่คู่มือวินัยครู- อาจารย์หรือแสดงกริยากระด้าง กระเดื่องเนื่องจากผู้ปกครอง ให้ท้ายและสร้างค่านิยมผิดให้					
42. มีนักศึกษาลบหลู่คู่มือวินัยครู- อาจารย์หรือแสดงกริยากระด้าง กระเดื่องเนื่องจากมีนิสัยเกเร					
43. นักศึกษาลบหลู่คู่มือวินัยครู- อาจารย์หรือแสดงกริยากระด้าง กระเดื่องเนื่องจากครู-อาจารย์ ประพฤติตนไม่เหมาะสม เช่น เมาสุรา ฯลฯ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านธุรกิจ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
44. มีนักศึกษาลบหลู่คูหามินครู- อาจารย์หรือแสดงกริยากระด้าง กระเดื่องเนื่องจากครู-อาจารย์ กัณฑ์แก้ง ลงโทษเกินกว่าเหตุ					
45. มีนักศึกษาลบหลู่คูหามินครู- อาจารย์หรือแสดงกริยากระด้าง กระเดื่องเนื่องจากครู-อาจารย์ ปล่อยปละละเลย ไม่เข้มงวด ดูแลเอาใจใส่					
46. นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ ไม่เหมาะสมในสถานศึกษา เช่น ไนต์คลับ บาร์ เพราะ เพื่อนชักจูง					
47. นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ ไม่เหมาะสมในสถานศึกษา เช่น ไนต์คลับ บาร์ เพราะ อยากรู้อยากเห็น					
48. นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรม ที่ทางวิทยาลัยกำหนด เพราะ เห็นว่าไม่มีการลงโทษหรือ ไม่มีผลต่อคะแนน					
49. นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรม ที่ทางวิทยาลัยกำหนด เพราะ ไม่ชอบกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้น					
50. นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรม ที่ทางวิทยาลัยกำหนด เพราะ เห็นว่าไม่มีประโยชน์ น่าเบื่อหน่าย					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายวิชาการของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
นำเบื้อหน้า

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา

1. ด้านการแต่งกาย

1.1.....

1.2.....

1.3.....

1.4.....

1.5.....

1.6.....

2. ด้านความประพฤติ

2.1.....

2.2.....

2.3.....

2.4.....

2.5.....

2.6.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่ ๙๕ /2542

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของ นายศักดิ์ชัย สิงห์ศรี

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายศักดิ์ชัย สิงห์ศรี เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์ไพรัตน์	พิกน้อย	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.ญาณภัทร	สีหะมงคล	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.ปรียาพร	วงศ์อนุตรโรจน์	ประธานกรรมการ
ดร.ณรงค์	พิมสาร	กรรมการประจำสาขาวิชา
ผศ.ดร.สมพร	ไชยะ	กรรมการประจำสาขาวิชา
อาจารย์ไพรัตน์	พิกน้อย	กรรมการ
ดร.ญาณภัทร	สีหะมงคล	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. 2542

(Signature)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ (รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์) เท่านั้นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และคัดลอกถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2542

1. นายศักดิ์ชัย สิงห์ศรี ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา สาขาวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” โดยมี อาจารย์ไพรัตน์ พิทยาน้อย เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ญาณภัทร สีหะมงคล เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ.2542

(รศ.ดร.มนัส สัจวรศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 1799

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

21 พฤษภาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม

ด้วยคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายศักดิ์ชัย สิงห์ศรี ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

คณะกรรมการอุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีผลทางกฎหมายและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ 1799

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

21 พฤษภาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์

ด้วยคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายศักดิ์ชัย สิงห์ศรี ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา สาขาวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

คณะกรรมการอุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของสำนักงานไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทรสาร 3269040

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

ที่ ทม 1504/ 1799

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

21 พฤษภาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคศรีสะเกษ

ด้วยคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบทดสอบ ให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบทดสอบของนักศึกษา ชื่อ นายศักดิ์ชัย สิงห์ศรี ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

คณะกรรมการอุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี ลีกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

งานบัณฑิตศึกษา

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ 1799

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

21 พฤษภาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพบ้านฉือ

ด้วยคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายศักดิ์ชัย สิงห์ศรี ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา สาขาวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

คณะกรรมการอุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลิกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารงานบัณฑิตศึกษา ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่า โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642 เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ 1793

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

21 พฤษภาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพสงขลวงค์

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายศักดิ์ชัย สิงห์ศรี ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรพรณี ลีกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสถาบันฯ ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

ไม่ว่ากรณีใดๆ ห้ามทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากต้นฉบับ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ 1799

คณะกรรมการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

21 พฤษภาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางบังอรรัตน์ มูลมาตย์

ด้วยคณะกรรมการสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบทดสอบ ให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบทดสอบของนักศึกษา ชื่อ นายศักดิ์ชัย สิงห์ศรี ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

คณะกรรมการสถาบันหวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/
1941

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่

ด้วย นายศักดิ์ชัย สิงห์ศรี เป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อ
เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา สาขาวิชาช่างก่อสร้าง
วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

คณะกรรมการอุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

๙
งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ 1941

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์

ด้วย นายศักดิ์ชัย สิงห์ศรี เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อ
เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา สาขาวิชาช่างก่อสร้าง
วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

คณะกรรมการอุดมศึกษา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรพรณี สীগิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

๙.

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สถาบันฯ ใช้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไปนอกรั้วกำแพงรั้วอื่น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/
1941

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพิษณุโลก

ด้วย นายศักดิ์ชัย สิงห์ศรี เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อ
เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา สาขาวิชาช่างก่อสร้าง
วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรพรณี ลีกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

๗
งานบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ 2313

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๑ พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์
 3. รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นายศักดิ์ชัย สิงห์ศรี ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา สาขาวิชาก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2542 ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ใน โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040

รายชื่อสถานศึกษาที่เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
ของ นายศักดิ์ชัย สิงห์ศรี

1. วิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์
2. วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น
3. วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิ
4. วิทยาลัยเทคนิคเลย
5. วิทยาลัยเทคนิคนครพนม
6. วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด
7. วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม
8. วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร
9. วิทยาลัยเทคนิคยโสธร
10. วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา
11. วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย
12. วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์
13. วิทยาลัยเทคนิคศรีสะเกษ
14. วิทยาลัยเทคนิคสุรินทร์
15. วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี
16. วิทยาลัยเทคนิคอุบลราชธานี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กท

บันทึกข้อความ

หน่วยที่ศึกษาพิเศษ	106
รหัส	5764
วันที่	13 มิ.ย. 43
เวลา	

ส่วนราชการ **ตำรวจ** กองวิทยาลัยเทคนิค โทร. 2822551-2

ที่ _____ วันที่ 13 มิถุนายน 2543

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา ผ่าน สน.

ด้วยนายศักดิ์ชัย สิงห์ศรี อาจารย์ 2 ระดับ 7 วิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์ นักศึกษา

ปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ประสงค์จะขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง

“พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา สาขาวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”

โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษา สาขาวิชาช่างก่อสร้างในสถานศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จำนวน 16 แห่ง

กองวิทยาลัยเทคนิคพิจารณาแล้ว เห็นสมควรอนุญาตให้ นายศักดิ์ชัย สิงห์ศรี

ดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรด

1. อนุญาตให้นายศักดิ์ชัย สิงห์ศรี เก็บข้อมูลได้
2. ลงนามในหนังสือถึงคณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 1 ฉบับ ดังแนบ
3. มอบกองวิทยาลัยเทคนิคแจ้งสถานศึกษา

(Handwritten signature)

(นายวิจิตร ตัจฉินท์)

ศึกษานิเทศก์ 9 รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

1. 052-9

2. ๑๓๓ ๑๑

3. ๑๑

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(นายจำนง กุไรรัตน์)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระบุรี
รักษาการในตำแหน่งศึกษานิเทศก์ 8 ทำหน้าที่
หัวหน้าศูนย์วิทยานิเทศก์
ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

ที่ ศธ 0907/ ๒๘๙๐

กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

15 มิถุนายน 2543

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาบันทึกข้อความกองวิทยาลัยเทคนิค ลงวันที่ 13 มิถุนายน 2543
2. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยนายศักดิ์ชัย สิงห์ศรี ข้าราชการครูวิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์ นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา สาขาวิชาก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ประสงค์จะเก็บข้อมูลจากนักศึกษา สาขาวิชาช่างก่อสร้างในสถานศึกษาแห่งนี้

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาพิจารณาอนุญาตให้ นายศักดิ์ชัย สิงห์ศรี เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวได้ ดังเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และกรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิจิตร ติจันติก)

ศึกษานิเทศก์ 9 รักษาราชการแทน
ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา

โทร. 2822551-2 ต่อ 1511

โทรสาร 2829354 ที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นายศักดิ์ชัย สิงห์ศรี เกิดเมื่อวันที่ 27 มกราคม พุทธศักราช 2499 ที่อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม สำเร็จการศึกษา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมศิลป์ (คบ.) จากวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีการศึกษา 2527 และประกาศนียบัตรประกอบวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แผนกวิชาช่างก่อสร้าง ปีพุทธศักราช 2521 จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น

ปีพุทธศักราช 2521 เข้ารับราชการในตำแหน่ง ครู 1 สังกัดโรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง อาจารย์ 2 ระดับ 7 และทำหน้าที่หัวหน้าคณะวิชาการก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้